

(มคอ.2)

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

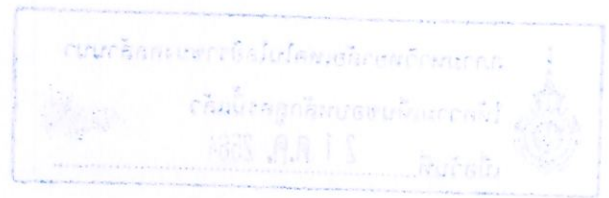
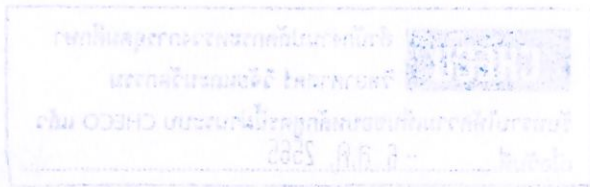
สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)

คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม

(มคอ.2)

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)

คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม

คำนำ

คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565) ฉบับนี้ เพื่อจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ด้านตลาดแรงงาน และความต้องการของสังคม การเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างการบริหารของมหาวิทยาลัย

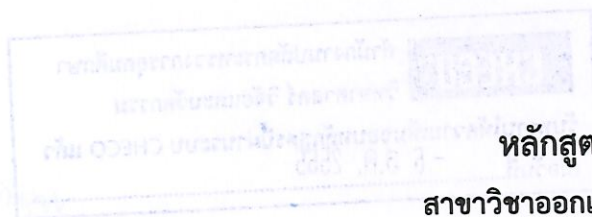
การจัดทำหลักสูตรปรับปรุงในครั้งนี้ ได้จัดทำขึ้นตามเกณฑ์หลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยทางสาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แทนจากสถานประกอบการด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ เพื่อหาแนวทางการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม และดำเนินการพัฒนาปรับปรุงจนสำเร็จสมบูรณ์

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565) ฉบับนี้ จะช่วยให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญ และประสบการณ์ในการประกอบอาชีพสาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

สารบัญ

	หน้า
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	1
หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร	6
หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการและโครงสร้างของหลักสูตร	8
หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและประเมินผล	85
หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา	108
หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์	110
หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร	111
หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร	126
ภาคผนวก	
ก. เหตุผลและความจำเป็น ในการปรับปรุงหลักสูตร	139
ข. เปรียบเทียบปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง	130
ค. รายละเอียดความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับรายวิชา	132
ง. เปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตรเดิมและหลักสูตรปรับปรุง กับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของสำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)	135
จ. เปรียบเทียบรายวิชาหลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง	136
ฉ. รายนามคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร	144
1. คณะกรรมการดำเนินงาน	
2. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์หลักสูตร	
ช. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2551	145
ซ. คำสั่งคณะกรรมการและสถาปत्यกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (4 ปี) สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565)	167
ฌ. ประวัติและผลงานวิชาการ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร	171
ฎ. ตารางเปรียบเทียบรายวิชา มคอ.1 สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตกับหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)	200
ฏ. รายละเอียด มคอ.1 สาขาศิลปกรรมศาสตร์	204

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

หมวดที่ 1

ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร
 - 1.1 รหัสหลักสูตร 14 หลัก 25531961103167
 - 1.2 ชื่อภาษาไทย หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
 - 1.3 ชื่อภาษาอังกฤษ Bachelor of Fine and Applied Arts Program in Fashion
Textile and Jewelry Design
2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา
 - 2.1 ชื่อเต็มภาษาไทย ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
(ออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ)
 - 2.2 ชื่อย่อภาษาไทย ศป.บ. (ออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ)
 - 2.3 ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ Bachelor of Fine and Applied Arts
(Fashion Textile and Jewelry Design)
 - 2.4 ชื่อย่อภาษาอังกฤษ B.F.A. (Fashion Textile and Jewelry Design)
3. วิชาเอก
ไม่มี
4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร
128 หน่วยกิต
5. รูปแบบของหลักสูตร
 - 5.1 รูปแบบ
ปริญญาตรี 4 ปี
 - 5.2 ประเภทของหลักสูตร
หลักสูตรปริญญาตรีปฏิบัติการ

5.3 ภาษาที่ใช้

ภาษาไทย

5.4 การรับเข้าศึกษา

รับนักศึกษาที่เป็นนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างประเทศที่มีสมรรถนะการใช้ภาษาไทยในระดับดี

5.5 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

ไม่มี

5.6 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษาเพียงสาขาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

6.1 เป็นหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565

6.2 เปิดดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เป็นต้นไป

6.3 ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ เมื่อการประชุมครั้งที่ 7 วันที่ 28 พฤษภาคม 2564

6.4 ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เมื่อการประชุมครั้งที่ 165 วันที่ 27 กรกฎาคม 2564

6.5 ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการเกี่ยวกับวิชาการ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนางานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เมื่อการประชุมครั้งที่ 8 วันที่ 24 สิงหาคม 2564

6.6 ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เมื่อการประชุม ครั้งที่ 2/2564 วันที่ 21 ตุลาคม 2564

6.7 ปรับปรุงจากหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558 ในปีการศึกษา พ.ศ. 2567

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

8.1 อาชีพอิสระทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

8.2 นักออกแบบด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับในสถานประกอบการ

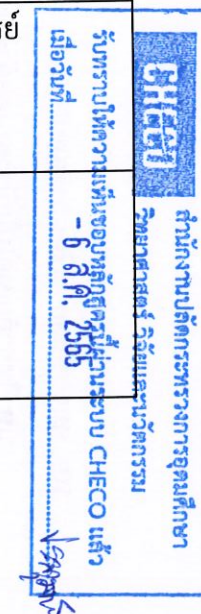
8.3 ผู้ประกอบการธุรกิจแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

8.4 นักวิชาการและนักปฏิบัติทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับในหน่วยงานของรัฐและเอกชน

9. ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
มทร.ล้านนา เชียงใหม่

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ
1	นางสาวตยานิตย์ มิตรแปง 350140048XXXX	วท.ม. (ธรณีวิทยา) วท.บ. (อัญมณีวิทยา)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2550 2544	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
2	นายไพโรจน์ วรพจน์พรชัย 370050025XXXX	วท.ม. (สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม) ศษ.บ. (หัตถกรรม)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	2552 2538	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
3	นางสาวรติรส บุญญะฤทธิ์ 350100009XXXX	ศษ.ม. (อาชีวศึกษา) ค.อ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2549 2540	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4	นายสืบสกุล ชื่นชม 351990003XXXX	ศศ.ม. (สื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ) ค.อ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2553 2535	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
5	นางสาวจุฑามาศ ดอนอ่อนบัว 542017000XXXX	ศป.ด. (ศิลปะและการออกแบบ) ศป.ม. (ศิลปะและการออกแบบ) อส.บ. (เทคโนโลยีเครื่องประดับและ อัญมณี)	มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา	2562 2554 2549	อาจารย์

หมายเหตุ : ลำดับที่ 1 คือหัวหน้าหลักสูตรในแต่ละพื้นที่

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจปัจจุบันที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรคือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่ให้ความสำคัญต่อการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและการแข่งขันอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นการวางรากฐานพัฒนาทุนมนุษย์ องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคธุรกิจการผลิตและบริการที่มีศักยภาพ จะเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ ซึ่งความสำคัญของยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ที่มุ่งเน้นการพัฒนาแบบมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยใช้กระบวนการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลการพัฒนาประเทศไทย 4.0 ที่จะสามารถพัฒนาโครงสร้างทางเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจแบบขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมที่เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์เป็นสินค้าเชิงนวัตกรรม เปลี่ยนจากการเน้นภาคผลิตสินค้าเป็นเน้นภาคบริการมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อเปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมเป็นเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ โดยเติมเต็มวิทยาการ ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา เพื่อให้ประเทศสามารถพึ่งพาตนเองได้ ลดการนำเข้าและเป็นสังคมแห่งการแบ่งปัน

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

สถานการณ์การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องมาจากกระแสสังคมและวัฒนธรรมของโลก โดยเฉพาะผลกระทบความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจาก Digital Disruption ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจการผลิตและบริการเป็นอย่างมาก จึงส่งผลกระทบให้เกิดความเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ท้องถิ่น สร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้

11.2.1 รูปแบบการแข่งขันใหม่ ๆ ในธุรกิจทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม เกิดการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีความต้องการที่หลากหลายมากขึ้น ลักษณะโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมที่ซับซ้อนมากขึ้น

11.2.2 ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นกับระบบการศึกษา ที่ผลักดันให้รูปแบบการจัดการศึกษามีความจำเป็นจะต้องสามารถทำให้บัณฑิตมีทักษะในการปฏิบัติงานได้จริง มีอาชีพ มีงานทำเมื่อสำเร็จการศึกษา เนื้อหาการเรียนและวิธีการเรียนรู้ที่จะต้องมีความแม่นยำ กระชับ และตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง ตลอดจนต้องมีแนวคิดแบบสหวิทยาการ เพื่อการนำความรู้ทางวิชาการไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมและหลากหลายมากขึ้น

11.2.3 ความตระหนักในด้านความสมดุลสิ่งแวดล้อม เนื่องจากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ ภาวะโลกร้อน มลพิษ และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้คนในสังคมให้

ความสนใจกับประเด็นสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ภาคธุรกิจการผลิตและบริการจึงต้องให้ความสนใจกับประเด็นสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น

12. ผลกระทบจากข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

12.1.1 มีการกำหนดตัวชี้วัดด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

12.1.2 จัดให้มีการประเมินคุณภาพในการจัดการศึกษาตามหลักสูตร โดยมีกรรมการประกันคุณภาพ ทำหน้าที่กำกับ ควบคุม ติดตามผลการดำเนินงาน และนำผลการประเมินมากำหนดแผนพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

12.1.3 มีการเพิ่มหรือปรับรายวิชาให้เหมาะสมอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยีในสถานการณ์ปัจจุบัน

12.1.4 มีการประเมินและพัฒนาหลักสูตรทุก 5 ปี โดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยฯ

12.1.5 การพัฒนาหลักสูตรมุ่งเน้นสหวิทยาการและการจัดการเรียนรู้ร่วมกับสถานประกอบการ

12.1.6 การพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ในการทำงานจริง เพื่อสร้างประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

ตามยุทธศาสตร์และพันธกิจมหาวิทยาลัย ดังนี้

12.1.1 จัดการศึกษาด้านวิชาชีพที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล

12.1.2 สร้างงานวิจัยสร้างสรรค์และสิ่งประดิษฐ์ที่สร้างคุณค่า

12.1.3 ให้บริการวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ชุมชน

12.1.4 ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

12.1.5 พัฒนาและยกระดับองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

12.1.6 บริหารจัดการด้วยระบบที่ทันสมัย

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

หลักสูตรมีความเกี่ยวพันกับหลักสูตรทัศนศิลป์ หลักสูตรออกแบบสื่อสาร หลักสูตรออกแบบอุตสาหกรรม หลักสูตรเทคโนโลยีเซรามิก หลักสูตรออกแบบบรรจุภัณฑ์ หลักสูตรสิ่งพิมพ์ดิจิทัล ที่มีการจัดการศึกษาในกลุ่มศิลปะและศิลปะประยุกต์ โดยมีการจัดการศึกษาในกลุ่มวิชาแกนหรือใช้บุคลากรร่วมกัน

หมวดที่ 2

ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญาของหลักสูตร

นักออกแบบ นักปฏิบัติงานทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ บนรากฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ธุรกิจสร้างสรรค์

1.2 ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่สามารถออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับโดยประยุกต์ใช้ทุนวัฒนธรรม นวัตกรรม และการจัดการเทคโนโลยีที่เหมาะสม นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบูรณาการกับการเรียนการสอน การคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ได้อย่างเป็นระบบ และปรับตัวให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

1.3 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.3.1 เพื่อผลิตบัณฑิตนักออกแบบ นักปฏิบัติ สาขาวิชาแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการออกแบบและการผลิต การประกอบธุรกิจสร้างสรรค์ด้วยแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับบนรากฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในวิชาชีพและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3.2 เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการในการค้นคว้า พัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล

1.3.3 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ สังคม และประเทศชาติ

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/ เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
- ปรับปรุงหลักสูตรให้มี มาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่สกอ. กำหนด	- พัฒนาหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอโดยการแต่งตั้ง คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรที่ประกอบด้วย อาจารย์ ศิษย์เก่า และผู้ทรง คุณวุฒิ โดยปรับปรุง หลักสูตรทุก 5 ปี - ติดตามประเมินหลักสูตรทุกปีเพื่อเก็บข้อมูลมา ปรับปรุงตามรอบของการปรับปรุงหลักสูตรทุก 5 ปี	- เอกสารการปรับปรุง หลักสูตร - เอกสารรายงานผล การประเมินหลักสูตร
- ปรับปรุงหลักสูตรให้ สอดคล้องกับความต้องการ ของสังคม เศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงของ เทคโนโลยี	- ติดตาม ประเมินความเปลี่ยนแปลงด้านความ ต้องการของสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ทางด้านแพชชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	- รายงานผลการประเมิน ความพึงพอใจของผู้ใช้ บัณฑิต - รายงานความต้องการ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึง ประสงค์
- พัฒนาบุคลากรทางด้าน วิชาการ การวิจัย และการ บริการวิชาการ โดยให้ นักศึกษามีส่วนร่วม ตลอด จนการสร้างประสบการณ์ จากการปฏิบัติจริง	- สนับสนุนการจัดทำผลงานทางวิชาการ การวิจัย และการบริการวิชาการ - สร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมระหว่าง อาจารย์และนักศึกษาในการทำวิจัยและบริการ วิชาการ	- ผลงานทางวิชาการของ อาจารย์ในรูปแบบต่าง ๆ - การเผยแพร่ผลงาน วิชาการ - ผลงานบริการวิชาการ

หมวดที่ 3

ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการและโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

ใช้ระบบทวิภาค โดยในหนึ่งปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ ซึ่งหนึ่งภาคการศึกษามีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ มหาวิทยาลัยฯ อาจเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน ซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ ใช้ระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 6 สัปดาห์ โดยให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

สามารถจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการประจำคณะ ใช้ระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 6 สัปดาห์ โดยให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน-เวลา ในการดำเนินการเรียนการสอน

2.1.1 ภาคการศึกษาที่ 1	ตามวัน – เวลาราชการปกติตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-ตุลาคม
2.1.2 ภาคการศึกษาที่ 2	ตามวัน – เวลาราชการปกติตั้งแต่เดือนตุลาคม-กุมภาพันธ์
2.1.3 ภาคฤดูร้อน	ตามวัน – เวลาราชการปกติตั้งแต่เดือนมีนาคม-พฤษภาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

- 2.2.1 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
- 2.2.2 ผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและ/หรือเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับการคัดเลือกของสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนด

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

2.3.1 ปัญหาด้านการปรับตัวจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษามาเป็นการเรียนที่มีรูปแบบแตกต่างไปจากเดิมที่คุ้นเคย มีสังคมกว้างขึ้น ต้องดูแลตนเองมากขึ้น มีกิจกรรมทั้งการเรียนในห้องและกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักศึกษาต้องแบ่งเวลาให้เหมาะสม

2.3.2 ปัญหาด้านพื้นฐานการปฏิบัติงานของนักศึกษาซึ่งมีความแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาที่มาจากสายมัธยมศึกษาและสายอาชีวศึกษา

2.3.3 ปัญหาจำนวนผู้สมัครเรียนลดลง

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนักศึกษา ในข้อ 2.3

2.4.1 จัดการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ แนะนำการวางแผนเป้าหมายชีวิต เทคนิคการเรียนในมหาวิทยาลัย และการแบ่งเวลา

2.4.2 จัดกิจกรรมอบรมจริยธรรมและปรับพื้นฐานวิชาชีพของคณะให้กับนักศึกษาใหม่

2.4.3 มอบหมายหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาให้แก่อาจารย์ เพื่อทำหน้าที่สอดส่องดูแล ดักเตือน ให้คำปรึกษา แนะนำในเรื่องการเรียนและการดำเนินชีวิต และเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าพบเป็นรายบุคคล

2.4.4 มอบหมายหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรม เพื่อให้คำปรึกษาและแนะนำการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาในด้านการเรียนรู้ และการปรับตัวระหว่างเพื่อนร่วมชั้นและระหว่างชั้นปี

2.4.5 มีนักวิชาการด้านการศึกษา ทำหน้าที่แนะแนวการเรียน เช่น การลงทะเบียน การพักการเรียน การดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัย ให้แก่นักศึกษาที่มีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือ

2.4.6 จัดทำแผนการรับนักศึกษา โดยมุ่งเป้ายายกลุ่มผู้เรียนในกลุ่มอาชีวศึกษา ให้มีสัดส่วนที่มากขึ้น รวมถึงการรับนักศึกษาโควตาพิเศษ

2.4.7 จัดทำแผนการประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยใช้สื่อบุคคลและสื่อออนไลน์

2.4.8 วางแผนการจัดหลักสูตรการเรียนแบบระยะสั้น เพื่อขยายกลุ่มผู้เรียนที่มีความสนใจหรือผู้ที่ทำงานแล้วให้มีโอกาสทางการศึกษามากขึ้น

2.5 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหลักสูตร

จำนวนนักศึกษาที่จะรับ	ปีการศึกษา				
	2565	2566	2567	2568	2569
ชั้นปีที่ 1	30	30	30	30	30
ชั้นปีที่ 2		30	30	30	30
ชั้นปีที่ 3			30	30	30
ชั้นปีที่ 4				30	30
รวม	30	60	90	120	120
จำนวนนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษา	-	-	-	30	30

2.6 งบประมาณตามแผน

ใช้งบประมาณคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา โดยค่าใช้จ่ายในการผลิตบัณฑิตต่อคนต่อปี ตามรายละเอียดดังนี้

2.6.1 งบประมาณรายรับ (หน่วย: บาท)

รายละเอียด	ปีงบประมาณ				
	2565	2566	2567	2568	2569
ค่าธรรมเนียมการศึกษา	16,000	16,000	16,000	16,000	16,000
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	40,000	45,000	50,000	55,000	60,000
รวมรายรับ	56,000	61,000	66,000	71,000	76,000

2.6.2 งบประมาณรายจ่าย (หน่วย : บาท)

รายละเอียด	ปีงบประมาณ				
	2565	2566	2567	2568	2569
เงินเดือน	31,000	31,930	32,887	33,874	34,890
ค่าวัสดุ	2,040	2,101	2,164	2,229	2,296
ค่าใช้สอย	10,000	10,500	11,000	11,500	12,000
ค่าตอบแทน	8,250	8,497	8,752	9,014	9,285
ค่าจ้างชั่วคราว	-	-	-	-	-
เงินอุดหนุน	500	525	551	578	607
สาธารณูปโภค	2,150	2,465	2,810	3,191	3,210
รายจ่ายอื่นๆ	840	840	950	950	950
รวม	54,780	56,858	59,114	61,336	63,238

2.7 ระบบการศึกษา

- ☒ แบบชั้นเรียน
- ☐ แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- ☐ แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- ☐ แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (E-learning)
- ☐ แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต
- ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551 และข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาที่ประกาศเพิ่มเติม

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร	128	หน่วยกิต
3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร		
3.1.2.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30	หน่วยกิต
1) วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ	24	หน่วยกิต
1.1) กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	12	หน่วยกิต
1.2) กลุ่มวิชาสุขภาพ	3	หน่วยกิต
1.3) กลุ่มวิชาบูรณาการ	9	หน่วยกิต
2) วิชาศึกษาทั่วไปเลือก	6	หน่วยกิต
2.1) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	3	หน่วยกิต
2.2) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	3	หน่วยกิต
3.1.2.2 หมวดวิชาเฉพาะ	92	หน่วยกิต
1) วิชาแกน	14	หน่วยกิต
2) วิชาเฉพาะด้าน	67	หน่วยกิต
2.1) วิชาเฉพาะด้านบังคับ	43	หน่วยกิต
2.2) วิชาเฉพาะด้านเลือก	24	หน่วยกิต
3) วิชาเอก	11	หน่วยกิต
3.1.2.3 หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

หมายเหตุ : โครงสร้างหลักสูตรเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558

3.1.3 รายวิชา

3.1.3.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต

1) วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 24 หน่วยกิต ให้ศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร จำนวน 12 หน่วยกิต

1) กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ จำนวน 9 หน่วยกิต

GEBLC101	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน English for Everyday Communication	3(3-0-6)
GEBLC103	ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ Academic English	3(3-0-6)
GEBLC105	ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการทำงาน English for Working Skills	3(3-0-6)

2) กลุ่มวิชาภาษาไทย จำนวน 3 หน่วยกิต

GEBLC201	ศิลปะการใช้ภาษาไทย Arts of Using Thai Language	3(3-0-6)
----------	---	----------

1.2 กลุ่มวิชาสุขภาพ จำนวน 3 หน่วยกิต

GEBHT601	กิจกรรมเพื่อสุขภาพ Activities for Health	3(2-2-5)
----------	---	----------

1.3 กลุ่มวิชาบูรณาการ จำนวน 9 หน่วยกิต

GEBIN701	กระบวนการคิดและการแก้ปัญหา Problem Solving and Thinking Process	3(3-0-6)
GEBIN702	นวัตกรรมและเทคโนโลยี Innovation and Technology	3(3-0-6)
GEBIN703	ศิลปะการใช้ชีวิต Art of Living	3(3-0-6)

2) วิชาศึกษาทั่วไปเลือก 6 หน่วยกิต โดยให้เลือกจากกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์

และคณิตศาสตร์, กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาละ 3 หน่วยกิต

2.1 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ให้เลือกศึกษาจำนวน 3 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

GEBSC301	เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน Necessary Information Technology in Daily Life	3(3-0-6)
GEBSC302	มโนทัศน์และเทคนิคทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ Modern of Concept and Scientific Techniques	3(3-0-6)

GEBSC303	กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อทำงานวิจัย และการสร้างนวัตกรรม Scientific Methods for Research and Innovation	3(3-0-6)
GEBSC304	วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ Science for Health	3(3-0-6)
GEBSC305	สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน Environment and Sustainable Development	3(3-0-6)
GEBSC401	คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน Mathematics and Statistics in Daily Life	3(3-0-6)
GEBSC402	สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น Statistics and Basic Data Analysis	3(3-0-6)

2.2 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ให้เลือกศึกษา 3 หน่วยกิต จาก

รายวิชาต่อไปนี้

GEBSO501	การพัฒนาทักษะชีวิตและสังคม Life and Social Skills Development	3(3-0-6)
GEBSO502	ความรู้เบื้องต้นทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองไทย Introduction to Thai Politics, Society and Economy	3(3- 0- 6)
GEBSO503	มนุษยสัมพันธ์ Human Relations	3(3-0-6)
GEBSO504	การพัฒนาศักยภาพมนุษย์และจิตวิทยาเชิงบวก Human Potential Development and Positive Psychology	3(3- 0- 6)
GEBSO505	พลเมืองดิจิทัล Digital Citizenship	3(3-0-6)
GEBSO506	วัฒนธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ Cultural and Creative Economy	3(3-0-6)
GEBSO507	ศาสตร์พระราชากับการพัฒนาที่ยั่งยืน The King's Philosophy and Sustainable Development	3(3-0-6)
GEBSO508	จิตวิทยาการจัดการองค์การในโลกยุคใหม่ Psychology of organizational Management in Modern world	3(3-0-6)
GEBSO509	มนุษย์กับจริยธรรมในศตวรรษที่ 21 Man and Ethics in 21st Century	3(3-0-6)

3.1.3.2 หมวดวิชาเฉพาะ 92 หน่วยกิต

1) วิชาแกน 14 หน่วยกิต ให้ศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

BAACC404	วาดภาพเพื่อการออกแบบ Drawing for Design	2(1-3-3)
BAACC405	ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ Creative Thinking for Design	2(1-3-3)
BAACC406	องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานออกแบบ Composition for Design	2(1-3-3)
BAACC407	เขียนแบบเบื้องต้น Introduction to Drafting	2(1-3-3)
BAACC408	ระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ Research Methodology in Design	2(2-0-4)
BAACC409	ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงานออกแบบ History of Art for Design	2(2-0-4)
BAACC410	ศิลปะพื้นถิ่น Local Arts	2(1-3-3)

2) วิชาเฉพาะด้าน 67 หน่วยกิต

2.1) วิชาเฉพาะด้านบังคับ 43 หน่วยกิต ให้ศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

BAATJ151	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Introduction to Fashion, Textile, and Jewelry	3(3-0-6)
BAATJ152	วัสดุแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Materials of Fashion, Textile, and Jewelry	3(3-0-6)
BAATJ153	หลักการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Principle of Fashion, Textile, and Jewelry Design	3(3-0-6)
BAATJ154	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับเบื้องต้น Introduction to Computer for Fashion, Textile, and Jewelry Design	3(0-6-3)
BAATJ155	ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Local Wisdom in Fashion, Textile, and Jewelry	3(3-0-6)
BAATJ156	การออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ เชิงสร้างสรรค์	3(0-6-3)

BAATJ156	การออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ เชิงสร้างสรรค์ Creative Fashion, Textile, and Jewelry Design	3(0-6-3)
BAATJ157	ทุนวัฒนธรรมกับการออกแบบ Cultural Capital and Design	2(2-0-4)
BAATJ158	การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม Eco-friendly Design	2(2-0-4)
BAATJ159	การสร้างสไตล์เพื่องานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Style Creating for Fashion, Textile, and Jewelry	3(0-6-3)
BAATJ160	การวิเคราะห์แนวโน้มเพื่อการออกแบบ Trend Forecasting for Design	3(3-0-6)
BAATJ161	การสร้างแบรนด์สำหรับธุรกิจสร้างสรรค์ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Business Branding for Creative Fashion, Textile, and Jewelry	3(1-6-4)
BAATJ162	การวางแผนการผลิตแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Production Planning for Fashion, Textile, and Jewelry	3(3-0-6)
BAATJ163	การถ่ายภาพแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Fashion, Textile, and Jewelry Photography	3(1-6-4)
BAATJ164	การนำเสนอผลงานด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Presentation in Fashion, Textile, and Jewelry	3(0-6-3)
BAATJ165	การสัมมนาและศึกษาดูงานแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ Seminar and Study Visit in Fashion, Textile, and Jewelry	3(1-6-4)

2.2) วิชาเฉพาะด้านเลือก 24 หน่วยกิต ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

BAATJ106	การออกแบบแฟชั่น Fashion Design	3(0-6-3)
BAATJ107	การออกแบบเครื่องประดับ Jewelry Design	3(0-6-3)
BAATJ110	การตัดเย็บเสื้อผ้า Clothing Sewing	3(0-6-3)

BAATJ112	การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย Accessories Design	3(0-6-3)
BAATJ125	เทคนิคการสร้างสรรค์ลวดลายบนสิ่งทอ Technique for Creative Textile Surface	3(0-6-3)
BAATJ126	กระบวนการย้อมสีและตกแต่งสำเร็จสิ่งทอ Textile Dyeing and Finishing Process	3(0-6-3)
BAATJ127	การออกแบบและผลิตผ้าพิมพ์ Printed Fabric Design and Production	3(0-6-3)
BAATJ128	การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ Textile Product Design	3(0-6-3)
BAATJ129	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสิ่งทอ Computer for Textile Design	3(0-6-3)
BAATJ130	การทดสอบสิ่งทอ Textile Testing	3(0-6-3)
BAATJ131	การสร้างสรรค์ศิลปะสิ่งทอ Creative Textile Art	3(0-6-3)
BAATJ132	การออกแบบเคหะสิ่งทอ Household Textile Design	3(0-6-3)
BAATJ133	การออกแบบหัตถกรรมสิ่งทอ Textile Craft Design	3(0-6-3)
BAATJ134	การทำแบบตัด Cutting Pattern	3(0-6-3)
BAATJ135	การทำแบบตัดบนหุ่น Draping	3(0-6-3)
BAATJ137	การออกแบบแฟชั่นเพื่อการตลาด Commercial Fashion Design	3(0-6-3)
BAATJ138	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น Computer for Fashion Design	3(0-6-3)
BAATJ141	การทำต้นแบบเครื่องประดับด้วยแว็กซ์ Wax of Jewelry Mastering	3(0-6-3)
BAATJ142	การทำตัวเรือนเครื่องประดับด้วยโลหะ Metal of Jewelry Mastering	3(0-6-3)

BAATJ143	การทำแม่พิมพ์และการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ Jewelry Molding and Casting	3(0-6-3)
BAATJ145	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเครื่องประดับ Computer for Jewelry Design	3(0-6-3)
BAATJ147	การออกแบบเครื่องประดับเทียม Costume Jewelry Design	3(0-6-3)
BAATJ148	การเจียรระไนและการประดับอัญมณี Gemstone Cutting and Setting	3(0-6-3)
BAATJ149	การชุบเคลือบผิวเครื่องประดับ Electroplating for Jewelry	3(0-6-3)
BAATJ150	การสลักดันโลหะ Metal Embossing	3(0-6-3)
BAATJ166	การร่างภาพแฟชั่น Drawing for Fashion Design	3(0-6-3)
BAATJ167	เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า Techniques for Clothing Decoration	3(0-6-3)
BAATJ168	การออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง Performance Costume Design	3(0-6-3)
BAATJ169	การออกแบบแฟชั่นร่วมสมัย Contemporary Fashion Design	3(0-6-3)
BAATJ170	เทคโนโลยีสิ่งทอและการผลิตผืนผ้า Textile Technology and Fabric Production	3(0-6-3)
BAATJ171	การออกแบบเครื่องเงินและเครื่องทองไทย Thai Silver and Gold Design	3(0-6-3)
BAATJ172	เทคโนโลยีการผลิตเครื่องประดับ Jewelry Manufacturing Technology	3(0-6-3)
BAATJ173	การออกแบบเครื่องประดับร่วมสมัย Contemporary Jewelry Design	3(0-6-3)
BAATJ174	ศิลปะเครื่องประดับ Jewelry Arts	3(0-6-3)
3) วิชาเอก 11 หน่วยกิต ให้ศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้		
BAATJ175	ฝึกงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Fashion, Textile, and Jewelry Internship	3(0-40-0)

BAATJ176	การเตรียมศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Fashion, Textile, and Jewelry Thesis Preparation	2(2-0-4)
BAATJ177	ศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Fashion, Textile, and Jewelry Thesis	6(0-18-0)

3.1.3.3 หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต

นักศึกษาเลือกศึกษาจากรายวิชาใดก็ได้อีกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ

1. สามารถเลือกรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา หรือ
2. สามารถเลือกรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ หรือ
3. รายวิชาจากหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564) ดังนี้

3.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร

GEBLC106	ภาษาอังกฤษในโลกดิจิทัล English in the Digital World	3(3-0-6)
GEBLC107	ภาษาอังกฤษสำหรับวิศวกรรม English for Engineering	3(3-0-6)
GEBLC108	ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบธุรกิจ English for Business Career	3(3-0-6)
GEBLC109	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร Chinese for Communication	3(3-0-6)
GEBLC110	สนทนาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน Fundamental Japanese Conversation	3(3-0-6)
GEBLC111	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร Korean for Communication	3(3-0-6)
GEBLC112	ภาษาพม่าพื้นฐาน Fundamental Burmese	3(3-0-6)
GEBLC202	กลวิธีการเขียนรายงานและการนำเสนอ Report Writing and Presentation	3(3-0-6)

GEBLC203	วรรณกรรมท้องถิ่น Local Literature	3(3-0-6)
GEBLC204	ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ Thai Language for Foreigners	3(3-0-6)
3.2 กลุ่มวิชาสุขภาพ		
GEBHT602	การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ Exercise for Health	3(2-2-5)
GEBHT603	กีฬาเพื่อสุขภาพ Sports for Health	3(2-2-5)
GEBHT604	นันทนาการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ Recreation for Health Promotion	3(2-2-5)
3.3 กลุ่มวิชาบูรณาการ		
GEBIN704	สุนทรียภาพและความงอกงามของมนุษย์ Aesthetics and Human Growth	3(3-0-6)

3.1.4 ความหมายของรหัสรายวิชาและรหัสการจัดชั่วโมงเรียน

3.1.4.1 ความหมายของรหัสรายวิชา CCCMMGXX

CCC หมายถึง อักษรย่อชื่อปริญญา/อักษรย่อชื่อหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

MM หมายถึง อักษรชื่อหลักสูตร/ชื่อกลุ่มวิชา

G หมายถึง วิชาเอก แทนด้วยตัวเลข 1 - 9

XX หมายถึง ลำดับที่ของวิชาในวิชาเอก แทนด้วยตัวเลข 01 - 99

คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

1) GEB : หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี

- กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร (LC)

1 : กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ

2 : กลุ่มวิชาภาษาไทย

- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (SC)

3 : กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์

4 : กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์

- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (SO)

5 : กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

- กลุ่มวิชาสุขภาพ (HT)

6 : กลุ่มวิชาสุขภาพ

- กลุ่มวิชาบูรณาการ (IN)

7 : กลุ่มวิชาบูรณาการ

2) FUN : หมวดวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

MA : กลุ่มวิชาทางคณิตศาสตร์

SC : กลุ่มวิชาทางวิทยาศาสตร์

3) BAA : ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต (ศป.บ)

CC : วิชาเรียนรวม

CD : ออกแบบสื่อสาร

ID : ออกแบบอุตสาหกรรม

TJ : สิ่งทอ แฟชั่นและเครื่องประดับ

PD : ออกแบบบรรจุภัณฑ์

DP : สื่อสิ่งพิมพ์ดิจิทัล

4) BAR : สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สถ.บ.)

CC : วิชาเรียนรวม

AT : สถาปัตยกรรม

IA : สถาปัตยกรรมภายใน

5) BTE : เทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.)

CC : วิชาเรียนรวม

CE : เทคโนโลยีเซรามิกส์

6) BFA : ศิลปบัณฑิต (ศล.บ.)

VA : ทัศนศิลป์

3.1.4.2 ความหมายของรหัสการจัดชั่วโมงเรียน C (T – P – E)

C หมายถึง จำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น

T หมายถึง จำนวนชั่วโมงเรียนภาคทฤษฎี

P หมายถึง จำนวนชั่วโมงเรียนภาคปฏิบัติ

E หมายถึง จำนวนชั่วโมงเรียนค้นคว้านอกเวลา

3.1.5 แสดงแผนการศึกษา

ปีการศึกษาที่ 1

ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา บังคับก่อน
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 1	3(3-0-6)	
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 2	3(3-0-6)	
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 3	3(3-0-6)	
BAACC404	วาดภาพเพื่อการออกแบบ Drawing for Design	2(1-3-3)	
BAACC406	องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานออกแบบ Composition for Design	2(1-3-3)	
BAACC410	ศิลปะพื้นถิ่น Local Arts	2(1-3-3)	
BAATJ151	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Introduction to Fashion, Textile, and Jewelry	3(3-0-6)	
หน่วยกิตรวม		18	

ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา บังคับก่อน
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 4	3(3-0-6)	
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 5	3(3-0-6)	
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 6	3(3-0-6)	
BAACC407	เขียนแบบเบื้องต้น Introduction to Drafting	2(1-3-3)	
BAACC409	ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงานออกแบบ History of Art for Design	2(2-0-4)	
BAATJ153	หลักการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Principle of Fashion, Textile, and Jewelry Design	3(3-0-6)	
BAATJ155	ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Local Wisdom in Fashion, Textile, and Jewelry	3(3-0-6)	
หน่วยกิตรวม		19	

ปีการศึกษาที่ 2

ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา บังคับก่อน
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 7	3(3-0-6)	
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปเลือก 1	3(3-0-6)	
BAACC405	ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ Creative Thinking for Design	2(1-3-3)	
BAATJ152	วัสดุแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Materials of Fashion, Textile, and Jewelry	3(3-0-6)	
BAATJ156	การออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับเชิงสร้างสรรค์ Creative Fashion, Textile, and Jewelry Design	3(0-6-3)	
BAATJXXX	วิชาเฉพาะด้านเลือก 1	3(T-P-E)	
หน่วยกิตรวม		17	

ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา บังคับก่อน
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 8	3(3-0-6)	
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปเลือก 2	3(3-0-6)	
BAATJ154	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับเบื้องต้น Introduction to Computer for Fashion, Textile, and Jewelry Design	3(0-6-3)	
BAATJXXX	วิชาเฉพาะด้านเลือก 2	3(T-P-E)	
BAATJXXX	วิชาเฉพาะด้านเลือก 3	3(T-P-E)	
BAATJXXX	วิชาเฉพาะด้านเลือก 4	3(T-P-E)	
หน่วยกิตรวม		18	

ปีการศึกษาที่ 3

ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา บังคับก่อน
BAATJ157	ทุนวัฒนธรรมกับการออกแบบ Cultural Capital and Design	2(2-0-4)	
BAATJ158	การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม Eco-friendly Design	2(2-0-4)	
BAATJ159	การสร้างสไตล์เพื่องานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Style Creating for Fashion, Textile, and Jewelry	3(0-6-3)	
BAATJXXX	วิชาเฉพาะด้านเลือก 5	3(T-P-E)	
BAATJXXX	วิชาเฉพาะด้านเลือก 6	3(T-P-E)	
BAATJXXX	วิชาเฉพาะด้านเลือก 7	3(T-P-E)	
หน่วยกิตรวม		16	

ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา บังคับก่อน
BAACC408	ระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ Research Methodology in Design	2(2-0-4)	
BAATJ160	การวิเคราะห์แนวโน้มเพื่อการออกแบบ Trend Forecasting for Design	3(3-0-6)	
BAATJ161	การสร้างแบรนด์สำหรับธุรกิจสร้างสรรค์ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Business Branding for Creative Fashion, Textile, and Jewelry	3(1-6-4)	
BAATJ162	การวางแผนการผลิตแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Production Planning for Fashion, Textile, and Jewelry	3(3-0-6)	
BAATJ165	การสัมมนาและศึกษาดูงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Seminar and Study Visit in Fashion, Textile, and Jewelry	3(1-6-4)	
BAATJXXX	วิชาเฉพาะด้านเลือก 8	3(T-P-E)	
หน่วยกิตรวม		17	

ภาคการศึกษาที่ 3

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา บังคับก่อน
BAATJ175	ฝึกงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Fashion, Textile, and Jewelry Internship	3(0-40-0)	
หน่วยกิตรวม		3	

ปีการศึกษาที่ 4

ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา บังคับก่อน
BAATJ163	การถ่ายภาพแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Fashion, Textile, and Jewelry Photography	3(1-6-4)	
BAATJ176	การเตรียมศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Fashion, Textile, and Jewelry Thesis Preparation	2(2-0-4)	
BAATJXXX	วิชาเลือกเสรี 1	3(T-P-E)	
BAATJXXX	วิชาเลือกเสรี 2	3(T-P-E)	
หน่วยกิตรวม		11	

ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา บังคับก่อน
BAATJ164	การนำเสนอผลงานด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Presentation in Fashion, Textile, and Jewelry	3(0-6-3)	
BAATJ177	ศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ Fashion, Textile, and Jewelry Thesis	6(0-18-0)	BAATJ176
หน่วยกิตรวม		9	

3.1.6 คำอธิบายรายวิชา (Course Description)

1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1.1) กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร

GEBLC101	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน English for Everyday Communication รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างภาษาอังกฤษ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมต่างๆ Study vocabulary, expressions, and structures of English. Develop listening, speaking, reading, and writing skills in English, in order to communicate on daily basis, in accordance with social and cultural contexts.	3(3-0-6)
GEBLC103	ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ Academic English รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างภาษาอังกฤษ โดยเน้นหลักการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การสรุปความ และการนำเสนอในบริบททางวิชาการ Study vocabulary, expressions, and structures of English emphasized on principles of listening, speaking, reading, and writing. Practice summarizing and giving presentation in an academic context.	3(3-0-6)
GEBLC105	ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการทำงาน English for Working Skills รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานอาชีพ และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อการสื่อสารและการทำงานในสาขาวิชาชีพ Study English vocabulary, expressions, and structures used in professional development. Practice listening, speaking, reading, and writing skills in English in order to communicate and work in a professional context.	3(3-0-6)

GEBLC201 ศิลปะการใช้ภาษาไทย 3(3-0-6)

Arts of Using Thai Language

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษารูปแบบและวิธีการสื่อสารด้วยการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนากระบวนการคิดอย่างมีระบบร่วมกับการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ โดยมีศิลปะในการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนเหมาะสมกับทักษะในศตวรรษที่ 21 ใช้ภาษาไทยในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

Study formats and strategies for effective communication in Thai language. Develop systematic thinking and creative communication skill. Master the arts of listening, reading, speaking, and writing suitable for the 21st century skills.

1.2) กลุ่มวิชาสุขภาพ

GEBHT601 กิจกรรมเพื่อสุขภาพ 3(2-2-5)

Activities for Health

รหัสรายวิชาเดิม : GEBHT101 กิจกรรมเพื่อสุขภาพ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาและปฏิบัติการเกี่ยวกับพลศึกษาและสุขภาพ โภชนาการ พฤติกรรมการบริโภค และการควบคุมน้ำหนัก การปฐมพยาบาลเบื้องต้น วิทยาศาสตร์การกีฬา สมรรถภาพทางกาย การจัดโปรแกรมการออกกำลังกายและฝึกปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

Study and Practice in enhancing knowledge relating to physical education and health; nutritional diet; consumption behavior and weight control; first aid; sport science; physical fitness. Create fitness training programs, and practice healthy exercise activities.

1.3) กลุ่มวิชาบูรณาการ

- GEBIN701 กระบวนการคิดและการแก้ปัญหา** 3(3-0-6)
Problem Solving and Thinking Process
 รหัสรายวิชาเดิม : GEBIN101 กระบวนการคิดและการแก้ปัญหา
 วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เทคนิคและกระบวนการพัฒนาการฝึกคิดแบบต่างๆ ทักษะการคิดเพื่อการแก้ปัญหา หลักการใช้เหตุผล การสร้างแรงบันดาลใจ กระบวนการคิดและแก้ปัญหาโดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นกรณีศึกษา
 Study concepts, theories, techniques and processes for developing different types of critical thinking, reasoning principles, and inspiration initiation. Practice problem-solving skills by applying local wisdom, Thai wisdom, modern innovation and technology as a case study.
- GEBIN702 นวัตกรรมและเทคโนโลยี** 3(3-0-6)
Innovation and Technology
 รหัสรายวิชาเดิม : GEBIN102 นวัตกรรมและเทคโนโลยี
 วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวิวัฒนาการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระบวนการสร้างและออกแบบนวัตกรรมและเทคโนโลยี ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับนวัตกรรมและเทคโนโลยี ผลกระทบของนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ฝึกกระบวนการออกแบบนวัตกรรมที่สอดคล้องกับมนุษย์ในปัจจุบัน

GEBIN703	ศิลปะการใช้ชีวิต	3(3-0-6)
	Art of living	
	รหัสรายวิชาเดิม : GEBIN103 ศิลปะการใช้ชีวิต	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการศาสตร์เพื่อเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก มีจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม การต่อต้านทุจริตและคอร์รัปชัน ทักษะการคิดเชิงระบบ รู้เท่าทันเทคโนโลยี การใช้ชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติที่พึงประสงค์ สามารถเรียนรู้และวางแผนชีวิตที่เหมาะสมในสังคมแห่งการเรียนรู้ Study integration science to gain a better understanding of changes in Thai and global society, ethics, social responsibility, anti-corruption, and system thinking abilities. Acquire digital literacy skills and learn how to live an environmentally friendly life. Learn and plan a suitable life in 21st Century society	

1.4) วิชาศึกษาทั่วไป วิชาเลือก

1.4.1) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

GEBSC301	เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
	Necessary Information Technology in Daily Life	
	รหัสรายวิชาเดิม : GEBSC102 เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต สื่อดิจิทัล สื่อสังคมออนไลน์ พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง ปัญญาประดิษฐ์ การใช้เทคโนโลยีสื่อประสม และการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นเบื้องต้น ความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ กฎหมายการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ study about definition, importance and components of information technology, the internet, digital media, social networking, e-commerce, internet of things (IOT), artificial intelligence (AI), multimedia technology and necessary application programs, internet threats and security and Computer - Related Crime Act B.E. 2550.	

GEBSC302	มโนทัศน์และเทคนิคทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ Modern of Concept and Scientific Techniques รหัสรายวิชาเดิม : GEBSC103 การคิดและการตัดสินใจเชิงวิทยาศาสตร์ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาเกี่ยวกับองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ประเภทความรู้ทางวิทยาศาสตร์ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ การบูรณาการหลักการทางวิทยาศาสตร์และวิธีคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน Study scientific knowledge, scientific process types, science skills, scientific data analysis, scientific principle integration, and Design Thinking to solve everyday problems	3(3-0-6)
GEBSC303	กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อทำงานวิจัยและการสร้างนวัตกรรม Scientific Methods for Research and Innovation รหัสรายวิชาเดิม : GEBSC104 การสร้างกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อทำงานวิจัยและการสร้างนวัตกรรม วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและพัฒนาทักษะทางด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และสรุปผล โดยใช้กระบวนการทางด้านวิทยาศาสตร์เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในการนำทักษะไปประยุกต์ใช้ในการวิจัยหรือสร้างสรรค์นวัตกรรม Study and practice skills in collecting, analyzing, and summarizing data using scientific methods and apply skills to research or innovation.	3(3-0-6)

GEBSC304	วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ Science for Health	3(3-0-6)
	รหัสรายวิชาเดิม : GEBSC105 วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์สุขภาพและการพัฒนาวิทยาศาสตร์ด้านสุขภาพ อาหาร เพื่อสุขภาพและสารปนเปื้อนในอาหาร การใช้สารเคมีในชีวิตประจำวัน และ ผลกระทบของสารเคมีต่อสุขภาพ การใช้เครื่องสำอางและเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อ การดูแลสุขภาพ การใช้ยารักษาโรคเบื้องต้น โรคสำคัญและโรคอุบัติใหม่ที่มี ผลกระทบทางสังคมและการป้องกัน แนวคิดการสร้างเสริมสุขภาพแบบองค์รวม Study and Understand health science and health science development, healthy food and food contamination, daily chemical use and its effects on health, cosmetic use and modern health technology, the use of primary therapeutic drugs, major and emerging diseases with social implications and prevention, and holistic health promotion concepts.	
GEBSC305	สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน Environment and Sustainable Development	3(3-0-6)
	รหัสรายวิชาเดิม : GEBSC106 สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนา วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศและความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม ปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน กฎหมายสิ่งแวดล้อม เบื้องต้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การวิเคราะห์ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม แนวทางการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนบนพื้นฐาน วิทยาศาสตร์ การเลือกใช้แหล่งพลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีสีเขียว นวัตกรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม Study and Improve understanding of natural resources, environment, ecosystems, and interactions between living things and the environment. Recognize current environmental issues, climate change, environmental impact analysis, and an introduction to environmental law. Investigate scientific approaches to the sustainable use of natural resources and environmental protection to be able to select an environmentally friendly energy source, green technology, innovation, and modern technology for nature and environmental conservation.	

- GEBSC401 คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน** **3(3-0-6)**
Mathematics and Statistics in Daily Life
รหัสรายวิชาเดิม : GEBSC101 คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจโดยใช้ตรรกศาสตร์ คณิตศาสตร์การเงินและเบี้ยประกัน นำความรู้ทางคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน และนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาช่วยประมวลผลทางคณิตศาสตร์และสถิติ
 Study in Examine logic-based decision-making, mathematics, finance, and insurance premiums. Be able to apply math and statistics knowledge in everyday situations. Utilize computer programs to aid in mathematical and statistical processing.
- GEBSC402 สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น** **3(3-0-6)**
Statistics and Basic Data Analysis
รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ศึกษาเกี่ยวกับ ความรู้พื้นฐาน และบทบาทของสถิติในชีวิตประจำวัน การสืบค้นข้อมูลและสารสนเทศ การเก็บรวบรวมข้อมูล การนำเสนอข้อมูลแบบต่างๆ การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาและเชิงอนุมาน การแปลความหมายข้อมูล การประยุกต์ใช้สถิติในวิชาชีพ และชีวิตประจำวัน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
 Study Investigate fundamental knowledge and the role of statistics in daily life, search engine and data collection. Practice presentation of various types of information. Understand statistical analysis, both descriptive and inferential. Be able to interpret data and apply statistics in the workplace and daily life. Utilize computer program to analyze key data.

1.4.2) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

GEBSO501

การพัฒนาทักษะชีวิตและสังคม

3(3-0-6)

Life and Social Skills Development

รหัสรายวิชาเดิม : GEBSO102 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาเกี่ยวกับปรัชญา ทักษะการใช้ชีวิต คุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ และหลักธรรมในการดำรงชีวิต การพัฒนาความคิด เจตคติ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและวัฒนธรรมไทย การมีจิตสำนึกต่อส่วนรวม ศึกษาวิถีจัดการกับภาวะอารมณ์ และสร้างสัมพันธภาพ การทำงานเป็นทีม การสร้างผลิตผลในการทำงาน และจรรยาบรรณวิชาชีพ

Study the philosophy and understand important life skills, human value, and moral principles for living. Recognize and develop attitude, role, duty, and responsibility towards oneself and others. Participate in social and Thai cultural activities. Raise awareness of public consciousness. Understand professional ethics and how to deal with emotional states. Build relationships in working as a team, and work more productively

GEBSO502

ความรู้เบื้องต้นทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองไทย

3(3-0-6)

Introduction to Thai Politics, Society and Economy

รหัสรายวิชาเดิม : GEBSO103 สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และกฎหมาย

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของการเมือง ความสัมพันธ์ของการเมืองที่มีต่อสังคมและระบบเศรษฐกิจ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย สังคมวิทยากับการเปลี่ยนแปลงร่วมสมัย การพัฒนาความเป็นพลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม

Study and Understand meanings and importance of politics. Examine relationship of politics toward society and economy, trends of changes in politics, society, and economy in Thailand. Study sociology and contemporary changes in society. Recognize importance of citizenship and social responsibility development.

GEBSO503	มนุษย์สัมพันธ์ Human Relations รหัสรายวิชาเดิม : GEBSO104 มนุษย์สัมพันธ์ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานและความสำคัญของมนุษย์สัมพันธ์ การศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติและพฤติกรรมของมนุษย์ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์สัมพันธ์ในชีวิตประจำวันและการทำงาน มนุษย์สัมพันธ์กับความเป็นผู้นำ การบริหารความขัดแย้ง การติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างมนุษย์สัมพันธ์ Study significance of human relations. Investigate the nature of human behavior, as well as the theory of human relations in daily life and at work. Recognize the connection between humans and leadership. Discover one's personality and social etiquette. Learn about conflict resolution and communication in order to improve interpersonal relationships.	3(3-0-6)
GEBSO504	การพัฒนาศักยภาพมนุษย์และจิตวิทยาเชิงบวก Human Potential Development and Positive Psychology รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารงานเพื่อพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ การพัฒนาคุณลักษณะทางบวกของมนุษย์ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความหวัง การมองโลกในแง่ดี ความสามารถในการปรับตัวและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การประยุกต์ทฤษฎีทางจิตวิทยาเพื่อการดำเนินชีวิตอย่างมีความหมายโดยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ผ่านตัวแบบที่ปรากฏในสื่อต่าง ๆ Study how to nurture positive human potential traits like creativity, hope, optimism, adaptability, and interpersonal relationships. Apply psychological theory to real-life situations and encourage students to learn from role models appearing on social media.	3(3-0-6)

GEBSO505	พลเมืองดิจิทัล	3(3-0-6)
	Digital Citizenship	
	รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาเกี่ยวกับ ความหมาย คุณลักษณะของพลเมืองดิจิทัลที่ดี ความรู้ดิจิทัล การสื่อสารในสังคมดิจิทัล อัตลักษณ์และตัวตน ความเป็นส่วนตัวและปลอดภัย การกลั่นแกล้งบนสื่อดิจิทัล มารยาทและวิจารณญาณบนสื่อดิจิทัล สิทธิ กฎหมายและจริยธรรมสำหรับดิจิทัล การรู้เท่าทันสื่อ ทักษะและองค์ประกอบการวิเคราะห์สื่อเพื่อการรู้เท่าทัน และการเป็นผู้ประกอบการในโลกดิจิทัล	
	Study and Understand the definitions of digital identity and existentialism, as well as the characteristics of good digital citizenship and digital knowledge. Discover how to communicate in a digital age. Recognize and comprehend privacy and security issues, bullying on digital media, digital media etiquette and discretion, rights, laws, and ethics for digital media literacy. Improve media literacy skills and knowledge by learning how to be a digital entrepreneur.	
GEBSO506	วัฒนธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์	3(3-0-6)
	Cultural and Creative Economy	
	รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาเกี่ยวกับ ความรู้ และพัฒนาการของวัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมท้องถิ่น ทูนาทางวัฒนธรรม มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทย ความหมาย ความสำคัญ ประเภท องค์ประกอบของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทย ต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ วัฒนธรรมไทยกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์	
	Study and Gain knowledge in developing of Thai culture, local culture, cultural capital, and the cultural heritage of Thailand. Discover and learn about the meaning, importance, types, components, and the Creative Economy Development Policy of Thailand as a creative economy model, as well as Thai culture as a driving force of the creative economy.	

GEBSO507 ศาสตร์พระราชากับการพัฒนาที่ยั่งยืน

3(3-0-6)

The King's Philosophy and Sustainable Development

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาเกี่ยวกับ ความหมาย หลักคิด หลักวิชา และหลักปฏิบัติของศาสตร์พระราช
พระราชประวัติพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช
บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ ๙) แนวคิดพระราโชบายของพระบาทสมเด็จพระ
พระปรเมนทรรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
(รัชกาลที่ ๑๐) หลักการเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา และการน้อมนำศาสตร์พระราชม
าประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

study about meaning, concepts, principles, and practices of the King's
science. Understand the concept of the royal throne of His Majesty
King Bhumibol Adulyadej (Rama 9), and the concept of the royal throne
of His Majesty King Maha Vajiralongkorn (Rama 10). Discover the King's
principles and be able to apply the King's science in daily life in order
to lead to sustainable development goals.

GEBSO508 จิตวิทยาการจัดการองค์การในโลกยุคใหม่

3(3-0-6)

Psychology of organizational Management in Modern world

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาความหมาย ขอบเขต หลักการของจิตวิทยาองค์การ ระบบองค์การ การบริหารจัดการในองค์การทั้งในระดับบุคคล กลุ่ม และองค์กร การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบุคคลเชิงพฤติกรรมในการทำงาน ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารงาน การบริหารจัดการความขัดแย้งและการเปลี่ยนแปลงในองค์การ การเพิ่มพูนประสิทธิภาพการทำงานและคุณค่าของบุคคลในองค์การ รวมทั้งเรียนรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์และเทคนิคในการบริหารจัดการองค์การอย่างมีประสิทธิภาพในสังคมยุคใหม่

Study and Recognize the meaning, scope, and principles of organizational psychology, organizational systems, and organizational management at the individual, group, and organizational levels. Examine individual differences in behavior at work. Investigate the psychological factors that influence conflict management and organizational change. Improve the efficiency and value of individuals in the organization while also learning about strategies and techniques for effective organizational management in today's society.

GEBSO509 มนุษย์กับจริยธรรมในศตวรรษที่ 21 3(3-0-6)

Man and Ethics in 21st Century

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาการกำเนิดชีวิตมนุษย์ คุณค่าและเป้าหมายของชีวิต การพัฒนาสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ แนวคิด ทฤษฎี จริยธรรมในทัศนะของปรัชญาและศาสนา จริยธรรมวิชาชีพ ปัญหาจริยธรรมในสังคมไทยและการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ในศตวรรษที่ 21

Study the origins of human life, values and goals of life, the development of a complete human being, concepts, theories, and ethics from the viewpoint of philosophy and religion. Understand professional ethics and ethical issues in Thai society, as well as anti-corruption in the twenty-first century.

2) หมวดวิชาเฉพาะ

2.1) วิชาแกน

BAACC404 วาดภาพเพื่อการออกแบบ 2(1-3-3)

Drawing for Design

รหัสรายวิชาเดิม : BFACC402 วาดเส้น

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการวาดเส้น เทคนิควิธีการวาดเส้นพื้นฐาน การเขียนภาพแบบจำลองในลักษณะต่าง ๆ การจัดองค์ประกอบศิลป์ รูปร่าง รูปทรง สัดส่วน พื้นผิว ปริมาตร แสงเงา มุมมองระยะใกล้ไกล มีการสร้างสรรค์ผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับศิลปะและการออกแบบอย่างเหมาะสม

Study and practice drawing, basic drawing techniques, model drafting in different patterns, composition, shape, form, proportion, texture, shading, and perspectives; creating unique works with individual styles and appropriately applying them in art and design.

- BAACC405 ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ** **2(1-3-3)**
Creative Thinking for Design
รหัสรายวิชาเดิม : BFACC403 สุนทรียศาสตร์
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับความหมาย องค์ประกอบ ประเภท แรงบันดาลใจในการออกแบบ และความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ กระบวนการของความคิดสร้างสรรค์ เทคนิคในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ การทำแผนผังความคิด และกระดานความคิดในการกำหนดกรอบคิดสร้างสรรค์ผลงาน การใช้ความคิดสร้างสรรค์ในงานออกแบบ รูปทรง ลวดลาย การนำเสนอความคิดเป็นภาพ และการนำไปประยุกต์ใช้ในงานออกแบบ
 Study and practice definition, elements, types, design inspiration, importance, process, and techniques of creative thinking; mind mapping; using a mood board to define a design framework; applying creative thinking to design forms and patterns; visual thinking; and applying creativity in the design work.
- BAACC406 องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานออกแบบ** **2(1-3-3)**
Composition for Design
รหัสรายวิชาเดิม : BFACC404 องค์ประกอบศิลป์เบื้องต้น
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับความหมาย ที่มา และความสำคัญขององค์ประกอบศิลป์ ทศนธาตุทางศิลปะ หลักการจัดองค์ประกอบด้วยวัสดุและเทคนิควิธีการต่าง ๆ โดยเน้นความคิดสร้างสรรค์
 Study and practice definition, history, and importance of composition in art, including art elements, composition principles using various materials and techniques focusing on creativity.

BAACC407 เขียนแบบเบื้องต้น **2(1-3-3)**

Introduction to Drafting

รหัสรายวิชาเดิม : BAACC401 หลักการเขียนแบบ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของการเขียนแบบ หลักการใช้เครื่องมือ วัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเขียนแบบเบื้องต้น การใช้เส้นสัญลักษณ์ต่างๆ ในการเขียนแบบ การกำหนดขนาดและมาตราส่วน การเขียนภาพฉาย ภาพสามมิติ และทัศนียภาพ ประยุกต์ใช้การเขียนแบบในงานออกแบบต่าง ๆ

Study and practice history and background of drafting; principles of using tools, materials, and equipment for basic drafting; using various lines and symbols in drafting; dimensioning and scaling; orthographic projection; pictorial view and perspective; applying to draft for various design works.

BAACC408 ระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ **2(2-0-4)**

Research Methodology in Design

รหัสรายวิชาเดิม : BAACC402 วิทยาระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาระเบียบแบบแผนวิจัยทางการออกแบบ การกำหนดปัญหาวิจัย กรอบแนวคิดในการทำวิจัย การเขียนโครงร่างงานวิจัย วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การสร้างเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผลการวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย และการนำเสนอผลงานวิจัย

Study research methodology in design, identify a research problem, conceptual framework, proposal writing, literature review, research instrument, data collection, data analysis, report writing, and research presentation.

BAACC409 ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงานออกแบบ 2(2-0-4)

History of Art for Design

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาประวัติศาสตร์ศิลปะสำหรับการออกแบบ เอกลักษณ์ของศิลปะแต่ละยุคสมัย รวมถึงอิทธิพลทางศิลปะ ประวัติศาสตร์การออกแบบยุคต้น การออกแบบยุคกลาง งานออกแบบยุคการปฏิวัติอุตสาหกรรม งานออกแบบยุคปฏิรูปงานศิลปะ และงานฝีมือ งานออกแบบสมัยใหม่ และงานออกแบบร่วมสมัย

Study the history of art for design, uniqueness of each period, including the influence of pre-historic, middle age, the industrial revolution, the art and crafts movement, new design styles, and contemporary styles.

BAACC410 ศิลปะพื้นถิ่น 2(1-3-3)

Local Arts

รหัสรายวิชาเดิม : BFACC401 ศิลปะประจำชาติ และ BFACC405 ล้านนาศึกษา

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับศิลปะประจำชาติ ศิลปะล้านนา ศิลปะพื้นถิ่น รวมถึงวัฒนธรรมประเพณี งานหัตถศิลป์จากภูมิปัญญาทางศิลปะ และสืบสานองค์ความรู้ ภูมิปัญญาพื้นบ้าน

Study and practice traditional art, Lanna art, local art, including culture and tradition, art wisdom handicrafts, and knowledge inheritance regarding local wisdom.

2.2) วิชาเฉพาะด้าน

2.2.1) วิชาเฉพาะด้านบังคับ

BAATJ151 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ 3(3-0-6)

Introduction to Fashion, Textile, and Jewelry

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ101 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาเกี่ยวกับประวัติของแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ ประเภทของงาน ลักษณะคุณสมบัติของงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับอัญมณี งานอุตสาหกรรมแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

Study history of fashion, textile, and jewelry; types of works and characteristics of fashion, textile, and jewelry; industrial works in fashion, textile, and jewelry; basic principles of business in fashion, textile, and jewelry.

BAATJ152 วัสดุแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ 3(3-0-6)

Materials of Fashion, Textile, and Jewelry

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ104 วัสดุสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาเกี่ยวกับประเภท ชนิด และแหล่งที่มาของวัสดุที่ใช้ในงานทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ การเลือกใช้และการนำวัสดุไปใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับงานทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

Study types, kinds, and sources of materials used in fashion, textile, and jewelry; selecting and utilizing suitable materials for works in fashion, textile, and jewelry.

- BAATJ153 หลักการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ 3(3-0-6)**
Principle of Fashion, Textile, and Jewelry Design
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ102 หลักการออกแบบสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ศึกษาความหมาย ความสำคัญ และหลักการเบื้องต้นในการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ พฤติกรรมและจิตวิทยาผู้บริโภคด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ กระบวนการออกแบบ การออกแบบแนวอนุรักษ์ สมัยใหม่ และร่วมสมัย แนวโน้มการออกแบบ นักออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
 Study definition, importance, and principles of fashion, textile, and jewelry design; consumer behavior and psychology; design process; conservation, modern, and contemporary design; design trends; fashion, textile, and jewelry designers; technology and innovation for designing fashion, textile, and jewelry.
- BAATJ154 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ 3(0-6-3)**
เบื้องต้น
Introduction to Computer for Fashion, Textile, and Jewelry Design
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ108 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับเบื้องต้น
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับพื้นฐานการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ การออกแบบลายทอ ลายถัก ลายพิมพ์ การเขียนแบบเสื้อผ้า การวาดภาพประกอบทางแฟชั่นและการวาดภาพเครื่องประดับด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
 Practice fundamental computer-aided design of fashion, textile, and jewelry; pattern design of weaving, knitting, printing; flat drawing; fashion illustration; and jewelry drawing with a computer program.

BAATJ155 ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ 3(3-0-6)

Local Wisdom in Fashion, Textile, and Jewelry

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ103 ภูมิปัญญาท้องถิ่นสิ่งทอและเครื่องประดับ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาเกี่ยวกับบริบทองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับที่สืบทอดเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และการวิเคราะห์ข้อมูลอันเป็นผลมาจากค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณี สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อหาแนวทางสืบสานคุณค่าของงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ และพัฒนาตามบริบทสังคม

Study context of explicit knowledge and local wisdom relating to fashion, textile, and jewelry inherited continuously from the past to the present. Analyzing data from traditional values, cultures, traditions, and physical environment to seek ways to maintain fashion, textile, and jewelry values, including development based on the social context.

BAATJ156 การออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับเชิงสร้างสรรค์ 3(0-6-3)

Creative Fashion, Textile, and Jewelry Design

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ114 การออกแบบสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับเชิงสร้างสรรค์

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับโดยประยุกต์ใช้ต้นทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่น การประยุกต์งานออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับเชิงสร้างสรรค์ให้มีรูปแบบที่หลากหลาย แนวทางการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับเชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้นวัตกรรมที่เหมาะสม และการนำเสนองานออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับเชิงสร้างสรรค์

Practice designing fashion, textile, and jewelry using creativity. Designing fashion, textile, and jewelry using local cultural capital. Creating various forms of creative fashion, textile, and jewelry design. Guidelines of creative fashion, textile, and jewelry design applying appropriate innovation, including a presentation on creative fashion, textiles, and jewelry design.

- BAATJ157 **ทุนวัฒนธรรมกับการออกแบบ** 2(2-0-4)
Cultural Capital and Design
รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ศึกษาความหมาย ประเภท และองค์ประกอบของทุนวัฒนธรรม ความสำคัญและประโยชน์ของทุนทางวัฒนธรรม ทุนวัฒนธรรมในท้องถิ่นภาคต่าง ๆ ของไทย ทุนวัฒนธรรมกับการเพิ่มมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์และบริการ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์วัฒนธรรม การนำทุนวัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้ออกแบบอย่างรู้คุณค่าและเหมาะสม
 Study definition, types, and cultural capital components; importance and benefits of cultural capital; local cultural capital in various regions of Thailand, cultural capital and value-adding to products and services, products or cultural products, applying cultural capital to design with value and appropriateness.
- BAATJ158 **การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** 2(2-0-4)
Eco-friendly Design
รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ศึกษาความหมาย แนวคิด และความสำคัญของการออกแบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ผลิตภัณฑ์สีเขียวเพื่อสิ่งแวดล้อม วงจรชีวิตผลิตภัณฑ์และการประเมินวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ ฉลากสีเขียว การตลาดสีเขียวและผู้บริโภคสีเขียว การออกแบบเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ประยุกต์ใช้ในสังคมยุคปัจจุบัน
 Study definition, concepts, and importance of eco- friendly design; green product; product life cycle and assessment; green label; green marketing and consumer; environmental design for today's society.

BAATJ159 การสร้างสไตล์เพื่องานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ 3(0-6-3)

Style Creating for Fashion, Textile, and Jewelry

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ140 การสร้างสไตล์เพื่องานแฟชั่น

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติรูปแบบของงานแฟชั่น การศึกษาแนวโน้มแฟชั่น เทคนิควิธีการสร้างสไตล์ การออกแบบและสร้างสไตล์เพื่องานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ การนำเสนอ ผลงานคอลเลคชั่นงานออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

Practice fashion styles, fashion trend study, techniques to create styles; designing and creating styles for fashion, textile, and jewelry; presentation on fashion, textile, and jewelry collection.

BAATJ160 การวิเคราะห์แนวโน้มเพื่อการออกแบบ 3(3-0-6)

Trend Forecasting for Design

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาการสร้างสรรคผลงานการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับจากแรงบันดาลใจและแนวคิดการออกแบบ โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์รูปแบบของ แนวโน้มกระแสแฟชั่น เพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาด

Study the creation of fashion, textile, and jewelry design based on inspiration and design concepts by analyzing fashion trends to meet market demands.

BAATJ161 การสร้างแบรนด์สำหรับธุรกิจสร้างสรรค์ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ 3(1-6-4)

Business Branding for Creative Fashion, Textile, and Jewelry

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ115 การสร้างแบรนด์สิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างแบรนด์ธุรกิจสร้างสรรค์ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การวิเคราะห์ตลาด การสร้างสรรค์อัตลักษณ์ของแบรนด์จากรากฐานทางวัฒนธรรมและสังคมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การสื่อสารและนำเสนอแบรนด์ รวมถึงการเตรียมความพร้อมสำหรับเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสร้างสรรค์ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

Practice branding for creative business in fashion, textile, and jewelry; target group defining; market analysis; creating a brand identity from cultural and social roots to add value; brand communication and presentation; entrepreneurship preparation for creative business in fashion, textile, and jewelry.

BAATJ162 การวางแผนการผลิตแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ 3(3-0-6)

Production Planning for Fashion, Textile, and Jewelry

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ116 การวางแผนการผลิตสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร การจัดการและการบริหารองค์กรเพื่อเพิ่มผลผลิต แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ การพัฒนากรรมวิธีการผลิตงานด้านสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับที่ใช้ในการเพิ่มผลผลิต หลักและวิธีการวางแผนและควบคุมการผลิตงานด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ รวมถึงการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

Study human resource development; organizational administration and management to enhance productivity in fashion, textile, and jewelry; manufacturing development of fashion, textile, and jewelry to increase productivity; principles and planning methods of production control for fashion, textile, and jewelry, entrepreneurship in fashion, textile, and jewelry business.

BAATJ165 การสัมมนาและศึกษาดูงานแฟชัน สิ่งทอ และเครื่องประดับ 3(1-6-4)

Seminar and Study Visit in Fashion, Textile, and Jewelry

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ117 ศึกษาทฤษฎีและเครื่องประดับ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการสัมมนาและศึกษาดูงาน กระบวนการและเทคนิคการจัดสัมมนาและศึกษาดูงาน สัมมนาปัญหาที่สำคัญที่มีผลกระทบต่องานแพชชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ ตลอดจนการจัดสัมมนาและศึกษาดูงานในสถานประกอบการ และจัดทำรายงานนำเสนอเกี่ยวกับสถานประกอบการทางด้านแพชชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

Study and practice objectives of seminars and technical visits; process and techniques of organizing seminars; seminars on critical issues affecting fashion, textile, and jewelry design; holding a seminar and technical visits in the workplace; report writing on visiting fashion, textile, and jewelry enterprise.

2.2.2) วิชาเฉพาะด้านเลือก

BAATJ106 การออกแบบแพคเกจ 3(0-6-3)

Fashion Design

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการค้นคว้าแนวโน้มที่ใช้ในการออกแบบ หลักการออกแบบแฟชั่น
การสรุปแบบเพื่อการผลิต และการนำเสนอผลงานออกแบบแฟชั่น

Practice researching trends used in a design, principles of fashion design, design conclusion for production, and fashion design presentation.

BAATJ107 การออกแบบเครื่องประดับ **3(0-6-3)**

Jewelry Design

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการออกแบบ กระบวนการออกแบบเครื่องประดับ การวาดภาพเครื่องประดับและอัญมณี การวิเคราะห์การผลิต คำสั่งการผลิตและการนำเสนอผลงานออกแบบเครื่องประดับ

Practice the design principles, jewelry design process, gems and jewelry illustration, production analysis, production orders, and presentation for jewelry design.

BAATJ110 การตัดเย็บเสื้อผ้า **3(0-6-3)**

Clothing Sewing

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการเย็บผ้าด้วยมือ การเย็บผ้าด้วยจักร และเทคนิคการใช้เครื่องจักรในระบบอุตสาหกรรม การทำแบบตัดเสื้อผ้าและการตัดเย็บเสื้อผ้าในรูปแบบต่างๆ

Practice hand sewing and machine sewing, machines using techniques in industrial systems, basic pattern drafting, and clothing sewing.

BAATJ112 การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย **3(0-6-3)**

Accessories Design

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับความสำคัญของเครื่องประกอบการแต่งกาย สไตล์ในการออกแบบ และแนวโน้มที่ใช้ในการออกแบบ การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย การผลิตชิ้นงานต้นแบบ และการนำเสนอการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย

Practice the importance of accessories design, styles, and trends used in a design; accessories design; prototype making; and presentation for accessories design projects.

- BAATJ125 เทคนิคการสร้างสรรค์ลวดลายบนสิ่งทอ** **3(0-6-3)**
Technique for Creative Textile Surface
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ125 เทคนิคการสร้างสรรค์ลวดลายบนสิ่งทอ
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบและการสร้างสรรค์ลวดลายบนสิ่งทอด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ เทคนิคและรูปแบบของการสร้างลวดลายบนสิ่งทอ กระบวนการผลิตลวดลายลงบนวัสดุสิ่งทอประเภทต่าง ๆ
 Practice designing and creating a textile surface pattern with various processes, techniques, and types of patterning on textile, including pattern production process on textile.
- BAATJ126 กระบวนการย้อมสีและตกแต่งสำเร็จสิ่งทอ** **3(0-6-3)**
Textile Dyeing and Finishing Process
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ126 กระบวนการย้อมสีและตกแต่งสำเร็จสิ่งทอ
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับความสำคัญและวัตถุประสงค์ของกระบวนการย้อมสีสิ่งทอและกระบวนการตกแต่งสำเร็จสิ่งทอบนเส้นใยแต่ละชนิด วิธีการควบคุมสถานะการทำงานของแต่ละกระบวนการ สารเคมีและเครื่องจักรที่ใช้ในกระบวนการย้อมสีและตกแต่งสำเร็จสิ่งทอ
 Practice importance and purposes of textile dyeing and finishing process; a method for controlling the operating condition of each process; chemical and machinery used in textile dyeing and finishing process.
- BAATJ127 การออกแบบและผลิตผ้าพิมพ์** **3(0-6-3)**
Printed Fabric Design and Production
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ127 การออกแบบและผลิตผ้าพิมพ์
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบลวดลายผ้าพิมพ์ การสร้างและจัดวางลวดลายผ้าพิมพ์ตามความต้องการใช้งาน กระบวนการพิมพ์สิ่งทอพื้นฐาน การสร้างต้นแบบงานพิมพ์สิ่งทอ เทคนิคการพิมพ์สิ่งทอแบบต่าง ๆ การจัดการสิ่งแวดล้อมในงานพิมพ์สิ่งทอ

Practice designing and creating printed fabric; designing and patterning fabric based on demand; the basic textile printing process; prototyping printed textiles; types of technical textile printing; environmental management in textile printing.

BAATJ128 การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ 3(0-6-3)

Textile Product Design

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ128 การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการสร้างแนวความคิดที่ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ การสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ การวิเคราะห์และประมวลผลการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ การนำเสนอผลงานการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

Practice conceptual principles used in textile product design, textile product design, textile product prototyping, textile product analysis, and presentation on textile products.

BAATJ129 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสิ่งทอ 3(0-6-3)

Computer for Textile Design

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ129 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสิ่งทอ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบสิ่งทอ การออกแบบลายทอ ลายถัก ลวดลายพิมพ์ผ้าและการปักด้วยคอมพิวเตอร์ การออกแบบเครื่องแต่งกาย ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ การออกแบบแบบตัดด้วยคอมพิวเตอร์

Practice computer- aided weaving, knitting, printing, embroidery, garment, textile product design, and computerized pattern marker.

- BAATJ130 การทดสอบสิ่งทอ** **3(0-6-3)**
Textile Testing
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ130 การทดสอบสิ่งทอ
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับความสำคัญของการทดสอบสิ่งทอ หลักการและข้อกำหนดของการทดสอบสิ่งทอ วิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการทดสอบสิ่งทอ มาตรฐานการทดสอบสิ่งทอ วิธีการทดสอบสิ่งทอตามมาตรฐานทางฟิสิกส์และเคมี
 Practice importance, principles, and requirements of textile testing, use of textile testing equipment, textile testing standards, textile testing method based on physics and chemistry.
- BAATJ131 การสร้างสรรค์ศิลปะสิ่งทอ** **3(0-6-3)**
Creative Textile Art
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ131 การสร้างสรรค์ศิลปะสิ่งทอ
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบและสร้างสรรค์ศิลปะสิ่งทอ เทคนิค วิธีการสร้างสรรค์ การนำเสนอผลงาน และการนำผลงานศิลปะสิ่งทอไปใช้ในเชิงพาณิชย์
 Practice designing and creating textile arts, techniques, creation methods, presentation, and commercializing textile arts.
- BAATJ132 การออกแบบเคหะสิ่งทอ** **3(0-6-3)**
Household Textile Design
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ132 การออกแบบเคหะสิ่งทอ
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบเคหะสิ่งทอตามสมัยนิยมในระดับท้องถิ่นและระดับสากล การสร้างต้นแบบเคหะสิ่งทอ การนำเสนอผลงานการออกแบบเคหะสิ่งทอ
 Practice designing household textiles in fashion at a local and international level, prototyping, and presentation on household textile design.

- BAATJ133 การออกแบบหัตถกรรมสิ่งทอ** 3(0-6-3)
Textile Craft Design
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ133 การออกแบบหัตถกรรมสิ่งทอ
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบงานหัตถกรรมสิ่งทอ การพัฒนารูปแบบและกระบวนการผลิตงานหัตถกรรมสิ่งทอ เทคนิคการผลิตและประโยชน์ใช้สอยของงานหัตถกรรมสิ่งทอ การประยุกต์เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับงานหัตถกรรมสิ่งทอ
 Practice designing textile crafts; developing style and manufacturing process; production techniques and utilization of textile crafts; applying appropriate technology for textile crafts.
- BAATJ134 การทำแบบตัด** 3(0-6-3)
Cutting Pattern
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ134 การทำแบบตัด
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการทำแบบตัดขั้นพื้นฐาน การทำแบบตัดกระโปรง การทำแบบตัดเสื้อ การทำแบบตัดกางเกง และการทำแบบตัดเสื้อกระโปรงชุดติดกัน
 Practice basic cutting patterns, including drafting patterns for skirts, shirts, pants, and dresses.
- BAATJ135 การทำแบบตัดบนหุ่น** 3(0-6-3)
Draping
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ135 การทำแบบตัดบนหุ่น
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการทำแบบตัดบนหุ่นขั้นพื้นฐาน การใช้อุปกรณ์เครื่องมือและการเลือกใช้หุ่น การทำแบบตัดเสื้อผ้าบนหุ่น การดัดแปลงแบบตัดบนหุ่น และการสร้างสรรค์งานเสื้อผ้าบนหุ่น
 Practice basic pattern making; selecting tools and draping form; pattern making; adapting patterns; clothing creation on draping form.

- BAATJ137 การออกแบบแฟชั่นเพื่อการตลาด** **3(0-6-3)**
Commercial Fashion Design
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ137 การออกแบบแฟชั่นเพื่อการตลาด
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบแฟชั่นเพื่อการตลาด การวิเคราะห์และวิจัยพฤติกรรมผู้บริโภคเพื่อสอดคล้องกับการออกแบบ การสร้างแบรนด์สินค้าเสื้อผ้าแฟชั่นเพื่อตอบสนองเฉพาะกลุ่มลูกค้า การพัฒนาผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าแฟชั่นสำเร็จรูป
 Practice creating commercial fashion design; analyzing and conducting research on customer behavior in coherence with design; branding for a niche market; developing fashion garments.
- BAATJ138 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น** **3(0-6-3)**
Computer for Fashion Design
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ138 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยในการวาดเสื้อผ้าแบบ 2 มิติเพื่อการผลิต การวาดภาพประกอบทางแฟชั่น การออกแบบแฟชั่นด้วยโปรแกรม 3 มิติ และการสร้างแบบตัดด้วยคอมพิวเตอร์
 Practice using computer-aided for garment flat drawing, fashion illustration, fashion design with the 3D virtual program, and computer pattern making.
- BAATJ141 การทำต้นแบบเครื่องประดับด้วยแว็กซ์** **3(0-6-3)**
Wax of Jewelry Mastering
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ141 การทำต้นแบบเครื่องประดับด้วยแว็กซ์
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการคำนวณและการเปรียบเทียบน้ำหนักแว็กซ์กับโลหะมีค่า พื้นฐานการทำต้นแบบเครื่องประดับด้วยแว็กซ์ เทคนิคการขึ้นรูปชิ้นส่วนตัวเรือนเครื่องประดับด้วยแว็กซ์ การทำต้นแบบเครื่องประดับด้วยแว็กซ์ขั้นสูง
 Practice calculating and comparing wax weight with precious metal; essential skills for creating a wax model for jewelry; techniques for forming a wax model; advanced skills for creating a jewelry wax model.

BAATJ142 การทำตัวเรือนเครื่องประดับด้วยโลหะ 3(0-6-3)

Metal of Jewelry Mastering

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ142 การทำตัวเรือนเครื่องประดับด้วยโลหะ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำตัวเรือนเครื่องประดับด้วยโลหะ การทำตัวเรือน การหลอมและการขึ้นรูปตัวเรือน การเชื่อมประกอบตัวเรือนเครื่องประดับด้วยโลหะ

Practice using tools for creating a jewelry model using metal, making a metal model for jewelry, melting and forming, soldering jewelry.

BAATJ143 การทำแม่พิมพ์และการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ 3(0-6-3)

Jewelry Molding and Casting

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ143 การทำแม่พิมพ์และการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบแม่พิมพ์เครื่องประดับด้วยแว็กซ์และโลหะ การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักรในการทำแม่พิมพ์และการหล่อตัวเรือน กระบวนการทำแม่พิมพ์ การฉีดต้นแบบและการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ

Practice designing wax and metal jewelry mold; preparing materials, machinery for mold making and casting; mold making process; wax injection and casting.

BAATJ145 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเครื่องประดับ 3(0-6-3)

Computer for Jewelry Design

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ145 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเครื่องประดับ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบเครื่องประดับ การสร้างภาพ 2 มิติ และ 3 มิติ เพื่อออกแบบรูปทรงและลวดลายของเครื่องประดับ รวมถึงการนำเสนอผลงานการออกแบบเครื่องประดับด้วยคอมพิวเตอร์

Practice using a computer-aided jewelry design, 2D and 3D visualization to design shapes and patterns of jewelry, including jewelry designs presentation.

- BAATJ147 การออกแบบเครื่องประดับเทียม** 3(0-6-3)
Costume Jewelry Design
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ147 การออกแบบเครื่องประดับเทียม
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องประดับเทียมและการทำเครื่องประดับเทียม โดยการประยุกต์ใช้วัสดุจากโลหะ อัญมณีสังเคราะห์ วัสดุเหลือใช้ และวัสดุประเภทต่าง ๆ ตลอดจนการนำเสนอผลงานการออกแบบเครื่องประดับเทียม
 Practice designing and making costume jewelry using metal, synthetic gems, recycled materials, and various types of materials, including a presentation on costume jewelry design.
- BAATJ148 การเจียรไนและการประดับอัญมณี** 3(0-6-3)
Gemstone Cutting and Setting
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ148 การเจียรไนและการประดับอัญมณี
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับเทคนิคการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือในการเจียรไนและประดับอัญมณี กระบวนการเจียรไนแบบหลังเบี้ยและแบบเหลี่ยม กระบวนการประดับอัญมณีรูปแบบต่าง ๆ
 Practice using gemstone cutting tools and equipment; cabochon and brilliant cutting process; gemstone setting process.
- BAATJ149 การชุบเคลือบผิวเครื่องประดับ** 3(0-6-3)
Electroplating for Jewelry
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ149 การชุบเคลือบผิวเครื่องประดับ
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับเทคนิคการเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือในการชุบเคลือบผิวเครื่องประดับ กระบวนการชุบเคลือบผิวเครื่องประดับ การตรวจสอบคุณภาพชิ้นงานที่ผ่านการชุบเคลือบผิว ความปลอดภัยและการกำจัดของเสียจากกระบวนการชุบเคลือบผิวโลหะด้วยไฟฟ้า
 Practice preparing tools and equipment for electroplating; the electroplating process; jewelry inspection, safety, and waste disposal from the electroplating process.

- BAATJ150 การสลักดุนโลหะ** **3(0-6-3)**
Metal Embossing
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ150 การสลักดุนโลหะ
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับเทคนิคการเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือในการสลักดุน การเคียว
 ชัน การสลักดุนโลหะรูปแบบต่าง ๆ
 Practice preparing tools and equipment for metal embossing, dammar
 boiling, and various forms of metal embossing.
- BAATJ166 การร่างภาพแฟชั่น** **3(0-6-3)**
Drawing for Fashion Design
รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการวาดเพื่อการออกแบบแฟชั่น โครงร่างรูปร่างคน โครงสร้างหุ่น
 แสดงแบบแฟชั่น ส่วนประกอบของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การนำเสนอรูปแบบเสื้อผ้า
 ด้วยการวาด และการระบายสีเพื่อนำเสนองานออกแบบแฟชั่น
 Practice drawing for fashion design, human figures, fashion figures,
 clothing components, presentation of clothing style by drawing, and
 coloring for fashion design presentation.
- BAATJ167 เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า** **3(0-6-3)**
Techniques for Clothing Decoration
รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ139 เทคนิคการตัดเย็บและการตกแต่ง
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ การเลือกใช้วัสดุตกแต่ง การตกแต่งเสื้อผ้า
 ประเภทและวิธีการตกแต่งเสื้อผ้า การออกแบบตกแต่งเสื้อผ้า และการผลิตชิ้นงาน
 ต้นแบบ
 Practice materials and accessories used for decoration; material
 selection for finishing; types and method of clothing decoration; clothing
 decoration design; prototype making.

- BAATJ168 การออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง** 3(0-6-3)
Performance Costume Design
 รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี
 วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการค้นคว้าความหมาย กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางการออกแบบเครื่องแต่งกายที่ยอมรับในระดับสากลและเหมาะสมกับการแสดง การวิเคราะห์ วิจารณ์ผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงในอดีตจนถึงปัจจุบันอย่างเป็นระบบ
 Practice researching definition and creation process of costume design accepted at international recognition level and suitable for each performance; systematically analyze and criticize costume design for performance from the past to the present.
- BAATJ169 การออกแบบแฟชั่นร่วมสมัย** 3(0-6-3)
Contemporary Fashion Design
 รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี
 วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบแฟชั่นร่วมสมัยให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมพื้นถิ่นและสากล การออกแบบข้ามวัฒนธรรม การเข้าถึงแฟชั่นจากมุมมองด้านวัฒนธรรม การศึกษาประวัติศาสตร์แฟชั่น เพื่อการวิเคราะห์แฟชั่นร่วมสมัย
 Practice contemporary fashion design suitable for local and international cultures; cross culture design; appreciating fashion from a cultural perspective; fashion history study to analyze contemporary fashion.
- BAATJ170 เทคโนโลยีสิ่งทอและการผลิตผืนผ้า** 3(0-6-3)
Textile Technology and Fabric Production
 รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี
 วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางด้านสิ่งทอ กระบวนการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสิ่งทอตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ การออกแบบและพัฒนาผ้าทอ ผ้าถักจากโครงสร้างพื้นฐาน กระบวนการผลิตผืนผ้า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสิ่งทอกับการผลิตผืนผ้าอย่างเหมาะสม การรักษาสีแวดล้อมจากกระบวนการผลิตผืนผ้า

Practice textile technology; technology process to develop textiles from upstream, midstream, and downstream; designing and developing woven fabrics from basic structure; fabric production process, applying textile technology appropriately to fabric production; protecting the environment from fabric manufacturing processes.

BAATJ171 การออกแบบเครื่องเงินและเครื่องทองไทย 3(0-6-3)

Thai Silver and Gold Design

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ111 การผลิตเครื่องเงินและเครื่องทองไทย

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับความหมาย ประวัติศาสตร์ของเครื่องเงินเครื่องทองไทย ประเภทและรูปแบบของเครื่องเงินเครื่องทองไทย ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการออกแบบและผลิตเครื่องเงินเครื่องทองของไทย พฤติกรรมผู้บริโภคในการใช้เครื่องเงินและเครื่องทองไทย ช่างเครื่องเงินและเครื่องทอง การออกแบบเครื่องเงินและเครื่องทองไทย รูปแบบอนุรักษ์ รูปแบบสมัยใหม่ และรูปแบบร่วมสมัย

Practice definition, history, types, and patterns of Thai silver and gold; basic knowledge of design and manufacture of Thai silver and gold; consumer behavior; silversmith and goldsmith; design of Thai silver and gold in conserved, modern, and contemporary styles.

BAATJ172 เทคโนโลยีการผลิตเครื่องประดับ 3(0-6-3)

Jewelry Manufacturing Technology

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการผลิตเครื่องประดับในระบบอุตสาหกรรม เทคโนโลยีการผลิต การวางแผนและบริหารจัดการการผลิต การออกแบบและการทำต้นแบบเครื่องประดับ

Practice jewelry manufacturing process; manufacturing technology; production planning and management; jewelry design and prototyping.

BAATJ173 การออกแบบเครื่องประดับร่วมสมัย **3(0-6-3)**

Contemporary Jewelry Design

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องประดับร่วมสมัย ทั้งศิลปะเครื่องประดับและเครื่องประดับแฟชั่น การออกแบบข้ามวัฒนธรรม ประเด็นสำคัญและอิทธิพลของเครื่องประดับในบริบทของวัฒนธรรมและสังคมร่วมสมัย

Practice contemporary jewelry design in art jewelry and fashion accessories, cross culture design, including the key issues and influence of jewelry in the context of culture and contemporary society.

BAATJ174 ศิลปะเครื่องประดับ **3(0-6-3)**

Jewelry Arts

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับประเภทของเครื่องประดับจากวัสดุธรรมชาติและวัสดุสังเคราะห์ ทั้งเครื่องประดับตะวันตกและตะวันออกตามบริบทของสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของงานศิลปะเครื่องประดับ

Practice types of western and eastern jewelry made from natural and synthetic materials in the context of society, culture, beliefs, and local wisdom of art jewelry.

2.3) วิชาเอก

BAATJ175 ฝึกงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ **3(0-40-0)**

Fashion, Textile, and Jewelry Internship

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ124 ฝึกงานสิ่งทอและเครื่องประดับ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับวิชาชีพตามหลักสูตรในสถานประกอบการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ การจัดทำแผนปฏิบัติงาน การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรและกระบวนการทำงาน การบันทึกผลการฝึกงาน การสรุปและการนำเสนอผลการฝึกงาน การประเมินผลการฝึกงานของนักศึกษาจะต้องได้รับการประเมินผลการฝึกงานและรายงานผลการฝึกงานจากสถานประกอบการในเกณฑ์พอใจ (S) หรือไม่พอใจ (U) (ใช้เวลาฝึกงานไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง)

Practice professional courses in enterprises or organizations related to fashion, textile, and jewelry; preparing action plans; studying organization and work processes; keeping records, summarizing, and presenting training results. Obtain an evaluation on internship and report with criteria of satisfaction (S) or unsatisfactory (U) (minimum duration of internship 320 hours).

BAATJ176 การเตรียมศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ 2(2-0-4)

Fashion, Textile, and Jewelry Thesis Preparation

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ118 การเตรียมศิลปนิพนธ์สิ่งทอและเครื่องประดับ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดหัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขตของศิลปนิพนธ์ และวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ปรึกษาและคณะกรรมการศิลปนิพนธ์ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

Study and identify an art thesis topic, defining objectives, the scope of the study, and research procedure to an art research advisor and committee; collecting and analyzing, concluding problems to seek their solutions relating to fashion, textile, and jewelry.

BAATJ177 ศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ 6(0-18-0)

Fashion, Textile, and Jewelry Thesis

รหัสรายวิชาเดิม : BAATJ119 ศิลปนิพนธ์สิ่งทอและเครื่องประดับ

วิชาบังคับก่อน : BAATJ176 การเตรียมศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการเขียนศิลปนิพนธ์ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ กระบวนการวางแผนศิลปนิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าเพื่อหาประเด็นปัญหา การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอศิลปนิพนธ์ การรายงานศิลปนิพนธ์ รวมถึงการเผยแพร่ผลงานศิลปนิพนธ์ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

Practice writing art thesis in fashion, textile, and jewelry; art thesis planning process; studying and researching to find out research problems; analyzing and synthesizing data; presenting art thesis; reporting and disseminating art thesis on fashion, textile, and jewelry thesis.

3) วิชาเลือกเสรี

นักศึกษาเลือกศึกษาจากรายวิชาใดก็ได้อีกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ

3.1 สามารถเลือกรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา หรือ

3.2 สามารถเลือกรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ หรือ

3.3 รายวิชาจากหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564) ดังนี้

3.3.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร

GEBLC106 ภาษาอังกฤษในโลกดิจิทัล 3(3-0-6)

English in the Digital World

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาอังกฤษ เข้าใจความหลากหลายของวัฒนธรรมสากลผ่านสื่อเทคโนโลยีต่างๆ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมในโลกดิจิทัล

Study English vocabulary, expressions, and structures. Understand multicultural society through media and technology. Develop English skills; listening, speaking, reading, writing for an appropriate usage in the digital world.

GEBLC107 ภาษาอังกฤษสำหรับวิศวกรรม 3(3-0-6)

English for Engineering

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาคำศัพท์เทคนิคสำหรับงานวิศวกรรม พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยเน้นการเขียนและการนำเสนอผลงานทางด้านวิชาการที่เกี่ยวกับงานอาชีพด้านวิศวกรรม

Study technical terminology for engineering. Develop English skills emphasized on writing and presenting academic work related to engineering careers.

- GEBLC109 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร** **3(3-0-6)**
Chinese for Communication
รหัสรายวิชาเดิม : GEBLC301 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ศึกษาภาษาจีนเบื้องต้นทางด้านการฟังและการพูดสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ควบคู่กับเรียนรู้วัฒนธรรมจีน
 Study fundamental Chinese focusing on listening and speaking skills for daily communication, including Chinese culture.
- GEBLC108 ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบธุรกิจ** **3(3-0-6)**
English for Business Career
รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทางธุรกิจทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพผ่านสถานการณ์จำลอง เช่น การโทรศัพท์ ติดต่อธุรกิจ การสมัครงาน การสัมภาษณ์งาน และการเขียนจดหมาย
 Study of develop business English skills; listening, speaking, reading, writing as a career tool in simulated situations such as business phone call, job application, job interview, and writing letters.
- GEBLC110 สนทนาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน** **3(3-0-6)**
Fundamental Japanese Conversation
รหัสรายวิชาเดิม : GEBLC401 สนทนาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
 ศึกษาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นทางด้านการฟังและการพูดสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ควบคู่กับเรียนรู้วัฒนธรรมญี่ปุ่น
 Study fundamental Japanese focusing on listening and speaking skills for daily communication, including Japanese culture.

GEBLC111	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร	3(3-0-6)
	Korean for Communication	
	รหัสรายวิชาเดิม : GEBLC501 ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาภาษาเกาหลีเบื้องต้นทางด้านการฟังและการพูดสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ควบคู่กับเรียนรู้วัฒนธรรมเกาหลี	
	Study fundamental Korean focusing on listening and speaking skills for daily communication, including Korean culture	
GEBLC112	ภาษาพม่าพื้นฐาน	3(3-0-6)
	Fundamental Burmese	
	รหัสรายวิชาเดิม : GEBLC601 ภาษาพม่าพื้นฐาน	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาภาษาพม่าเบื้องต้นทางด้านการฟังและการพูดสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ควบคู่กับเรียนรู้วัฒนธรรมพม่า	
	Study fundamental Burmese focusing on listening and speaking skills for daily communication, including Burmese culture.	
GEBLC202	กลวิธีการเขียนรายงานและการนำเสนอ	3(3-0-6)
	Report Writing and Presentation	
	รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ และประเภทของรายงาน ส่วนประกอบของรายงาน หลักการเขียนรายงานฉบับสมบูรณ์ และการนำเสนองาน	
	Study and Understand the meaning, significance, and various types of reports. Discover report components and the principles of writing a comprehensive report, as well as practice presentations.	

GEBLC203 วรรณกรรมท้องถิ่น 3(3-0-6)

Local Literature

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของท้องถิ่นรวมถึงประเพณีและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเล็งเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นตน ตลอดจนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปบูรณาการเข้ากับการศึกษา การประกอบอาชีพ และการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

Study and Learn about local's history as well as valuable traditions and cultures. Allow learners to be aware of and appreciate the value of their community's good culture and traditions, as well as to effectively integrate the knowledge gained into their education, occupation, and social life.

GEBLC204 ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ 3(3-0-6)

Thai Language for Foreigners

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาเกี่ยวกับหลักภาษาไทยพื้นฐาน พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ฝึกทักษะการออกเสียง การอ่าน การเขียนเบื้องต้น การฟัง การพูด ในชีวิตประจำวัน และเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม

Study and Learn the fundamentals of Thai language, including consonants, vowels, and tones. Practice pronunciation, fundamental reading and writing in Thai, listening and speaking in daily life, as well as Thai culture.

3.2 กลุ่มวิชาสุขภาพ

GEBHT602

การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

3(2-2-5)

Exercise for Health

รหัสรายวิชาเดิม : GEBHT102 การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาและปฏิบัติการเกี่ยวกับสรีรวิทยา ผลการออกกำลังกายต่อระบบต่างๆของร่างกาย การป้องกันการบาดเจ็บจากการออกกำลังกาย การทดสอบและการประเมินสมรรถภาพทางกายด้วยตนเอง การสร้างโปรแกรมการออกกำลังกายด้วยตนเอง การออกกำลังกายในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การปฏิบัติที่เป็นพื้นฐานในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

Study and Practice physiology and the effects of exercise on various body systems, as well as how to avoid exercise-related injuries. Be able to self-test, assess one's physical fitness, and create an exercise program. Practice playing sports and exercising for good health.

GEBHT603

กีฬาเพื่อสุขภาพ

3(2-2-5)

Sports for Health

รหัสรายวิชาเดิม : GEBHT103 กีฬาเพื่อสุขภาพ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาและปฏิบัติการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา สุขภาพส่วนบุคคล หลักการเลือกกีฬาเพื่อสุขภาพ การเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับวัยหรือสภาพร่างกาย การวางแผนการเล่นกีฬา พื้นฐานการเล่นกีฬา สมรรถภาพทางกายของกีฬาชนิดต่างๆ การบาดเจ็บทางการกีฬา รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสุขภาพ ฝึกปฏิบัติกิจกรรมกีฬา

Study and Improve understanding of sports science, personal health, and sports for health principles. Learn how to select sports based on your age or physical condition. Learn about sports planning, the basis of sports playing, physical fitness for various sports, sports injuries, and the management model of sports contests for health and sports activities.

GEBHT604 **นันทนาการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ** 3(2-2-5)

Recreation for Health Promotion

รหัสรายวิชาเดิม : GEBHT104 นันทนาการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาและปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ การส่งเสริมสุขภาพ เกม นันทนาการ การเป็นผู้นำนันทนาการ การบริหารจัดการค่ายกิจกรรมต่างๆ ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ออกแบบโปรแกรมและฝึกปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการ กีฬา และการละเล่นพื้นบ้านของไทยและชาติต่างๆ

Study and Practice in Creating health and practice recreational games and other types of recreational activities by engaging in recreational activities. Learn how to become a recreational leader, manage camp activities, design programs, and participate in recreational activities. Learn about Thai and other countries' traditional sports and games.

3.3 กลุ่มวิชาบูรณาการ

GEBIN704 **สุนทรียภาพและความงอกงามของมนุษย์** 3(3-0-6)

Aesthetics and Human Growth

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นด้านสุนทรียภาพ การมองเห็นคุณค่าและความงามของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ ความงอกงามของมนุษย์ในทัศนะของโลกตะวันออกและโลกตะวันตก และการดำเนินชีวิตอย่างมีความหมายในโลกที่เปลี่ยนแปลง

Study and Understand fundamental of aesthetics, perception of value and beauty of various aspects related to human life, human growth in the views of Eastern and Western concepts and learn to live meaningfully in a changing world.

3.2 ชื่อ สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงใหม่

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอนหรือผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัย
1	นางสาวตยานิตย์ มิตรแปง 350140048XXXX	วท.ม.(ธรณีวิทยา) วท.บ.(อัญมณีวิทยา)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2550 2544	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ตยานิตย์ มิตรแปง และ พิชราภา ศักดิ์โสภณ. (2564). หมอนอิงจากผ้าทอกะเหรี่ยง. ใน วารสารวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และผลงานสร้างสรรค์ ฉบับที่ 6 การประชุมวิชาการวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 7, วันที่ 12-14 พฤษภาคม 2564. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 8-9. ตยานิตย์ มิตรแปง และ จุฑามาศ ดอนอ่อนบัว. (2563). ไพลินบ้านบ่อแก้ว อัญมณีทรงคุณค่าแห่งเมืองแพร่ : แนวทางการสร้างสรรค์เป็นรูปแบบเครื่องประดับเงิน. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิจัยและ งานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5 "การสร้างสรรค์ในยุคอุบัติใหม่", วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 194-204. ภาณุพงศ์ จงซานสิทธิ์ และ ตยานิตย์ มิตรแปง. (2563). ทุน วัฒนธรรมของล้านนากับการประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ รูปแบบเครื่องประดับ. ใน รายงานสืบเนื่องจากการ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอนหรือผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัย
						ประชุมวิชาการวิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5 “การสร้างสรรค์ในยุคอุบัติใหม่”, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 13-24. รจนา ชื่นศิริกุลชัย, ดรณ สุทธิภิบาล และ ตยานิตย์ มิตรแปง. (2562). การขึ้นรูปภาชนะเครื่องเงินด้วยโลหะแผ่น. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มทร.พระนคร ครั้งที่ 4, วันที่ 31 พฤษภาคม 2562. กรุงเทพฯ : คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. หน้า 96-101. สุพจน์ ใหม่กันทะ และตยานิตย์ มิตรแปง. (2561). การศึกษาลวดลายเครื่องประดับเงินบ้านวังลาย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อประยุกต์ใช้ในการออกแบบเงินสตรีตามสมัยนิยม. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติศิลปกรรมวิจัย ครั้งที่ 4 อัครลักษณ์ศิลปกรรมจากรากสู่โลก, วันที่ 13-14 กรกฎาคม 2561. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 385-393.

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอนหรือผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัย
2	นายไพโรจน์ วรพจน์พรชัย 370050025XXXX	วท.ม.(สิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่ม) ศษ.บ.(หัตถกรรม)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ สถาบันเทคโนโลยีราช มงคล	2552 2538	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ภาณุพงศ์ จงซานสิทโส และ ไพโรจน์ วรพจน์พรชัย. (2564). กะลาตุดี : การสร้างสรรค์งานหัตถกรรมเครื่องประดับ จากกะลามะพร้าว. วารสารศิลปกรรมบูรพา, 24(1). มกราคม -มิถุนายน 2564. ชลบุรี : คณะศิลปกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. หน้า 11-24. ญาณิศา โกมลศิริโชค, ไพโรจน์ วรพจน์พรชัย, อรุณฤกษ์ สุธา คำ และสุรียนต์ สูงคำ. (2562). เครื่องแต่งกายประยุกต์ จากผ้าทอกะเหรี่ยง. ใน รายงานสืบเนื่องจากการ ประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช มงคล ครั้งที่ 11 และการประชุมวิชาการระดับ นานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 10, วันที่ 24-26 กรกฎาคม 2562. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 74-75.
3	นางสาวรติรส บุญญะฤทธิ์ 350100009XXXX	ศษ.ม.(อาชีวศึกษา) ค.อ.บ.(ศิลป อุตสาหกรรม)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง	2549 2540	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	Ratirost Boonyarit. (2021). Faith of Goddess Kali (Textiles Art). Craft in the Air : An International Virtual Exhibition 2021. 25 January-25 February 2021. Online Exhibition. รติรส บุญญะฤทธิ์, สืบสกุล ชื่นชม และ มนตรี เลากิตติศักดิ์. (2560) . การศึกษาและออกแบบเสื้อผ้าโดยแนวคิด จากวัฒนธรรมชาวไทลื้อจังหวัดลำปาง สำหรับกลุ่มเย็บ

CHECO สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
รับทราบให้ความเห็นชอบหลักสูตรนี้ผ่านระบบ CHECO แล้ว
เมื่อวันที่..... - 6 ส.ค. 2565

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอนหรือผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัย
						ผ้าบ้านเวียงสวรค์. ใน รายงานสืบเนื่องจากการ ประชุมวิชาการระดับชาติ “มศว.วิจัย” ครั้งที่ 10, วันที่ 20-21 กรกฎาคม 2560. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒประสานมิตร, หน้า 242-254. สุพจน์ ไหมกันทะ และ รติรส บุญญะฤทธิ์. (2562). การ สร้างลดทลายเครื่องประดับร่วมสมัยโดยได้แรง บันดาลใจจากลดทลายยามไถลื้อ. ใน รายงานสืบ เนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “พะเยาวิจัย ครั้งที่ 9”, วันที่ 23-24 มกราคม 2562. พะเยา : มหาวิทยาลัยพะเยา. หน้า 2534-2546.
4	นายสืบสกุล ชื่นชม 351990003XXXX	ศศ.ม.(สื่อศิลปะและ การออกแบบสื่อ) ค.อ.บ.(ศิลป อุตสาหกรรม)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2553 2535	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	Seubsagul Chuenchom. (2021). Lanna River (Textiles Art). Craft in the Air : An International Virtual Exhibition 2021. 25 January-25 February 2021. Online Exhibition. สืบสกุล ชื่นชม, รติรส บุญญะฤทธิ์ และ มนตรี เลากิตติ ศักดิ์. (2560). การศึกษาเพื่อนำทุนทางวัฒนธรรมองค์ ความรู้ภูมิปัญญาลดทลายล้านนาสร้างสรรค์และ ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้กับผู้ประกอบการท้องถิ่น. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “มศว.วิจัย” ครั้งที่ 10, วันที่ 20-21 กรกฎาคม

CHECO สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
รับทราบให้ความเห็นชอบหลักสูตรนี้ผ่านระบบ CHECO แล้ว
เมื่อวันที่..... - 6 ส.ค. 2565

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอนหรือผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัย
						2560. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. หน้า 288-301.
5	นางสาวจุฑามาศ ดอนอ่อนบัว 542017000XXXX	ศป.ด.(ศิลปะและการ ออกแบบ) ศป.ม.(ศิลปะและการ ออกแบบ) อส.บ.(เทคโนโลยี เครื่องประดับและ อัญมณี)	มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา	2562 2554 2549	อาจารย์	ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์ และ จุฑามาศ ดอนอ่อนบัว. (2564). ช่างเครื่องเงินชนเผ่าลีซู บ้านห้วยจะค่าน : ผู้สร้างสรรค์ เครื่องประดับเงินของชนเผ่า. ใน รายงานสืบเนื่องจากการ ประชุมครั้งที่ 7 ภายใต้หัวข้อ “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตคนเชิงสังคมล้านนาในสังคมวิถีใหม่, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2564. ลำพูน : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์. หน้า 235-245. ตยานิตย์ มิตรแปง และ จุฑามาศ ดอนอ่อนบัว. (2563). ไพลินบ้านบ่อแก้ว อัญมณีทรงคุณค่าแห่งเมืองแพร่ : แนวทางการสร้างสรรค์เป็นรูปแบบเครื่องประดับเงิน. ใน รายงานการประชุมวิชาการวิจัยและงานสร้างสรรค์ ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5 “การสร้างสรรค์ ในยุคอุบัติใหม่”, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 194-204.

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอนหรือผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัย
6	นางสาวญาณิศา โกมลสิริโชค 310200060XXXX	วท.ม.(สิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่ม) ศษ.บ.(หัตถกรรม)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ สถาบันเทคโนโลยีราช มงคล	2552 2538	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ญาณิศา โกมลสิริโชค, อรุณตฤณ สุธาคำ และ เผ่าภิญโญศ ฌิมพะเนา. (2564). เครื่องแต่งกายประยุกต์จากผ้า โยกัญชงเผ่าม้ง. ใน วารสารวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และผลงานสร้างสรรค์ ฉบับที่ 6 การประชุม วิชาการวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 7, วันที่ 12-14 พฤษภาคม 2564. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 6-7. ภาณุพงศ์ จงขานสิทโธ และ ญาณิศา โกมลสิริโชค. (2562). “เครื่องเงินลัวะ : หัตถกรรมคนชนเผ่าในจังหวัด แม่ฮ่องสอน”. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ วิชาการ วิจัย และงานสร้างสรรค์, 6(2). กรกฎาคม - ธันวาคม 2562. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. หน้า 31-35. ญาณิศา โกมลสิริโชค, ไพโรจน์ วรพจน์พรชัย, อรุณตฤณ สุธาคำ และสุริยนต์ สูงคำ. (2562). เครื่องแต่งกายประยุกต์ จากผ้าทอกะเหรี่ยง. ใน รายงานสืบเนื่องจากการ ประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช มงคล ครั้งที่ 11 และการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 10, วันที่ 24-26 กรกฎาคม 2562. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอนหรือผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัย
						เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 74-75. ญาณิศา โกมลสิริโชค. (2560). การพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอ จากผ้าทอกะเหรี่ยงเพื่อสร้างเอกลักษณ์ของอำเภอ ดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่. ใน รายงานสืบเนื่องจากการ การประชุมวิชาการระดับชาติดินเรศวรวิจัย ครั้งที่ 13 วิจัย นวัตกรรม ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม, วันที่ 20-21 กรกฎาคม 2560. พิษณุโลก : คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 1480-1494.
7	นายภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ 350130065XXXX	ปร.ด.(การออกแบบ ผลิตภัณฑ์) กศ.ม.(อุตสาหกรรม ศึกษา) ค.อ.บ.(ศิลป อุตสาหกรรม)	มหาวิทยาลัยอุบล ราชธานี มหาวิทยาลัยนเรศวร สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2553 2546 2535	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ และ ไพโรจน์ วรพจน์พรชัย. (2564). กะลาตุติ : การสร้างสรรค์งานหัตถกรรมเครื่องประดับ จากกะลามะพร้าว. วารสารศิลปกรรมบูรพา, 24(1). มกราคม -มิถุนายน 2564. ชลบุรี : คณะศิลปกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. หน้า 11-24. ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ และ จุฬามาศ ดอนอ่อนบัว. (2564). ช่างเครื่องเงินชนเผ่าลีซู บ้านห้วยจะค่าน : ผู้สร้างสรรค์ เครื่องประดับเงินของชนเผ่า. ใน รายงานสืบเนื่องจากการ ประชุมครั้งที่ 7 ภายใต้หัวข้อ “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตค้นเชิงสังคมล้านนาในสังคมวิถีใหม่, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2564. ลำพูน : มหาวิทยาลัยมหาจุฬา

CHECO

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมรับทราบให้ความเห็นชอบหลักสูตรนี้ผ่านระบบ CHECO แล้ว
เมื่อวันที่ 6 ส.ค. 2565

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอนหรือผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัย
						ลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์. หน้า 235-245. ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์.(2563). “ผ้าชนเผ่าในล้านนา : รูปแบบ ความสวยงาม และคุณค่างานหัตถกรรมของ คนชายขอบ”. วารสารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์, 20(1). มกราคม - มิถุนายน 2563. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. หน้า 26-38. ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์ และตยานิตย์ มิตรแปง. (2563). ทุน วัฒนธรรมของล้านนากับการประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ รูปแบบเครื่องประดับ. ใน รายงานสืบเนื่องจากการ ประชุมวิชาการวิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและ สถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5 “การสร้างสรรคในยุคอุบัติ ใหม่”, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก : คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 13- 24. ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์ และ ญาณิศา โกมลสิริโชค. (2562). “เครื่องเงินลัวะ : หัตถกรรมคนชนเผ่าในจังหวัด แม่ฮ่องสอน”.วารสารศิลปกรรมศาสตร์ วิชาการ วิจัย และงานสร้างสรรค์, 6(2). กรกฎาคม -ธันวาคม 2562. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. หน้า 31-35.

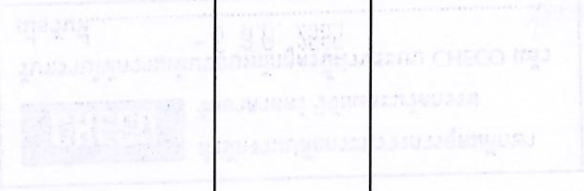
 สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
 วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
 รับทราบให้ความเห็นชอบหลักสูตรนี้ผ่านระบบ CHECO แล้ว
 เมื่อวันที่..... 6 ส.ค. 2565

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอนหรือผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัย
						ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์. (2560). การศึกษาอัตลักษณ์ ล้านนา เพื่อประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องประดับ เงิน. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับ ชาติ “นเรศวรวิจัย ครั้งที่ 13 วิจัยและนวัตกรรม ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม”, วันที่ 21 กรกฎาคม 2560. พิษณุโลก : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 1581-1682.
8	นายสุพจน์ ใหม่กันทะ 352040014XXX	ค.ม.(เทคโนโลยีและ สื่อสารการศึกษา) ศ.บ.(เครื่องโลหะและ รูปพรรณอัญมณี)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีราช มงคล วิทยาเขตพะ เยา	2552 2545	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	สุพจน์ ใหม่กันทะ และ สุพัตรา เพลิงบุตร (2563). การ ศึกษาลดละหย่อนหน้าจาก อำเภอแม่แจ่ม จังหวัด เชียงใหม่ เพื่อนำมาออกแบบเป็นเครื่องประดับร่วม สมัย. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับชาติ เวทีวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมศึกษา ครั้งที่ 3 หัวข้อ “สังสม หล่อหลอม สร้างสรรค์ มรดกทาง วัฒนธรรมเพื่อลูกหลาน”, วันที่ 14 สิงหาคม 2563. มหาสารคาม : สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. หน้า 280-286. สุพจน์ ใหม่กันทะ. (2562). “สลุงเงิน” แนวทางอนุรักษ์ เครื่องเงินวิจิตร วิถีชีวิตคนเมืองล้านนา”. ใน รายงาน สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิจัยทางศิลปะและงาน สร้างสรรค์ “ศิลปะสถาปัตยกรรม : วิจัยและงาน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอนหรือผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัย
						สร้างสรรค์ ครั้งที่ 4, วันที่ 6 กันยายน 2562. พิษณุโลก : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย นเรศวร. หน้า 400-415. สุพจน์ ใหม่กันทะ (2562). เครื่องประดับจากประติมากรรม รูปเทวดารอบมหาโพธิเจดีย์วัดเจ็ดยอด เพื่อประยุกต์ เป็นงานเครื่องประดับร่วมสมัย. ใน รายงานสืบเนื่อง จากประชุมวิชาการด้านความก้าวหน้าทางศิลปะ วัฒนธรรม และการออกแบบระดับชาติ ครั้งที่ 1 ภายใต้ หัวข้อ “ก้าวข้ามขอบเขตศิลปะและงานออกแบบอย่าง สร้างสรรค์ (Arts Beyond Border)”, วันที่ 17 พฤษภาคม 2562. ชลบุรี : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา . หน้า 294-303. สุพจน์ ใหม่กันทะ และ รติรส บุญญะฤทธิ์. (2562). การ สร้างลวดลายเครื่องประดับร่วมสมัยโดยได้แรงบันดาลใจจากลวดลายยามไถลื้อ. ใน รายงานสืบ เนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “พะเยาวิจัย ครั้งที่ 9”, วันที่ 23-24 มกราคม 2562. พะเยา : มหาวิทยาลัยพะเยา. หน้า 2534-2546. สุพจน์ ใหม่กันทะ และตยานิตย์ มิตรแปง. (2561). การศึกษา ลวดลายเครื่องประดับเงินบ้านวัวลาย จังหวัด

CHECO สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
รับทราบให้ความเห็นชอบหลักสูตรนี้ผ่านระบบ CHECO แล้ว
เมื่อวันที่..... - 6 ส.ค. 2565

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอนหรือผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัย
						เชียงใหม่ เพื่อประยุกต์ใช้ในการออกแบบปั้นเงินสตรีตามสมัยนิยม. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติศิลปกรรมวิจัย ครั้งที่ 4 อุดลัทธิศิลปกรรมจากรากสู่โลก, วันที่ 13-14 กรกฎาคม 2561. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 385-393.
9	ว่าที่ร้อยตรีดร.สุทธิภบาล 380010027XXXX	ศษ.ม.(อาชีวศึกษา) ศษ.บ.(หัตถกรรม-เครื่องโลหะ)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพะเยา ช่าง	2549 2534	อาจารย์	ดร. สุทธิภบาล. (2563). การประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่ทางคุณภาพเพื่อพัฒนาการออกแบบเครื่องประดับแหวนเงินสีชมพู. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 6, วันที่ 2-4 กันยายน 2563. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา . หน้า 441-449. ดร. สุทธิภบาล. (2562). ทบทวนวรรณกรรมการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการด้านความก้าวหน้าทางศิลปะวัฒนธรรม และการออกแบบ ระดับชาติ ครั้งที่ 1 ภายใต้หัวข้อ "ก้าวข้ามขอบเขตศิลปะและงานออกแบบ อย่างสร้างสรรค์ (Arts Beyond Border), วันที่ 17 พฤษภาคม 2562. ชลบุรี : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. หน้า 157-167.

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอนหรือผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัย
			 			รจนา ชื่นศิริกุลชัย, ดรณ สุทธิภิบาล และ ตยานิตย์ มิตรแปง. (2562). การขึ้นรูปภาชนะเครื่องเงินด้วยโลหะแผ่น. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มทร.พระนคร ครั้งที่ 4, วันที่ 31 พฤษภาคม 2562. กรุงเทพฯ : คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร . หน้า 96-101. จักรกฤษณ์ ยิ้มแฉ่ง, ประเสริฐ ชุมปัญญา และ ดรณ สุทธิภิบาล. (2562). การศึกษาอุณหภูมิการหล่อต้นแบบ แก๊สชนิด EC500 เพื่อลดของเสียจากกระบวนการผลิตเครื่องประดับ”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มทร.พระนคร ครั้งที่ 4, วันที่ 31 พฤษภาคม 2562. กรุงเทพฯ : คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. หน้า 126-133. จักรกฤษณ์ ยิ้มแฉ่ง และ ดรณ สุทธิภิบาล. (2561). การวิจัยและพัฒนาผลของอุณหภูมิต่ำที่เกี่ยวข้องต่อการเร่งการแข็งตัวของยางซิลิโคนเหลวชนิด RTV (Room Temperature Vulcanization). ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์และ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอนหรือผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัย
						เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ครั้งที่ 3, วันที่ 23 มีนาคม 2561. กรุงเทพฯ : คณะ วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร. หน้า 149-152 สมลักษณ์ วรรณฤมล กิยะลาโรว่า, ดรณ สุทธิภิบาล, เขมรัฐ จันทร์คา, สุนิษา แสนศรี, ประภัศร ประดุงพงษ์เพชร และเฉลิมรัฐ วาวศ์มูล. (2560). การศึกษาอัตลักษณ์ ของเครื่องเงินบ้านวัวลาย เพื่อใช้ในการออกแบบ เครื่องประดับเงินตามความชอบของกลุ่มลูกค้าชาวจีน ในแหล่งท่องเที่ยวล้านนา. วารสารการวิจัยเพื่อการ พัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. 10(3). กรกฎาคม- กันยายน 2560. หน้า 114-123.
10	นายเผ่าภิญโญ ฉิมพะเนาว์ 350120087XXXX	ศษ.ม.(จิตวิทยา การศึกษาและการ แนะแนว) ค.อ.บ.(ศิลป อุตสาหกรรม)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2542 2540	อาจารย์	ญาณิศา โกมลสิริโชค, อรุณตฤณ สุธาคำ และ เผ่าภิญโญ ฉิมพะเนาว์. (2564). เครื่องแต่งกายประยุกต์จากผ้า ใยกล้วยงเผ่าม้ง. ใน วารสารวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และผลงานสร้างสรรค์ ฉบับที่ 6 การประชุม วิชาการวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 7, วันที่ 12-14 พฤษภาคม 2564. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 6-7.

3.2.2 อาจารย์พิเศษ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	ประสบการณ์การทำงานหรือความเชี่ยวชาญ
1	นายวรพันธ์ กันธะวงศ์ 150990015XXXX	ทล.บ. (ออกแบบ สิ่งทอ)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา	2553	อาจารย์พิเศษ	การออกแบบแฟชั่น การตัดเย็บเสื้อผ้า การทอผ้า เส้นใยและสิ่งทอ

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม

4.1 กลุ่มฝึกงาน

4.1.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้ของการฝึกงาน

4.1.1.1 ทักษะในการปฏิบัติงานจากสถานประกอบการตลอดจนมีความเข้าใจในหลักการความจำเป็นในการเรียนรู้ทฤษฎีมากยิ่งขึ้น

4.1.1.2 มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

4.1.1.3 ระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา เข้าใจวัฒนธรรมและสามารถปรับตัวเข้ากับสถานประกอบการได้

4.1.1.4 มีความกล้าในการแสดงออก และนำความคิดสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ในงานได้

4.2.2 ช่วงเวลา

ชั้นปีที่ 3 ภาคฤดูร้อน

4.2.3 การจัดเวลาและตารางสอน

ไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมงในภาคฤดูร้อน

4.2.4 เงื่อนไข

4.2.4.1 มีหน่วยกิตสะสมในกลุ่มวิชาเฉพาะด้านบังคับ ไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำศิลปนิพนธ์

ข้อกำหนดในการทำศิลปนิพนธ์ ต้องเป็นหัวข้อที่เกี่ยวกับงานในด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ การอนุรักษ์ งานออกแบบ กระบวนการผลิต หรือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือศิลปนิพนธ์เกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก ทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ หรือเป็นศิลปนิพนธ์ที่มุ่งเน้นการสร้างผลงานวิจัยเพื่อพัฒนางานทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการเขียนศิลปนิพนธ์ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ กระบวนการวางแผนศิลปนิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าเพื่อหาประเด็นปัญหา การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอศิลปนิพนธ์ การรายงานศิลปนิพนธ์ รวมถึงการเผยแพร่ผลงานศิลปนิพนธ์ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

นักศึกษาสามารถทำงานด้วยตนเองหรือกับผู้ร่วมศิลปนิพนธ์ได้ สามารถดำเนินงานในกระบวนการทำศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ ได้อย่างถูกต้องตามกระบวนการ

5.3 ช่วงเวลา

ชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 2

5.4 จำนวนหน่วยกิต

6 หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

การกำหนดชั่วโมงการให้คำปรึกษา จัดทำคู่มือการทำศิลปนิพนธ์และคู่มือการจัดพิมพ์รายงานวิชาศิลปนิพนธ์ตามเกณฑ์ของคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ กำหนดและแต่งตั้งให้อาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ดูแลกำกับการทำงานตลอดทั้งการดำเนินงานจนแล้วเสร็จ

5.6 กระบวนการประเมินผล

ประเมินผลจากความก้าวหน้าในการทำศิลปนิพนธ์ จากการเข้าพบและขอคำปรึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดร่วมกัน คะแนนที่ได้จากการสอบรายงานความก้าวหน้า ผลงานและการนำเสนอผลงาน การจัดแสดงผลงาน รวมทั้งรูปเล่มศิลปนิพนธ์ โดยคณะกรรมการที่ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ หรือเครื่องประดับ ไม่ต่ำกว่า 3 คน ทั้งนี้นักศึกษาต้องได้รับผลการประเมินในรายวิชาศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ ไม่ต่ำกว่าระดับคะแนน C

หมวดที่ 4

ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
ด้านบุคลิกภาพ	มีการสอดแทรกเรื่อง การแต่งกาย การเข้าสังคม เทคนิคการเจรจา สื่อสาร การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และในกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ ก่อนที่นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษา
ด้านภาวะผู้นำ และความรับผิดชอบตลอดจนมีวินัยในตนเอง	- กำหนดให้มีรายวิชาซึ่งนักศึกษาต้องทำงานเป็นกลุ่ม และมีการกำหนดหัวหน้ากลุ่มในการทำรายงานตลอดจน กำหนดให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอรายงาน เพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษาได้สร้างภาวะผู้นำและการเป็นสมาชิกกลุ่มที่ดี - มีกิจกรรมนักศึกษาที่มอบหมายให้นักศึกษาหมุนเวียนกันเป็นหัวหน้าในการดำเนินกิจกรรม เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ - มีกติกาที่จะสร้างวินัยในตัวเอง เช่น การเข้าเรียนตรงเวลา เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เสริมความกล้าในการแสดงความคิดเห็น
จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ	มีการให้ความรู้ถึงผลกระทบต่องสังคม และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับวิชาชีพ

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 มาตรฐานการเรียนรู้หมวดวิชาชีพศึกษาทั่วไป

2.1.1 การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF : HEd)

2.1.1.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1) ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

นักศึกษาต้องมีคุณธรรม จริยธรรมเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างราบรื่น และประพฤติตนโดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม อาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชาต้องส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกับวิทยาการต่าง ๆ ดังนี้

- (1) มีจิตสำนึกสาธารณะและตระหนักในคุณค่าของคุณธรรม จริยธรรม
- (2) มีจรรยาบรรณทางวิชาการหรือวิชาชีพ

- (3) มีวินัย ขยัน อดทน ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

- (4) เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

นอกจากนั้น ยังมีรายวิชาส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษามีการพัฒนาจริยธรรม และจรรยาวิชาชีพ เช่น วิชาการพัฒนาทักษะชีวิตและสังคม วิชาภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการทำงาน และ วิชาศิลปะการใช้ชีวิต ซึ่งอาจารย์ผู้สอนสามารถสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับจรรยาวิชาชีพ และสามารถจัดให้มีการวัดผลแบบมาตรฐานในด้านคุณธรรม จริยธรรมทุกภาคการศึกษา ด้วยการสังเกตพฤติกรรม ระหว่างการทำกิจกรรม และมีการกำหนดคะแนนในเรื่องคุณธรรม จริยธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนจิตพิสัยในชั้นเรียน นักศึกษาที่คะแนนความประพฤติไม่ผ่านเกณฑ์อาจต้องทำกิจกรรมเพื่อสังคมเพิ่มก่อนจบการศึกษา

2) กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

กำหนดให้มีวัฒนธรรมองค์กรเพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษามีระเบียบวินัย โดยเน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ตลอดจนการแต่งกายที่เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยฯ นอกจากนี้ ผู้สอนต้องสอดแทรกและส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรมในทุกรายวิชา และส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสาธารณะ สนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ยกย่องและเชิดชูนักศึกษาที่ทำความดีและเสียสละ

3) กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาและการปฏิบัติตนในด้านต่าง ๆ

ได้แก่

- (1) การตรงเวลาของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ที่มอบหมาย และการเข้าร่วมกิจกรรม
- (2) ความมีวินัยและความใส่ใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- (3) ความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- (4) ความซื่อสัตย์สุจริตในการทำงานที่ได้รับมอบหมายและการสอบ

2.1.1.2 ด้านความรู้

1) ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

นักศึกษาต้องมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระของรายวิชาที่ศึกษาซึ่งประกอบกันขึ้นเป็นองค์ความรู้ที่จะพัฒนาความสามารถและทักษะอันเป็นสิ่งที่นักศึกษาต้องรู้และเข้าใจ ดังนั้นมาตรฐานความรู้ต้องครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

- (1) มีความรู้และความเข้าใจทั้งด้านทฤษฎีและหลักการปฏิบัติในเนื้อหาที่ศึกษา
- (2) สามารถติดตามความก้าวหน้า ใฝ่รู้ ทางวิชาการและเทคโนโลยีของ

สาขาวิชาที่ศึกษา

- (3) สามารถบูรณาการความรู้ทางวิชาชีพกับความรู้ในศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

การทดสอบผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานนี้สามารถทำได้โดยการใช้ข้อสอบวัดผลในรายวิชาที่เรียนทั้งการทดสอบภาคทฤษฎีและปฏิบัติตลอดระยะเวลาของหลักสูตร

2) กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

ใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้การบูรณาการการเรียนการสอนกับการทำงาน (Work-Integrated Learning : WiL) CDIO : (Conceiving-Designing-Implementing-Operating) โดยมุ่งเน้นทั้งหลักการทางทฤษฎี และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติในสภาพแวดล้อมจริงและให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี จัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงโดยการศึกษาดูงาน หรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษเฉพาะเรื่อง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชา และเนื้อหาสาระของรายวิชานั้น ๆ

3) กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษา โดยใช้การวัดผล ดังนี้

- (1) การทดสอบย่อย
- (2) การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน
- (3) รายงานที่นักศึกษาจัดทำ
- (4) งานที่ได้มอบหมาย
- (5) การนำเสนอรายงานในชั้นเรียน
- (6) แฟ้มสะสมผลงาน

2.1.1.3 ด้านทักษะทางปัญญา

1) ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองและประกอบวิชาชีพโดยพึ่งตนเองได้เมื่อจบการศึกษา ดังนั้น นักศึกษาต้องได้รับการพัฒนาทักษะทางปัญญา พร้อมกับคุณธรรม และจริยธรรม โดยกระบวนการเรียนการสอนต้องเน้นให้นักศึกษารู้จักคิดหาเหตุผล เข้าใจที่มาและสาเหตุของปัญหา แนวคิด และวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง นักศึกษาที่ผ่านกระบวนการเรียนการสอนด้วยวิธีดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (1) มีทักษะในการปฏิบัติจากการประยุกต์ความรู้ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทั้งทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพ
- (2) มีทักษะในการนำความรู้มาคิดและใช้อย่างเป็นระบบ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญาใช้แนวข้อสอบที่ให้นักศึกษาได้อธิบายแนวคิดและวิธีการแก้ปัญหาโดยการประยุกต์ความรู้ที่เรียนมา หรือให้นักศึกษาเลือกใช้

วิชาชีพที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

2) กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ใช้การเรียนการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการบูรณาการการเรียนการสอนกับการทำงาน (Work-Integrated Learning)/STEM Education มุ่งเน้นให้นักศึกษารู้จักวิเคราะห์องค์ประกอบของสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้บทบาทสมมติสถานการณ์จำลอง และกรณีศึกษา เพื่อเป็นตัวอย่างให้นักศึกษาได้ฝึกวิเคราะห์แนวทางแก้ไขให้ถูกต้อง

3) กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ประเมินตามสภาพจริงจากผลงาน และการปฏิบัติของนักศึกษา เช่น

- (1) บทบาทสมมติหรือสถานการณ์จำลอง
- (2) การเลือกใช้วิธีการเพื่อแก้ไขปัญหาในบริบทต่างๆ
- (3) การนำเสนอรายงานในชั้นเรียน
- (4) การทดสอบโดยใช้แบบทดสอบหรือสัมภาษณ์

2.1.1.4 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นักศึกษาจึงต้องได้รับการฝึกประสบการณ์เพื่อเรียนรู้การปรับตัวให้เข้ากับบุคคลและกลุ่มบุคคลต่างๆ ดังนั้น ผู้สอนต้องแนะนำการวางตัว มารยาทในการเข้าสังคม และทักษะที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ดังนี้

- (1) มีมนุษยสัมพันธ์และมารยาทสังคมที่ดี
- (2) มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม
- (3) สามารถทำงานเป็นทีมและแก้ไขข้อขัดแย้งได้อย่างเหมาะสม
- (4) สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาช่วยเหลือสังคมในประเด็นที่เหมาะสม

การวัดและประเมินผลทำได้โดยการสังเกตจากพฤติกรรมของนักศึกษาในการทำกิจกรรมกลุ่มทั้งในและนอกชั้นเรียน และผลสะท้อนกลับจากการฝึกประสบการณ์ต่าง ๆ

2) กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์

ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ดำเนินการสอนโดยการกำหนดกิจกรรมกลุ่ม การทำงานที่ต้องประสานงานกับผู้อื่น หรือค้นคว้าหาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีประสบการณ์และประสบความสำเร็จในงานอาชีพ โดยมีความคาดหวังในผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความสามารถในการรับผิดชอบ ดังนี้

- (1) สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
- (2) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
- (3) สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมองค์กรได้เป็นอย่างดี

- (4) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- (5) มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม
- (6) มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของบุคคลที่ติดต่อสื่อสารด้วย และสามารถวางตนได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ขนบธรรมเนียมและแนวทางปฏิบัติเฉพาะของแต่ละวัฒนธรรม

3) กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

และความรับผิดชอบ

ประเมินตามสภาพจริงจากผลงานและการปฏิบัติของนักศึกษา เช่น

- (1) พฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษาในการนำเสนอรายงานกลุ่มในชั้นเรียน
- (2) พฤติกรรมที่แสดงออกในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

2.1.1.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยี

สารสนเทศ

1) ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศ

ในยุคปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ นักศึกษาต้องมีความรู้และมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสารและการพัฒนาตนเอง ดังนั้น นักศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีไปพร้อมกับคุณธรรม จริยธรรมและความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชา ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนต้องใช้เทคโนโลยีในการสอนเพื่อฝึกให้นักศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

- (1) เลือกใช้วิธีการและเครื่องมือสื่อสารได้เหมาะสม
- (2) สืบค้น ศึกษา วิเคราะห์และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสม
- (3) ใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะและสอดคล้องกับวัฒนธรรมสากล

การวัดและประเมินผลอาจจัดทำในระหว่างการสอนโดยการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาเรียบเรียง นำเสนอและอภิปรายแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม หรือจัดกิจกรรมให้นักศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร หรือนำเสนอผลงานต่างๆ

2) กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิง

ตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ

ดำเนินการสอนด้วยกิจกรรม Active Learning/Flipped Classroom ที่นักศึกษาต้องติดต่อสื่อสาร ค้นหาหาข้อมูล และนำเสนอผลจากการค้นคว้าโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนี้

- (1) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร
- (2) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการค้นหาหาข้อมูล
- (3) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการนำเสนอผลงาน
- (4) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับขนบธรรมเนียมปฏิบัติของสังคมแต่ละกลุ่ม

3) กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ

การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงจากผลงาน และการปฏิบัติของนักศึกษา ดังนี้

- (1) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสาร
- (2) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล
- (3) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำเสนอผลงาน
- (4) จรรยาบรรณในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และวัฒนธรรมสากล

**2.1.2 แผนที่แสดงผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education:
TQF : HEd)**

2.1.2.1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

- (1) มีจิตนึกสาธารณะและตระหนักในคุณค่าของคุณธรรม จริยธรรม
- (2) มีจรรยาบรรณทางวิชาการหรือวิชาชีพ
- (3) มีวินัย ขยัน อดทน ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และ
สิ่งแวดล้อม
- (4) เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

2.1.2.2 ด้านความรู้

- (1) มีความรู้และความเข้าใจทั้งด้านทฤษฎีและหลักการปฏิบัติในเนื้อหาที่ศึกษา
- (2) สามารถติดตามความก้าวหน้า ใฝ่รู้ ทางวิชาการและเทคโนโลยีของสาขาวิชา
ที่ศึกษา
- (3) สามารถบูรณาการความรู้ทางวิชาชีพกับความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1.2.3 ด้านปัญญา

- (1) มีทักษะในการปฏิบัติจากการประยุกต์ความรู้ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
ทั้งทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพ
- (2) มีทักษะในการนำความรู้มาคิดและใช้อย่างเป็นระบบ

2.1.2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (1) มีมนุษยสัมพันธ์และมารยาทสังคมที่ดี
- (2) มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม
- (3) สามารถทำงานเป็นทีมและแก้ไขข้อขัดแย้งได้อย่างเหมาะสม
- (4) สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาช่วยเหลือสังคมในประเด็นที่เหมาะสม

**2.1.2.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี
สารสนเทศ**

- (1) เลือกใช้วิธีการและเครื่องมือสื่อสารได้เหมาะสม
- (2) สืบค้น ศึกษา วิเคราะห์และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อแก้ไขปัญหาอย่าง
เหมาะสม
- (3) ใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตาม
กาลเทศะและสอดคล้องกับวัฒนธรรมสากล

2.1.3 แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา			1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม				2. ด้านความรู้			3. ด้านปัญญา		4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
ลำดับ	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	1	2	3	4	1	2	3	1	2	1	2	3	4	1	2	3
วิชาศึกษาทั่วไป วิชาบังคับ																		
1	GEBLC101	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	●	●		○			●		●	○	●		●			●
2	GEBLC103	ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ	●	●		○			●		●	○	●		●			●
3	GEBLC105	ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการทำงาน	●	●		○			●		●	○	●		●			●
4	GEBLC201	ศิลปะการใช้ภาษาไทย	○	○	●		●		○	●				●		○	○	●
5	GEBHT601	กิจกรรมเพื่อสุขภาพ			○		●				○	●				○		
6	GEBIN701	กระบวนการคิดและการแก้ปัญหา	●		○	●		●	○		●	●	○		○	●		○
7	GEBIN702	นวัตกรรมและเทคโนโลยี		●	○			●	○	○	●			●	○		●	○
8	GEBIN703	ศิลปะการใช้ชีวิต			●		●				●	●	○	○		●		
วิชาศึกษาทั่วไป วิชาเลือก																		
1	GEBSC301	เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	○		●		●			●		○				●		
2	GEBSC302	มอนิเตอร์และเทคนิคทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่			●		●				●			○	○		●	

รายวิชา			1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม				2. ด้านความรู้			3. ด้านปัญญา		4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
ลำดับ	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	1	2	3	4	1	2	3	1	2	1	2	3	4	1	2	3
3	GEBSC303	กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อทำงานวิจัยและการสร้างนวัตกรรม			●				●		●	○		●			●	●
4	GEBSC304	วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ			●		●				●			●	○		●	
5	GEBSC305	สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน	○		●			●	○		○				○	○	●	○
6	GEBSC401	คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน			●		●	○		○	●			●		○	●	
7	GEBSC402	สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น			●		●		○	○	●			●		○	●	
8	GEBSO501	การพัฒนาทักษะชีวิตและสังคม	●	○			●	○		●	○	●	○	○		●		
9	GEBSO502	ความรู้เบื้องต้นทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองไทย	●				●				●	●		○	○	●		
10	GEBSO503	มนุษยสัมพันธ์	●	○			●	○		●	○	●	○	○		○		
11	GEBSO504	การพัฒนาศักยภาพมนุษย์และจิตวิทยาเชิงบวก	●	○	○		●			●		●	○			○		
12	GEBSO505	พลเมืองดิจิทัล	●	○	○	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	●	○	
13	GEBSO506	วัฒนธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	●	○	●	○	○	
14	GEBSO507	ศาสตร์พระราชากับการพัฒนาที่ยั่งยืน	●				●				●	●		○	○	●		
15	GEBSO508	จิตวิทยาการจัดการองค์การในโลกยุคใหม่			●		●				●	●	○	○		●		

รายวิชา			1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม				2. ด้านความรู้			3. ด้านปัญญา		4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
ลำดับ	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	1	2	3	4	1	2	3	1	2	1	2	3	4	1	2	3
16	GEBSO509	มนุษย์กับจริยธรรมในศตวรรษที่ 21	●	●	●	○	●			○		○						
วิชาศึกษาทั่วไป วิชาเลือกเสรี																		
1	GEBLC106	ภาษาอังกฤษในโลกดิจิทัล	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
2	GEBLC107	ภาษาอังกฤษสำหรับวิศวกรรม	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
3	GEBLC108	ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบธุรกิจ	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
4	GEBLC109	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
5	GEBLC110	สนทนาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
6	GEBLC111	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
7	GEBLC112	ภาษาพม่าพื้นฐาน	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
8	GEBLC202	กลวิธีการเขียนรายงานและการนำเสนอ	●	●	●	●	○	○		●	●	●	○	●	○		●	○
9	GEBLC203	วรรณกรรมท้องถิ่น	●	●	○	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	○	●	○
10	GEBLC204	ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
11	GEBHT602	การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ			○		●				○	●				○		
12	GEBHT603	กีฬาเพื่อสุขภาพ			○		●				○	●				○		
13	GEBHT604	นันทนาการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ			○		●				○	●				○		
14	GEBIN704	สุนทรียภาพและความงามของมนุษย์	●	○	●		○	●		●		●	○	○		○		

2.2 มาตรฐานการเรียนรู้หมวดวิชาเฉพาะ

2.2.1 คุณธรรมจริยธรรม

2.2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

- (1) ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- (2) มีทัศนคติที่เปิดกว้าง ยอมรับฟังแนวคิดของผู้อื่น
- (3) มีจิตอาสา จิตสำนึกสาธารณะ

2.1.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

สอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในการสอน รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม สอนความรู้ จรรยาบรรณทางด้านวิชาการและวิชาชีพในรายวิชา สอนให้มีระเบียบวินัย ฝึกให้รู้หน้าที่ในการทำงาน มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

2.1.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ประเมินจากการตรวจสอบแผนการสอนในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรมในทุกวิชา ประเมินผลจากการดำเนินงานตามแผนการสอน และประเมินจากการสังเกตพฤติกรรม

2.2.2 ความรู้

2.2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (1) รอบรู้ในศาสตร์ทางศิลปกรรมและศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง
- (2) มีความสามารถในการค้นคว้า แก้ปัญหา และพัฒนาทางด้านศิลปกรรมศาสตร์อย่างเป็นระบบ
- (3) มีความรู้ในทางศิลปะที่สัมพันธ์กับบริบททางสังคม ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม
- (4) มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานหรือธรรมเนียมปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพด้านศิลปกรรมศาสตร์ในสาขาวิชาที่ศึกษา

2.2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

ใช้การเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นหลักการทางทฤษฎี และประยุกต์ทางปฏิบัติในสภาพแวดล้อมจริง โดยทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทั้งนี้ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชาตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้น ๆ นอกจากนี้ควรจัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงโดยการศึกษาดูงานหรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษเฉพาะเรื่อง ตลอดจนการฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

2.2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ คือ

- (1) การทดสอบย่อย
- (2) การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน
- (3) ประเมินจากรายงานที่นักศึกษาจัดทำ
- (4) ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน

- (5) ประเมินจากผลงานที่ปฏิบัติ
- (6) ประเมินจากแผนการดำเนินงานศิลปะนิพนธ์ที่นำเสนอ
- (7) ประเมินจากการฝึกประสบการณ์หรือฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

2.2.3 ทักษะทางปัญญา

2.2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (1) สามารถค้นคว้า รวบรวม และประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างมีวิจารณญาณ
- (2) สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์
- (3) สามารถบูรณาการความรู้กับศาสตร์อื่นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและวิชาชีพได้
- (4) มีความคิดสร้างสรรค์ และมีปฏิภาณไหวพริบในการสร้างผลงาน

2.2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ใช้กรณีศึกษา การจัดทำโครงงาน หรือการจัดทำศิลปนิพนธ์ การมอบหมายงานให้นักศึกษาสืบค้นข้อมูลวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปข้อมูล การนำเสนองานโดยอภิปรายเดี่ยวหรือกลุ่ม ร่วมแสดงความคิดเห็น

2.2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ประเมินตามสภาพจริงจากผลงาน การปฏิบัติงานของนักศึกษา และการนำเสนองาน

2.2.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (1) มีภาวะผู้นำ เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- (2) มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตรงไปตรงมา และเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง

2.2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

สอดแทรกเรื่องความสำคัญของการมีมนุษยสัมพันธ์ การมีมารยาททางสังคม มอบหมายงานหรือจัดกิจกรรมโดยหมุนเวียนกันทำหน้าที่ผู้นำและผู้ตาม การเคารพสิทธิและการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การประสานงานกับบุคคลภายนอก การแสดงความคิดเห็น และการวิพากษ์วิจารณ์งานของผู้อื่น

2.2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกในการนำเสนอรายงานและผลงานกลุ่มในชั้นเรียน และประเมินจากพฤติกรรมที่แสดงออกในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

2.2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(1) สามารถสื่อสารด้วยการพูด ฟัง อ่าน เขียนในการสื่อสารโดยทั่วไป ตลอดจนใช้วิธีการสื่อสารทางศิลปกรรม และนำเสนองานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานหรือการนำเสนอผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงตัวเลขหรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับงานศิลปกรรม

2.2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชา ให้นักศึกษาได้วิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และสถานการณ์เสมือนจริง แล้วนำเสนอการแก้ปัญหาที่เหมาะสม เรียนรู้เทคนิคการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศ ให้นักศึกษาค้นคว้างานที่ต้องอาศัยการประมวลผล โดยการใช้ตัวเลขเพื่อการจัดการข้อมูล การนำเสนอที่เหมาะสมกับสภาพของผู้สื่อสาร

2.2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเมินจากความถูกต้องในการใช้ข้อมูลและตัวเลข การเลือกใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม ประเมินจากการอธิบาย การนำเสนอ

2.2.6 ทักษะพิสัย

2.2.6.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

(1) สามารถใช้ทักษะปฏิบัติทางศิลปกรรมศาสตร์ในการสร้างสรรค์ผลงานของตน

2.2.6.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

ใช้วิธีการสอนด้วยวิธีคัดลอกแบบ ทำตามแบบและใบงาน การใช้กรณีศึกษา โครงการและศิลปนิพนธ์ สร้างสรรค์ผลงานตามแนวทางของการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง

2.2.6.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

ประเมินตามสภาพจริงโดยประเมินจากการปฏิบัติงานและผลงาน

2.3 แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) สรุปผลการเรียนรู้ในตารางมีความหมายดังนี้

2.3.1 คุณธรรม จริยธรรม

- 2.3.1.1 ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- 2.3.1.2 มีทัศนคติที่เปิดกว้าง ยอมรับฟังแนวคิดของผู้อื่น
- 2.3.1.3 มีจิตอาสา จิตสำนึกสาธารณะ

2.3.2 ความรู้

- 2.3.2.1 รอบรู้ในศาสตร์ทางศิลปกรรม และศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง
- 2.3.2.2 มีความสามารถในการค้นคว้าแก้ปัญหา และพัฒนาทางด้านศิลปกรรมศาสตร์อย่างเป็นระบบ
- 2.3.2.3 มีความรู้ในทางศิลปะที่สัมพันธ์กับบริบททางสังคม ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม
- 2.3.2.4 มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานหรือธรรมเนียมปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพด้านศิลปกรรมศาสตร์ในสาขาวิชาที่ศึกษา

2.3.3 ทักษะทางปัญญา

- 2.3.3.1 สามารถค้นคว้า รวบรวม และประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างมีวิจารณญาณ
- 2.3.3.2 สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเสนอแนวทางแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์
- 2.3.3.3 สามารถบูรณาการความรู้กับศาสตร์อื่นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและวิชาชีพได้
- 2.3.3.4 มีความคิดสร้างสรรค์ และมีปฏิภาณไหวพริบในการสร้างผลงาน

2.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 2.3.4.1 มีภาวะผู้นำ เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- 2.3.4.2 มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.3.4.3 สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตรงไปตรงมา และเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง

2.3.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 2.3.5.1 สามารถสื่อสารด้วยการพูด ฟัง อ่าน เขียนในการสื่อสารโดยทั่วไปตลอดจนใช้วิธีการสื่อสารทางศิลปกรรม และนำเสนองานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.3.5.2 สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานหรือการนำเสนอผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.5.3 มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงตัวเลข หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม
สำหรับงานศิลปกรรม

2.3.6 ทักษะพิสัย

2.3.6.1 สามารถใช้ทักษะปฏิบัติทางศิลปกรรมศาสตร์ในการสร้างสรรค์ผลงานของตน

สรุปแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

ความรับผิดชอบหลัก

ความรับผิดชอบรอง

หมวดวิชาเฉพาะ

รายวิชา			1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้				3. ทักษะทางปัญญา				4. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลขและการใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ			6. ทักษะ พิสัย
ลำดับ	รหัส	ชื่อวิชา	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1
1	BAACC404	วาดภาพเพื่อการออกแบบ	●	○		○		○	●		○	●			●	○	○			●
2	BAACC405	ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ	○	●		○	●			○	○		●		○	●	●	○		○
3	BAACC406	องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานออกแบบ	●	○		●	○			●	○	○		●			●	○		●
4	BAACC407	เขียนแบบเบื้องต้น	●	○		○	●			●	○			●	○		○	●		●
5	BAACC408	ระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ	●	○	○	○	●		○	○	●	○			○	●	●	○	○	
6	BAACC409	ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงานออกแบบ	●	○		●	○			●	○			●	○		○	○		
7	BAACC410	ศิลปะพื้นถิ่น	●		○	○		●			○	○			●	○		○	○	●
8	BAATJ106	การออกแบบแฟชั่น	●	○			●	○			○		●		○	○	○	○		●
9	BAATJ107	การออกแบบเครื่องประดับ	○	●		●		○		●			○	●		○	●		○	●
10	BAATJ110	การตัดเย็บเสื้อผ้า	●	○			●	○		●			○	○	○		○	○		●
11	BAATJ112	การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย	○	●			○	●			○		●		○	○		○	○	●
12	BAATJ125	เทคนิคการสร้างสรรค์ลวดลายบนสิ่งทอ	●	○		●		○		○			●		●	○	●	○		●
13	BAATJ126	กระบวนการย้อมสีและตกแต่งสำเร็จสิ่งทอ	●		○			○	●		●		○	○	●		●	○		●
14	BAATJ127	การออกแบบและผลิตผ้าพิมพ์	○	●		●			○			○	●		○	○	●	○		●

สรุปแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

ความรับผิดชอบหลัก

ความรับผิดชอบรอง

หมวดวิชาเฉพาะ

รายวิชา			1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้				3. ทักษะทางปัญญา				4. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลขและการใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ			6. ทักษะ พิสัย
ลำดับ	รหัส	ชื่อวิชา	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1
15	BAATJ128	การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	●	○			●	○			○		●		○	○		○	○	●
16	BAATJ129	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสิ่งทอ	○	○			●		○	○		●		○		○		○	●	●
17	BAATJ130	การทดสอบสิ่งทอ	●	○			○		●	●	○				●	○	○		●	●
18	BAATJ131	การสร้างสรรค์ศิลปะสิ่งทอ	○	●		○		●				●	○		●	○	○	●		●
19	BAATJ132	การออกแบบเคหะสิ่งทอ	○	○		●		○		●	○			○	○		●	○		●
20	BAATJ133	การออกแบบหัตถกรรมสิ่งทอ	○	●		○		●				●	○		●	○	○	●		●
21	BAATJ134	การทำแบบตัด	●	○			●	○		●			○	○	○		○	○		●
22	BAATJ135	การทำแบบตัดบนหุ่น	●	○			●	○		●			○	○	○		○	○		●
23	BAATJ137	การออกแบบแฟชั่นเพื่อการตลาด	○	○		●		○		●	○			○	○		●	○		●
24	BAATJ138	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น	○	○		●		○		●	○			○	○		●	○		●
25	BAATJ141	การทำต้นแบบเครื่องประดับด้วยแว็กซ์	●		○		●		○	●		○		●	○		●		○	●
26	BAATJ142	การทำตัวเรือนเครื่องประดับด้วยโลหะ	●		○	○			●		○		●		●	○	●	○		●
27	BAATJ143	การทำแม่พิมพ์และการหล่อตัวเรือน เครื่องประดับ	●		○	○			●		○		●		●	○	●	○		●

สรุปแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

ความรับผิดชอบหลัก

ความรับผิดชอบรอง

หมวดวิชาเฉพาะ

รายวิชา			1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้				3. ทักษะทางปัญญา				4. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลขและการใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ			6. ทักษะ พิสัย
ลำดับ	รหัส	ชื่อวิชา	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1
28	BAATJ145	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเครื่องประดับ	○	○			●		○	○		●		○		○		○	●	●
29	BAATJ147	การออกแบบเครื่องประดับเทียม	●		○	●	○			●		○		●		○	●		○	●
30	BAATJ148	การเจียรไนและการประดับอัญมณี	●		○	○			●		○		●		●	○	●	○		●
31	BAATJ149	การชุบเคลือบผิวเครื่องประดับ	●		○	●			○	●	○				●	○		○	●	●
32	BAATJ150	การสลักดุนโลหะ	●		○	○			●		○		●		●	○	●	○		●
33	BAATJ151	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	●	○		●	○			●		○			●	○	●	○		
34	BAATJ152	วัสดุแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	●	○			●			●	○				●	○	●	○		
35	BAATJ153	หลักการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ	●	○			●	○		●			○		●	○		●	○	
36	BAATJ154	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับเบื้องต้น	○	○			●		○	○		●		○		○		○	●	●
37	BAATJ155	ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	●	○	●	●		○				○	●	○	●		○	●		

สรุปแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

ความรับผิดชอบหลัก

ความรับผิดชอบรอง

หมวดวิชาเฉพาะ

รายวิชา			1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้				3. ทักษะทางปัญญา				4. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลขและการใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ			6. ทักษะ พิสัย
ลำดับ	รหัส	ชื่อวิชา	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1
38	BAATJ156	การออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับเชิงสร้างสรรค์	●	○		●		○		○			●		○	○		●	○	●
39	BAATJ157	ทุนวัฒนธรรมกับการออกแบบ	●		○	○		●		●			●		○			●	○	
40	BAATJ158	การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	●		○	●		○		●	○				○	○		○	○	
41	BAATJ159	การสร้างสไตล์เพื่องานแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ	●	○			●	○		○			●		○	○		○	○	●
42	BAATJ160	การวิเคราะห์แนวโน้มเพื่อการออกแบบ	○	○		●		○		●	○			○	○		●	○		●
43	BAATJ161	การสร้างแบรนด์สำหรับธุรกิจสร้างสรรค์ ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	○	○		●		○		●	○			○	○		●	○		●
44	BAATJ162	การวางแผนการผลิตแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ	●	○				○	●	●		○			●	○	○	●		
45	BAATJ163	การถ่ายภาพแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ	○	○			●	○				○	●		○	○		○	○	●

สรุปแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

หมวดวิชาเฉพาะ

รายวิชา			1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้				3. ทักษะทางปัญญา				4. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลขและการใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ			6. ทักษะ พิสัย
ลำดับ	รหัส	ชื่อวิชา	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1
46	BAATJ164	การนำเสนอผลงานด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	○	●			●	○		●			○		○	○	○	○		●
47	BAATJ165	การสัมมนาและศึกษาดูงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ		○	●		●		○	●	○			○	●		●	○		●
48	BAATJ166	การร่างภาพแฟชั่น	●	○		○	●					○	●		○	○	○	○		●
49	BAATJ167	เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า	○	●			●	○		●			○		○	○		○	○	●
50	BAATJ168	การออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง	●		○	○	●				●		○	●		○	●		○	●
51	BAATJ169	การออกแบบแฟชั่นร่วมสมัย	●	○			●	○				○	●	●	○		●	○		●
52	BAATJ170	เทคโนโลยีสิ่งทอและการผลิตผืนผ้า	○	●		●			○			○	●		○	○	●	○		●
53	BAATJ171	การออกแบบเครื่องเงินและเครื่องทองไทย	●	○		●		○		○			●		●	○	●	○		●
54	BAATJ172	เทคโนโลยีการผลิตเครื่องประดับ	●		○	○			●		○		●		●	○	●	○		●
55	BAATJ173	การออกแบบเครื่องประดับร่วมสมัย	○	●			●	○		○			●		●			●		●
56	BAATJ174	ศิลปะเครื่องประดับ	●		○	●		○		●			○	●		○	●		○	●
57	BAATJ175	ฝึกงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	●	○				●	●	○	●				●	○	●	○	○	●

สรุปแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

ความรับผิดชอบหลัก

ความรับผิดชอบรอง

หมวดวิชาเฉพาะ

รายวิชา			1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้				3. ทักษะทางปัญญา				4. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลขและการใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ			6. ทักษะ พิสัย
ลำดับ	รหัส	ชื่อวิชา	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1
58	BAATJ176	การเตรียมศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ	☐	☐		☐	☒			☐			☒		☐	☒	☒	☒		
59	BAATJ177	ศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ	☒	☐		☐	☐	☒		☒	☐		☐		☐	☒		☐	☐	☒

3. ผลการเรียนรู้

3.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ ได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถานการณ์เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ตลอดจนความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องประกอบด้วย องค์กรภาคเอกชน ภาครัฐ ตลาดแรงงาน ผู้เรียน และสังคม ดังนี้

PLO 1 : มีความรู้ความสามารถทางด้านการออกแบบและการผลิต แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถบูรณาการความรู้กับวิชาชีพอื่นสู่ธุรกิจสร้างสรรค์ได้อย่างเหมาะสม

Sub PLO 1 : 1A รอบรู้ในศาสตร์ทางศิลปกรรม และศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง

1B มีความสามารถในการค้นคว้า แก้ปัญหา และพัฒนาทางด้านศิลปกรรมศาสตร์อย่างเป็นระบบ

1C มีความรู้ในทางศิลปะที่สัมพันธ์กับบริบททางสังคม ภูมิปัญญา และวัฒนธรรม

1D สามารถบูรณาการความรู้กับศาสตร์อื่นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและวิชาชีพได้

1E มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานหรือธรรมเนียมปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพด้านศิลปกรรมศาสตร์ในสาขาวิชาที่ศึกษา

PLO 2 : มีทักษะและความคิดสร้างสรรค์ทางด้านการออกแบบและการผลิต แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Sub PLO 2 : 2A สามารถค้นคว้า รวบรวม และประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างมีวิจารณญาณ

2B สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์

2C มีความคิดสร้างสรรค์ และมีปฏิภาณไหวพริบในการสร้างผลงาน

2D สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานหรือการนำเสนอผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2E มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงตัวเลข หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับงานศิลปกรรม

2F สามารถใช้ทักษะปฏิบัติทางศิลปกรรมศาสตร์ในการสร้างสรรค์ผลงานของตน

PLO 3 : มีคุณธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Sub PLO 3 : 3A ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

3B มีทัศนคติที่เปิดกว้าง ยอมรับฟังแนวคิดของผู้อื่น

3C มีจิตอาสา จิตสำนึกสาธารณะ

3D มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3E สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตรงไปตรงมา และเคารพในความเห็นที่แตกต่าง

3D มีภาวะผู้นำ เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

3.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละปีการศึกษา

ปีการศึกษา ที่	ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา
1	1. มีความรู้พื้นฐานทางด้านการออกแบบและการผลิต แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ 2. สามารถออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น
2	1. สามารถพัฒนางานออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ 2. สามารถผลิตผลงานด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
3	1. สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการออกแบบและผลิตแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. มีทักษะทางด้านการออกแบบและการผลิต แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ 3. สามารถบูรณาการความรู้กับวิชาชีพอื่นสู่ธุรกิจสร้างสรรค์ได้อย่างเหมาะสม
4	1. สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ เพื่อนำไปสู่การสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์ 2. มีคุณธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หมวดที่ 5

หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

1.1 การวัดผลการศึกษา

การวัดผลการศึกษา ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2551 การประเมินผลการศึกษา ต้องกระทำเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา โดยให้ผลของการประเมินแต่ละวิชาเป็นระดับคะแนน (Grade) ดังนี้

ระดับคะแนน (Grade)			ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต	ผลการศึกษา
ก	หรือ	A	4.0	ดีเยี่ยม (Excellent)
ข ⁺	หรือ	B ⁺	3.5	ดีมาก (Very Good)
ข	หรือ	B	3.0	ดี (Good)
ค ⁺	หรือ	C ⁺	2.5	ดีพอใช้ (Fairly Good)
ค	หรือ	C	2.0	พอใช้ (Fair)
ง ⁺	หรือ	D ⁺	1.5	อ่อน (Poor)
ง	หรือ	D	1.0	อ่อนมาก (Very Poor)
ด	หรือ	F	0	ตก (Fail)
ถ	หรือ	W	-	ถอนรายวิชา (Withdrawn)
ม.ส.	หรือ	I	-	ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
พ.จ.	หรือ	S	-	พอใจ (Satisfactory)
ม.จ.	หรือ	U	-	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)
ม.น.	หรือ	AU	-	ไม่นับหน่วยกิต (Audit)

1.2 ระยะเวลาการศึกษา

ระยะเวลาศึกษาตลอดหลักสูตร 4 ปีการศึกษา สำเร็จได้ไม่ก่อน 6 ภาคการศึกษาปกติ ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษา

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษายังไม่สำเร็จการศึกษา

การทวนสอบในระดับรายวิชา มีการประเมินทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอน ส่วนการทวนสอบระดับหลักสูตร มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังสำเร็จการศึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตร รวมทั้งประเมินคุณภาพหลักสูตร ดังนี้

2.2.1 ภาวะการได้งานทำของบัณฑิต โดยประเมินจากบัณฑิตแต่ละรุ่นที่สำเร็จการศึกษาในด้านของระยะเวลาในการหางานทำ ความเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบกิจการอาชีพ

2.2.2 การทวนสอบจากผู้ประกอบการ เพื่อประเมินความพึงพอใจในบัณฑิตที่จบการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้น ๆ

2.2.3 การประเมินจากสถานศึกษาอื่น ถึงระดับความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ของบัณฑิตที่เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในสถานศึกษานั้น ๆ

2.2.4 การประเมินจากบัณฑิตที่ไปประกอบอาชีพ ในส่วนของความรอบรู้และความรู้จากสาขาที่เรียนตามหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

2.2.5 มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและผู้ประกอบการมาประเมินหลักสูตร

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

นักศึกษาได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา โดยต้องศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตร และสอบผ่านทุกรายวิชาตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2.00 และเป็นผู้ที่มีความประพฤติที่ไม่ขัดต่อระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา และต้องผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวดที่ 6

การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

มีการปฐมนิเทศหรือแนะนำอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจนโยบายของมหาวิทยาลัย คณะและหลักสูตรที่เปิดสอน รวมทั้งอบรมวิธีการสอนแบบต่าง ๆ

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

2.1.1 ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์ในสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่อง และให้การสนับสนุนการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงานทางวิชาการ และวิชาชีพในองค์กรต่าง ๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

2.1.2 มีการเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่น ๆ

2.2.1 มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม

2.2.2 สนับสนุนให้อาจารย์จัดทำผลงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการมีตำแหน่งวิชาการสูงขึ้น

หมวดที่ 7

การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การกำกับมาตรฐาน

ในการกำกับมาตรฐาน จะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ.2558 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร โดยคำนึงถึงการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดังนี้

1.1 มีจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 5 คน และเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร โดยความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและได้นำเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อรับทราบแล้ว

1.2 มีคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน อย่างน้อย 2 คน

1.3 มีการปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด ไม่เกิน 5 ปี โดยจะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6

1.4 มีการดำเนินงานให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตร และการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

1) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร

2) มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์

3) มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา

4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา

5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา

2. บัณฑิต

การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด บัณฑิตระดับอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มี

ความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความสำคัญในหัวข้อต่อไปนี้

2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ในการหาคุณภาพบัณฑิตจะพิจารณาจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.2 ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้านคือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต โดยจำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินจากผู้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

ใช้แบบสอบถามกับผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อหาร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี โดยพิจารณาจากบัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลา ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษาเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา โดยจำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

3. นักศึกษา

3.1 การรับนักศึกษา โดยใช้ระบบการรับนักศึกษาและการส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนในระดับอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

3.3.1 การรับสมัครนักศึกษา มีการดำเนินการโดยคณะ/กองการศึกษา/สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียนในการรับสมัคร ในหลากหลายโครงการ เช่น โครงการรับตรง โครงการนักศึกษาโควตา ประเภทต่างๆ โครงการความร่วมมือกับโรงเรียนเครือข่าย โครงการความร่วมมือกับสถานประกอบการ โครงการความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น

3.3.2 คัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อ มีการดำเนินการโดยคณะ/กองการศึกษา/สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ในรูปแบบของคณะกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย กำหนดวิธีการและรูปแบบการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อตามความเหมาะสมของแต่ละโครงการ ซึ่งโครงการส่วนใหญ่จะมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.2.1 สอบข้อเขียน ซึ่งมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการออกข้อสอบลักษณะต่างๆ ให้ข้อสอบมีความเป็นมาตรฐาน และสามารถคัดกรองผู้สมัครเพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีคุณภาพ โดยใช้ข้อสอบดังนี้

- วิชาศึกษาทั่วไป

- วิชาชีพพื้นฐาน
- วิชาชีพเฉพาะสาขา

ในแต่ละโครงการอาจปรับเปลี่ยนรายวิชาได้ตามความเหมาะสม

3.3.2.2 ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบสัมภาษณ์/ปฏิบัติ

3.3.2.3 สอบสัมภาษณ์/สอบปฏิบัติ

3.3.2.4 ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาต่อ

3.2 การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

3.2.1 การสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ

3.2.2 การเรียนปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษ

3.2.3 การเรียนปรับพื้นฐานวิชาชีพ STEM Education

3.2.4 การเรียนปรับพื้นฐานวิชาชีพ

3.3 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา โดยการควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการแก่นักศึกษา การควบคุมระบบการดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ กิจกรรมพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

3.3.1 การควบคุมระบบการดูแลการให้คำปรึกษาด้านวิชาการ และแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี อาทิเช่น

3.3.1.1 การจัดโครงการปฐมนิเทศก่อนเปิดภาคเรียน เพื่อชี้แจงรับฟังกฎระเบียบในการศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดให้ เปิดโอกาสให้รุ่นพี่ได้พบปะแนะนำการเตรียมตัวในการเรียนกับรุ่นน้อง จัดกิจกรรมละลายพฤติกรรม เพื่อเสริมสร้างให้ทำงานเป็นทีม ให้นักศึกษาช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านวิชาการและกิจกรรม รวมไปถึงให้นักศึกษาได้พบปะกับอาจารย์ที่ปรึกษาของตนเอง เพื่อแก้ไขปัญหาทางวิชาการ เช่น การลงทะเบียนควรดำเนินการอย่างไร เป็นต้น

3.3.1.2 การจัดโครงการปฐมนิเทศแก่นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 เพื่อเตรียมพร้อมก่อนเข้ารับการฝึกงาน หรือนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 เพื่อเตรียมพร้อมก่อนเข้าสหกิจศึกษาในสถานประกอบการหรือหน่วยงานภาครัฐ

3.3.1.3 การจัดโครงการแนะแนวการศึกษาต่อหรือแนะแนวสมัครงาน หลังจบการศึกษาในชั้นปีที่ 4

3.3.2 การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ ได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

3.3.2.1 วางแผนกิจกรรมจัดอบรมเกี่ยวกับความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน เพื่อนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม

3.3.2.2 ฝึกฝนนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ โดยนำความรู้ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับไปประยุกต์กับงานด้านอื่น ๆ

3.3.2.3 ดำเนินการเข้าร่วมกิจกรรมที่พัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาใหม่ การเข้าร่วมอบรมจริยธรรม เป็นต้น

3.3.2.4 ดำเนินการตามกิจกรรมที่วางแผนไว้

3.3.2.5 สรุปผลการดำเนินการและทบทวนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมและปรับปรุงในครั้งต่อไป

3.4 ผลที่เกิดกับนักศึกษา อาทิเช่น การคงอยู่ของนักศึกษา การสำเร็จการศึกษา ความพึงพอใจ และผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา โดยมีกระบวนการในการจัดเก็บผลการดำเนินการดังต่อไปนี้

3.4.1 มีการสำรวจจำนวนนักศึกษาที่คงอยู่ในแต่ละปีการศึกษา บันทึกเหตุผลของการไม่ศึกษาต่อหรือออกจากการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการสอบตกให้ออก การลาออกไม่ว่าจะด้วยกรณีใดๆ

3.4.2 มีการดำเนินการสำรวจข้อมูล และตรวจสอบข้อมูลจำนวนนักศึกษาที่จบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ในระบบฐานข้อมูลกลางของมหาวิทยาลัยหรือโดยการสำรวจข้อมูลจากทางหลักสูตร

3.4.3 มีการจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจ รวมถึงมีการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษาอย่างเหมาะสม

4. อาจารย์

4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

4.1.1 ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร มีกลไกและขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

4.1.1.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประชุมเพื่อวางแผนขออัตรากำลังทดแทนอาจารย์ที่ลาออกและร่วมกำหนดคุณสมบัติอาจารย์ที่สอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร

4.1.1.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรส่งรายละเอียด คุณสมบัติของอาจารย์ให้ฝ่ายบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการส่งเรื่องการรับสมัคร เป็นผู้กำหนดวันประกาศรับสมัคร วันสอบสัมภาษณ์ และวันประกาศผลการคัดเลือก

4.1.1.3 ฝ่ายบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยให้หลักสูตรพิจารณาคัดเลือกอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพื่อเป็นคณะกรรมการสอบคัดเลือกอาจารย์ประจำหลักสูตร และฝ่ายบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยทำคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบคัดเลือกอาจารย์

4.1.1.4 ดำเนินการสอบคัดเลือกอาจารย์ และฝ่ายบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยนำผลการคัดเลือกอาจารย์ประกาศผลผ่านระบบเว็บไซต์

4.1.1.5 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเสนอรายชื่ออาจารย์ที่ผ่านการสอบคัดเลือกไปยังฝ่ายวิชาการของคณะ เพื่อพิจารณาแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร

4.1.1.6 ฝ่ายวิชาการของคณะพิจารณาตรวจสอบและนำเสนอรายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตรเข้าสู่การประชุมคณะกรรมการบริหารงาน คณะให้ความเห็นชอบก่อนนำเข้าสู่การพิจารณาผ่านสภามหาวิทยาลัยและได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

4.1.2 ระบบบริหารอาจารย์ มีกลไกและขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

4.1.2.1 หลักสูตรได้จัดทำแผนการบริหารอาจารย์โดยการประชุมร่วมกันถึงการ จัดลำดับของอาจารย์ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก และวางแผนในการพัฒนาอาจารย์ประจำ หลักสูตรในการสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ

4.1.2.2 หลักสูตรเสนอรายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตรที่ต้องการศึกษาต่อในระดับ ปริญญาเอกให้แก่คณะ และจัดส่งต่อไปกองทุนพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

4.1.2.3 หลักสูตรเสนอรายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อบรรจุเป็นพนักงาน มหาวิทยาลัยให้แก่คณะ และจัดส่งต่อไปกองทุนพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

4.1.3 ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ มีกลไกและขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

4.1.3.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร วางแผนการพัฒนาอาจารย์ประจำหลักสูตร ได้แก่ การลาศึกษาต่อระดับปริญญาเอก โครงการฝังตัวในสถานประกอบการ หรือการอบรมเพื่อพัฒนา ทักษะทางวิชาชีพ

4.1.3.2 อาจารย์ประจำหลักสูตรเข้าร่วมการอบรมโครงการส่งเสริมพัฒนาผลงานทาง วิชาการ โดยมีฝ่ายบุคลากรของคณะและมหาวิทยาลัยร่วมกันดำเนินการ

4.2 คุณภาพอาจารย์

4.2.1 ร้อยละ 20 ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

4.2.2 ร้อยละ 60 ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

4.2.3 ร้อยละ 20 ของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหลักสูตร

4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

4.3.1 การคงอยู่ของอาจารย์

อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ ต้องมีอาจารย์คงอยู่ 5 ท่านคิดเป็นร้อยละ 100 ต่ออาจารย์ ประจำหลักสูตร

4.3.2 ความพึงพอใจของอาจารย์

หลักสูตรจัดทำแบบสำรวจความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารหลักสูตรในด้าน ต่าง ๆ คือ การบริหารและพัฒนาอาจารย์ กระบวนการบริหารหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน การวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารหลักสูตร ต้องอยู่ในระดับดี

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

5.1 สารของรายวิชาในหลักสูตร

หลักสูตรมีการดำเนินการออกแบบหลักสูตร ควบคุม และมีการกำกับคุณภาพสาระรายวิชาใน หลักสูตร ดังนี้

5.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรจากอาจารย์ประจำในสาขาวิชา

5.1.2 สำรวจความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

5.1.3 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนำข้อมูลที่ได้เข้าวาระการประชุม เพื่อหารือเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร

5.1.4 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านแพชชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ และผู้ประกอบการ เข้าร่วมประชุมวิพากษ์หลักสูตร ในการออกแบบหลักสูตรและกำหนดสาระรายวิชาในหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับคุณภาพของบัณฑิตตรงตามอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

5.1.5 นำหลักสูตรเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการบริหารงานวิชาการของคณะ สภาวิชาการ และอนุมัติหลักสูตรโดยสภามหาวิทยาลัย สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนของมหาวิทยาลัย นำหลักสูตรที่ผ่านการอนุมัติเสนอต่อสำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา (สมอ.) ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

5.2.1 การกำกับระบบการจัดผู้สอน โดยสาขาวิชาเสนอชื่อผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ ในราย วิชาที่สอน หากรายวิชาใดที่ต้องการผู้ที่มีประสบการณ์มาสอนจะมีการเชิญมาเป็นอาจารย์พิเศษเฉพาะ รายวิชา โดยมีกลไกและขั้นตอน ดังนี้

5.2.1.1 ภาระงานสอนของอาจารย์แต่ละท่านมีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน จึงได้มีการพิจารณากำหนดผู้สอน เพื่อให้ภาระงานสอนของอาจารย์แต่ละ ท่านใกล้เคียงกัน

5.2.1.2 นอกจากนี้ในบางรายวิชา หลักสูตรกำหนดผู้สอนมากกว่า 1 คน เพื่อให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้กับผู้สอนให้มีความหลากหลาย เช่น วิชาศิลปนิพนธ์แพชชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ

5.2.1.3 หากอาจารย์ผู้สอนคนใดมีผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่ำกว่า 3.51 คะแนน หรือมีข้อท้วงติงจากนักศึกษา ทางหลักสูตรจะเชิญอาจารย์ผู้นั้นมาชี้แจงทำความเข้าใจและ วางแนวทางแก้ไขปรับปรุงต่อไป

5.2.1.4 หากผลการประเมินของนักศึกษาในบางรายวิชาที่มีจำนวนนักศึกษาถอน รายวิชาหรือไม่ผ่านจำนวนมาก จะต้องนำมาพิจารณาร่วมกันในหลักสูตรว่าอาจารย์ยังเหมาะสมที่จะสอนใน รายวิชานั้นอีกหรือไม่ รวมถึงการสังเกตหรือสัมภาษณ์ของนักศึกษา เพื่อนำมาพิจารณาจัดสรรอาจารย์ใน รายวิชานั้น ๆ

5.2.1.5 หากรายวิชาใดที่ต้องการผู้ที่มีประสบการณ์มาสอนจะมีการเชิญมาเป็น อาจารย์พิเศษเฉพาะรายวิชา

5.2.2 การกำกับกระบวนการเรียนการสอน มีดังนี้

5.2.2.1 ในรายวิชาเดียวกันให้มีมาตรฐานเดียวกัน โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน ตัด เกรดร่วมกันหรือใช้เกณฑ์เดียวกัน

5.2.2.2 มีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา เช่น โครงการปรับพื้นฐานความรู้ด้านศิลปะ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และภาษาอังกฤษ เป็นต้น

5.2.2.3 มีกิจกรรมพัฒนาและเพิ่มศักยภาพของนักศึกษา เช่น การจัดโครงการอบรมหรือพัฒนาเสริมทักษะความรู้อื่น ๆ

5.2.2.4 มีการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ โดยให้นักศึกษาออกไปเรียนรู้หรือศึกษาจากกรณีศึกษาที่มีอยู่จริง เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ

5.2.2.5 มีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การเปิดสอนรายวิชาตามความถนัดของอาจารย์หรือความต้องการของนักศึกษา หรือรายวิชาที่ทันสมัยต่อสภาวะการณ์ปัจจุบัน

5.2.2.6 มีการควบคุมมาตรฐานของแหล่งฝึกประสบการณ์ ดังนี้ นักศึกษาติดต่อแหล่งฝึกงานเองแล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ควบคุมรายวิชาฝึกงาน จากนั้นคณะกรรมการหลักสูตรจะร่วมกันพิจารณาแหล่งฝึกงานดังกล่าวว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ หลังจากนั้นจึงดำเนินการตามขั้นตอน แต่ถ้าไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ทางหลักสูตรจะเสนอแหล่งฝึกงานที่เคยรับนักศึกษา ให้นักศึกษาพิจารณาแทน

5.2.2.7 อาจารย์ทุกคนต้องแจ้งประมวลรายวิชา (Course Syllabus) และเกณฑ์การประเมินผลให้นักศึกษาทราบ

5.3 การประเมินผู้เรียน

5.3.1 กำหนดวิธีการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ โดยวัดจากผลการเรียนคะแนนกลางภาคและปลายภาค และชี้แจงการตัดเกรดให้อาจารย์ประจำหลักสูตรทราบ

5.3.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้และประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เช่น การกำกับกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.3, 4, 5, และ 6)

5.3.3 ตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

มีการจัดทำผลการดำเนินงานของหลักสูตร จากร้อยละของผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.2) หมวดที่ 7 ข้อ 7 ที่หลักสูตรแต่ละหลักสูตรดำเนินงานได้ในแต่ละปีการศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจะเป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานประจำปี ในแบบรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7)

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

มีความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีหลายประการ ได้แก่ ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ที่พักของนักศึกษา ฯลฯ และความพร้อมของอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ โดยมีระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบัน โดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีจำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน และมี

กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งสามารถแสดงได้ดังนี้

6.1 การบริหารงบประมาณ

คณะจัดสรรงบประมาณประจำปี ทั้งงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้เพื่อจัดซื้อตำรา สื่อการเรียนการสอน โสตทัศนูปกรณ์ และวัสดุครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ในชั้นเรียนและสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา

6.2 ทรัพยากรการเรียนการสอนที่มีอยู่เดิม

6.2.1 ห้องเรียน มีดังนี้

6.2.1.1 ห้องบรรยาย (อาคาร 15-201) ขนาด 30 ที่นั่ง จำนวน 1 ห้อง

6.2.1.2 ห้องบรรยาย (อาคาร 14-301) ขนาด 30 ที่นั่ง จำนวน 1 ห้อง

6.2.2 ห้องปฏิบัติการ มีดังนี้

6.2.2.1 ห้องปฏิบัติการทดสอบและพัฒนาสิ่งทอ จำนวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	เครื่องชั่งละเอียดระบบดิจิทัล ความละเอียด 3 ตำแหน่ง	1 เครื่อง
2	เครื่องทดสอบความเป็นกรด-ด่าง	1 ชุด
3	เครื่องทดสอบความคงทนของสีต่อเหงื่อ	1 เครื่อง
4	ตู้เทียบสีพร้อมเกรย์สเกล	1 เครื่อง
5	เครื่องทดสอบความคงทนต่อแสง	1 เครื่อง
6	เครื่องตัดผ้าใบมีดกลม	1 เครื่อง
7	ตู้ปรับสภาวะขึ้นทดสอบ	1 ตู้
8	เครื่องทดสอบการคืนตัวต่อรอยยับ	1 เครื่อง
9	เครื่องทดสอบการดูดซับน้ำของผ้า	1 เครื่อง
10	เครื่องทดสอบการขัดถูและการขึ้นขน	1 เครื่อง
11	เครื่องทดสอบความคงทนต่อการซัก	1 เครื่อง
12	เครื่องทดสอบความคงทนต่อแรงฉีกขาด	1 เครื่อง

6.2.2.2 ห้องปฏิบัติการย้อมสีสิ่งทอ จำนวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	เครื่องย้อมสีแบบหมุน	1 เครื่อง
2	เครื่องซึ่งละเอียดระบบดิจิทัล ความละเอียด 2 ตำแหน่ง	1 เครื่อง
3	เครื่องอบผ้า	1 เครื่อง
4	เครื่องซักผ้าแบบหมุน	1 เครื่อง
5	เครื่องย้อมสีแบบเขย่า	1 เครื่อง
6	เครื่องทดสอบการกดทับด้วยความร้อน	1 เครื่อง

6.2.2.3 ห้องปฏิบัติการพิมพ์สิ่งทอ จำนวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	เครื่องพิมพ์ระบบดิจิทัลและออกแบบระบบการผลิต	1 เครื่อง
2	ชุดอุปกรณ์พิมพ์ผ้าระบบพิมพ์รูปลอก	1 เครื่อง
3	เครื่องพิมพ์ผ้าระบบดิจิทัล	1 เครื่อง

6.2.2.4 ห้องปฏิบัติการสร้างแบบตัด จำนวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย พร้อมโปรแกรมสำหรับ การสร้างแบบ การย่อ-ขยายแบบ และการจัดวางแบบตัดจำนวน 1 Key Server (แม่ข่าย)	1 เครื่อง
2	เครื่องคอมพิวเตอร์ลูกข่าย พร้อมโปรแกรมสำหรับ การสร้างแบบ การย่อ-ขยายแบบ, และการจัดวางแบบตัดจำนวน 4 Key (ลูกข่าย)	1 เครื่อง
3	เครื่องวาดแบบตัดและตัดกระดาษแพทเทิร์นแข็ง	1 เครื่อง

6.2.2.5 ห้องปฏิบัติการสร้างต้นแบบตัดและผลิตต้นแบบแฟชั่น 1 จำนวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	โต๊ะสร้างแบบ วางแบบตัด และตัดผ้า ขนาด 180 x 240 เซนติเมตร พับเก็บได้ และเครื่องตัดใบมีดตรง 5 นิ้ว	2 ชุด
2	จักรเย็บเข็มเดียวคอมพิวเตอร์ ตัดด้าย ย้ายด้ายอัตโนมัติ ปรับเย็บ ช้าเร็วได้	20 เครื่อง
3	จักรพั่นริม 2 เข็ม 5 เส้นด้าย	2 เครื่อง
4	จักรลากู๊น ชนิด 3 เข็ม 5 เส้นด้าย	1 เครื่อง
5	จักรเย็บหนังตีนตะกวย	1 เครื่อง
6	เครื่องรีดผ้าไอน้ำพร้อมโต๊ะรีดลมดูด	1 ชุด

6.2.2.6 ห้องปฏิบัติการสร้างต้นแบบตัดและผลิตต้นแบบแฟชั่น 2 จำนวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	โต๊ะสร้างแบบ วางแบบตัด และตัดผ้า ขนาด 180x240 เซนติเมตร พับเก็บได้ และเครื่องตัดใบมีดตรง 5 นิ้ว	2 ชุด
2	จักรเย็บเข็มเดี่ยวคอมพิวเตอร์ ตัดด้วย ย้าย้ายอัตโนมัติ ปรับเย็บ ซ้ำเร็วได้	15 เครื่อง
3	เครื่องรีดผ้าไอน้ำพร้อมโต๊ะรีดลมดูด	1 ชุด
4	จักรเย็บหนังตีนตะกวย	1 เครื่อง
5	จักรเย็บเข็มเดี่ยว Juki DD 1-888 พร้อมโต๊ะจักรและครัชมอเตอร์	5 เครื่อง
6	จักรเย็บผ้า ยี่ห้อเอลน่า รุ่น 6005	1 เครื่อง
7	จักรเย็บผ้า ยี่ห้อเอลน่า รุ่น 2130	1 เครื่อง
8	จักรพั่นริม	2 เครื่อง

6.2.2.7 ห้องปฏิบัติการทำแม่พิมพ์ยางและการหล่อตัวเรือน จำนวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	พัดลมดูดอากาศ ขนาด 8 นิ้ว	1 เครื่อง
2	ชุดเครื่องหล่อแรงเหวี่ยงมาตรฐานพร้อมอุปกรณ์	1 ชุด
3	เครื่องดูดเข้าปูนระบบสุญญากาศ	1 เครื่อง
4	เครื่องดูดอากาศสำหรับงานหล่อ	1 เครื่อง
5	เครื่องฉีดเทียมน ยี่ห้อ TET	1 เครื่อง
6	เครื่องอัดพิมพ์ยาง	1 เครื่อง
7	เครื่องหล่อระบบสุญญากาศยี่ห้อ YASUI รุ่น K2E (SWK)	1 เครื่อง

6.2.2.8 ห้องปฏิบัติการหลอมและแผรีดโลหะ จำนวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	ชั้นไม้สำหรับวางของ ชนิด 3 ชั้น	1 ตัว
2	โต๊ะเอนกประสงค์	1 ตัว
3	เก้าอี้นั่งสแตนเลส	6 ตัว
4	ชุดเครื่องปั๊มโลหะพร้อมอุปกรณ์	1 ชุด
5	เครื่องรีดโลหะรูปพรรณ	1 เครื่อง
6	เครื่องปั๊มโลหะด้วยมือ	2 เครื่อง
7	ชุดแก๊สหลอมโลหะชนิดหัวต่อ 3 หัว พร้อมอุปกรณ์	1 ชุด

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
8	เครื่องรีดโลหะด้วยไฟฟ้า	3 เครื่อง
9	ชุดมอเตอร์หินเจียร	1 ชุด

6.2.2.9 ห้องปฏิบัติการผลิตต้นแบบเครื่องประดับด้วยโลหะ 1 จำนวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	ตู้เก็บสัมภาระชนิด 18 ช่อง	1 ตัว
2	ชุดสว่านสายอ่อน	12 ชุด
3	สว่านมือไฟฟ้า	1 เครื่อง
4	โต๊ะปฏิบัติงานต้นแบบโลหะพร้อมอุปกรณ์คู่ใช้	30 ชุด
5	เตาหลอมโลหะด้วยไฟฟ้า	1 เครื่อง

6.2.2.10 ห้องปฏิบัติการผลิตต้นแบบเครื่องประดับด้วยโลหะ 2 จำนวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	ตู้เก็บสัมภาระชนิด 18 ช่อง	1 ตัว
2	ชุดแก๊สตัดกรูปรูปพรรณชนิดหัวต่อ 30 หัว พร้อมอุปกรณ์	1 ชุด
3	โต๊ะปฏิบัติงานต้นแบบโลหะพร้อมอุปกรณ์คู่ใช้	30 ชุด
4	สว่านสายอ่อนไฟฟ้า	14 เครื่อง

6.2.2.11 ห้องปฏิบัติการผลิตต้นแบบเครื่องประดับด้วยแว็กซ์ จำนวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	โต๊ะปฏิบัติงานต้นแบบเทียนพร้อมอุปกรณ์คู่ใช้	30 ชุด
2	ชุดสว่านสายอ่อน	10 ชุด

6.2.2.12 ห้องปฏิบัติการเจียรระโนอัญมณีจำนวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	เครื่องเจียรระโนพลอย	6 ชุด
2	เครื่องบล็อกพลอย	1 เครื่อง
3	เครื่องขัดเงาหลังเบี้ย	1 เครื่อง

6.2.2.13 ห้องปฏิบัติการหุ้บเคลือบผิวและการวิเคราะห์อัญมณี จํานวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จํานวน
1	โต๊ะปฏิบัติการห้องทดลองพร้อมเก้าอี้	2 ชุด
2	สเปคโตรโฟโตมิเตอร์	2 เครื่อง
3	กล้องจุลทรรศน์อัญมณี ชนิด 3 ตา	1 ชุด
4	ชุดเครื่องวิเคราะห์อัญมณีพร้อมอุปกรณ์คู่ใช้	3 ชุด

6.2.2.14 ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เพื่อกําหนดแบบเครื่องประดับ จํานวน 1 ห้อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จํานวน
1	โต๊ะคอมพิวเตอร์พร้อมเก้าอี้	1 ชุด
2	เครื่องคอมพิวเตอร์ประมวลผลขั้นสูงพร้อมจอคอมพิวเตอร์	1 ชุด
3	เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับออกแบบพร้อมโปรแกรมออกแบบเครื่องประดับและอัญมณีขั้นสูงเพื่อใช้ในการผลิตต้นแบบ	15 ชุด
4	เครื่องสำรองไฟ (UPS)	1 เครื่อง
5	เครื่องพิมพ์ต้นแบบ 3 มิติ	1 เครื่อง

6.2.3 ห้องสมุด

ใช้หอสมุดกลางของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ซึ่งมีหนังสือ ตำราเรียน วารสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองการให้บริการทางอินเทอร์เน็ต (Internet) และการให้บริการทางด้านวิชาการต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

สิ่งตีพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ข้อมูลจากห้องสมุดเมื่อ พฤษภาคม 2559)

6.2.3.1	หนังสือและตำราเรียนภาษาไทย	67,453 เล่ม
6.2.3.2	หนังสืออ้างอิงภาษาไทย	2,496 เล่ม
6.2.3.3	หนังสือและตำราเรียนภาษาอังกฤษ	16,919 เล่ม
6.2.3.4	หนังสืออ้างอิงอังกฤษ	18,303 เล่ม
6.2.3.5	วิจัย	822 เล่ม
6.2.3.6	วิทยานิพนธ์	251 เล่ม
6.2.3.7	วารสาร	205 เล่ม
6.2.3.8	สื่ออิเล็กทรอนิกส์ภาษาไทย	9,285 เล่ม
6.2.3.9	Electronic resources	1,127 เล่ม
6.2.3.10	SET Corner	67 เล่ม
6.2.3.11	นวนิยาย, เรื่องสั้น	4,187 เล่ม
6.2.3.12	วารสารเย็บเล่ม	36 เล่ม

6.2.3.13 วารสารบอกรับ	81	เล่ม
6.2.3.14 E-book จาก Gale Virtual Reference Library (GVRL)	363	เล่ม
6.2.3.15 E-book (IG Library)	18	เล่ม
6.2.3.16 E-book (E-Library)	4,078	เล่ม
6.2.3.17 E-Project	206	เล่ม

6.2.4 ฐานข้อมูล

- 6.2.4.1 ACM Digital Library
- 6.2.4.2 H.W Wilson
- 6.2.4.3 IEEE/IET Electronic Library (IEL)
- 6.2.4.4 ProQuest Dissertation & Theses Global
- 6.2.4.5 Web of Science
- 6.2.4.6 SpringerLink – Journal
- 6.2.4.7 American Chemical Society Journal (ACS)
- 6.2.4.8 Academic Search Complete
- 6.2.4.9 ABI/INFORM Complete
- 6.2.4.10 Computers & Applied Sciences Complete
- 6.2.4.11 Education Research Complete
- 6.2.4.12 Emerald Management (EM92)
- 6.2.4.13 ScienceDirect
- 6.2.4.14 Communication & Mass Media Complete

6.3 การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่มเติม

ประสานงานกับสำนักหอสมุดกลาง ในการจัดซื้อหนังสือ และตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อบริการให้อาจารย์และนักศึกษาได้ค้นคว้า และใช้ประกอบการเรียนการสอน ในการประสานการจัดซื้อหนังสือ นั้น อาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาจะมีส่วนร่วมในการเสนอแนะรายชื้อหนังสือ ตลอดจนสื่ออื่น ๆ ที่จำเป็น นอกจากนี้ อาจารย์พิเศษที่เชิญมาสอนบางรายวิชาและบางหัวข้อก็มีส่วนร่วมในการเสนอแนะรายชื้อหนังสือ สำหรับให้หอสมุดกลางจัดซื้อหนังสือด้วย ในส่วนของคณะจะมีห้องสมุดเพื่อบริการหนังสือ ตำรา หรือวารสารเฉพาะทาง และคณะจะต้องจัดสื่อการสอนอื่นเพื่อใช้ประกอบการสอนของอาจารย์ เช่น เครื่องมัลติมีเดียโปรเจคเตอร์ คอมพิวเตอร์ เครื่องฉายทอดภาพ 3 มิติ เครื่องฉายสไลด์ เป็นต้น

6.4 การประเมินความเพียงพอของทรัพยากร

มีเจ้าหน้าที่ประจำห้องสมุดของคณะ ซึ่งจะประสานงานการจัดซื้อจัดหาหนังสือเพื่อเข้าหอสมุดกลาง และทำหน้าที่ประเมินความพอเพียงของหนังสือ ตำรา นอกจากนี้มีเจ้าหน้าที่ ด้านโสตทัศนอุปกรณ์ ซึ่งจะอำนวยความสะดวกในการใช้สอยของอาจารย์แล้ว ยังต้องประเมินความพอเพียงและความต้องการใช้สื่อของอาจารย์ด้วย โดยรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

เป้าหมาย	การดำเนินงาน	การประเมินผล
จัดให้มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ระบบเครือข่าย แม่ข่าย อุปกรณ์ การทดลอง ทรัพยากร สื่อและช่องทางการเรียนรู้ ที่เพียงพอเพื่อสนับสนุนทั้ง การศึกษาในห้องเรียน นอกห้องเรียน และเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเพียงพอ มีประสิทธิภาพ	1. จัดให้มีห้องเรียนมัลติมีเดีย ที่มีความพร้อมใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการสอน การบันทึกเพื่อเตรียมจัดสร้างสื่อ สำหรับการทบทวนการเรียนรู้ 2. จัดเตรียมห้องปฏิบัติการที่มีเครื่องมือทันสมัยและเป็นเครื่องมือวิชาชีพในระดับสากล เพื่อให้นักศึกษาสามารถฝึกปฏิบัติ สร้างความพร้อมในการปฏิบัติงานในวิชาชีพ 3. จัดให้มีเครือข่ายและห้องปฏิบัติการที่มีทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์และพื้นที่ที่นักศึกษาสามารถศึกษา หาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองด้วยจำนวนและประสิทธิภาพที่เหมาะสมเพียงพอ 4. จัดให้มีห้องสมุดให้บริการทั้งหนังสือ ตำรา และสื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ทั้งห้องสมุดทางกายภาพและทางระบบเสมือน	- รวบรวมจัดทำสถิติจำนวนเครื่องมืออุปกรณ์ ต่อหัวนักศึกษาชั่วโมงการใช้งาน ห้องปฏิบัติการ และเครื่องมือ ความเร็วของระบบเพื่อสนับสนุนทั้งการศึกษา - จำนวนนักศึกษาลงเรียนในวิชาเรียนที่มีการฝึกปฏิบัติด้วยอุปกรณ์ต่าง ๆ - สถิติของจำนวนหนังสือ ตำราและสื่อดิจิทัล ที่มีให้บริการ และสถิติการใช้งานหนังสือ ตำรา สื่อดิจิทัล - ผลสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้และการปฏิบัติการ

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key performance indicator) (ตัวอย่าง)

ผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง 2 ปีการศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินการตาม TQF ต่อไป ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
(1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ. 2 ที่สอดคล้องกับระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์	✓	✓	✓	✓	✓
(3) มีรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ. 4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และมคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดในมคอ.3 และมคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
(7) มีการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		✓	✓	✓	✓
(8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓
(9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	✓	✓	✓	✓	✓
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนา วิชาการ และหรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	✓	✓	✓	✓	✓
(11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้ายบัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนน 5.0				✓	✓
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.0					✓

หมวดที่ 8

การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

การศึกษาและการเรียนการสอน

1.1.1 ศึกษาสาระการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และการสร้างสรรค์ รวมทั้งความรู้ด้านคุณค่า กลุ่มความรู้ทั้ง 3 คุณลักษณะเน้นความรู้ความสามารถในเชิงสหวิทยาการ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เข้าถึงธรรมชาติของสาขาศิลปกรรมศาสตร์ โดยเรียนรู้จากโลกภายนอกที่เป็นธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่มองเห็นได้ สัมผัสรับรู้ได้จากอายตนะต่าง ๆ และโลกภายในที่เป็นความคิด จินตนาการ ผ่านอารมณ์ ความรู้สึก

1.1.2 การเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการค้นคว้าเฉพาะตัว กำหนดประเด็นศึกษา กำหนดแนวทางค้นคว้าวิจัย นักศึกษาเสนอแนวทางค้นคว้าวิจัย มีการวิพากษ์วิจารณ์ทั้งของนักศึกษา ในชั้นเรียนและของอาจารย์ การสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการสาธิตจากอาจารย์ผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญ สอดแทรกเนื้อหา/กิจกรรมที่ส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม ในการเรียนการสอนต่าง ๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ ฝึกทักษะในการนำเสนอและอภิปราย โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารกับผู้อื่น ทักษะการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในตนเอง วิชาชีพและสังคม

นอกจากนี้ การสอนควรเน้นการได้มาซึ่งทฤษฎีและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในเชิงวิเคราะห์ และชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีกับปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ให้ผู้เรียนได้ทำการปฏิบัติจริงและมีโอกาสใช้เครื่องมือด้วยตนเอง ได้มีการฝึกฝนทักษะด้านต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยสร้างทักษะในการอภิปรายและนำเสนอด้วยการแสดงผลงานสู่สาธารณะ

1.2 การประเมินผลการเรียนรู้

1.2.1 วิธีประเมินผลการเรียนรู้ ใช้วิธีการประเมินหลากหลายวิธี โดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียน และผลการเรียนรู้ที่ต้องการวัด เช่น การสอบ การนำเสนอผลงาน การทดสอบ ทักษะการปฏิบัติงาน การอภิปรายในชั้นเรียน การสังเกตพฤติกรรม ซึ่งอาจเป็นการประเมินโดยตนเอง โดยผู้สอน และโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

1.2.2 เกณฑ์การวัดและประเมินผลความรู้ อาศัยเกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนด เกณฑ์การวัดผล และเกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละรายวิชา โดยมีทั้งแบบอิงเกณฑ์และแบบอิงกลุ่มตามพัฒนาการของผู้เรียน สำหรับการให้ช่วงระดับคะแนนให้เป็นไปตามนโยบายการวัดผลของสถาบันอุดมศึกษา

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

การประเมินหลักสูตรในภาพรวม โดยสำรวจข้อมูลจาก

- 2.1 นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหรือบัณฑิตใหม่
- 2.2 ผู้ใช้บัณฑิต
- 2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
- 2.4 ผลการสำรวจสัมฤทธิ์ผลของบัณฑิต

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

ต้องผ่านการประกันคุณภาพหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพชชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ และตัวบ่งชี้เพิ่มเติมข้างต้น รวมทั้งการผ่านการประเมินการประกันคุณภาพภายใน (IQA)

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

4.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาขณะที่กำลังศึกษา

การทวนสอบในระดับรายวิชา มีการประเมินทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอน ส่วนการทวนสอบในระดับหลักสูตร มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

4.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลักจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังสำเร็จการศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตร รวมทั้งประเมินคุณภาพหลักสูตรอาจใช้การประเมินจากตัวอย่างต่อไปนี้

4.2.1 ภาวะการได้งานทำของบัณฑิต โดยประเมินจากบัณฑิตแต่ละรุ่นที่สำเร็จการศึกษาในด้านของระยะเวลาในการหางานทำ ความเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบการทำงานอาชีพ

4.2.2 การทวนสอบจากผู้ประกอบการ เพื่อประเมินความพึงพอใจในบัณฑิตที่จบการศึกษา และเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้น ๆ

4.2.3 การประเมินจากสถานศึกษาอื่น ถึงระดับความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ของบัณฑิตที่เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในสถานศึกษานั้น ๆ

4.2.4 การประเมินจากบัณฑิตที่ไปประกอบอาชีพ ในส่วนของความพร้อมและความรู้จากสาขาที่เรียนตามหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

4.2.5 มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและผู้ประกอบการมาประเมินหลักสูตร

ภาคผนวก

- ก. เหตุผลและความจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตร
- ข. เปรียบเทียบปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง
- ค. รายละเอียดความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับรายวิชา
- ง. เปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตรเดิมและหลักสูตรปรับปรุง กับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของ
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
- จ. เปรียบเทียบรายวิชาหลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง
- ฉ. รายนามคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร
 - 1. คณะกรรมการดำเนินงาน
 - 2. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์หลักสูตร
- ช. ขอบบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2551
- ซ. คำสั่งคณะกรรมการและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เรื่อง
แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ
และเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)
- ณ. ประวัติและผลงานวิชาการ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร
- ญ. ตารางเปรียบเทียบรายวิชา มคอ.1 สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ กับหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร
บัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)
- ฎ. รายละเอียด มคอ.1 สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์

ภาคผนวก ก

เหตุผลและความจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตร

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565) มีเหตุผลและความจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตร เพื่อทบทวนและพัฒนาเนื้อหา รายวิชาให้มีความทันสมัย เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองของประเทศ ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชภัฏวชิรเวศน์ คือ “มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติบนฐานสร้างสรรค์ นวัตกรรม การวิจัย วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีสู่สากล” แนวทางการพัฒนาวิชาชีพทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับให้ตรงกับความต้องการของทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อรองรับและสอดคล้องกับการ เจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรมและหัตถกรรมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน 17 จังหวัดภาคเหนือ และเพื่อผลิตบัณฑิตนักออกแบบ นักปฏิบัติงานทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับบนรากฐานของ ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ธุรกิจสร้างสรรค์ โดยประยุกต์ใช้ทุนวัฒนธรรม นวัตกรรม และการจัดการเทคโนโลยีที่ เหมาะสม นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบูรณาการกับการเรียนการสอนในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ได้อย่าง เป็นระบบ และปรับตัวให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ภาคผนวก ข

เปรียบเทียบปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องประดับ พ.ศ. 2560	หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ พ.ศ. 2565
ปรัชญา นักออกแบบ นักปฏิบัติงานทางด้านสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ บนรากฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ธุรกิจ สิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ	ปรัชญา นักออกแบบ นักปฏิบัติงานทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ บนรากฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ธุรกิจสร้างสรรค์
วัตถุประสงค์ 1. เพื่อผลิตบัณฑิตนักออกแบบ นักปฏิบัติ สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องประดับที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถออกแบบและพัฒนาการผลิต การประกอบธุรกิจด้วยเทคโนโลยีการผลิตสิ่งทอและเครื่องประดับบนรากฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น 2. เพื่อผลิตนักออกแบบนักปฏิบัติสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องประดับที่มีความรู้ ความสามารถ นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในวิชาชีพและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ 3. เพื่อฝึกฝนนักศึกษาให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีกิจนิสัยในการค้นคว้า ปรับปรุงตนเอง ให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล	วัตถุประสงค์ 1. เพื่อผลิตบัณฑิตนักออกแบบ นักปฏิบัติ สาขาวิชาแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการออกแบบและการผลิต การประกอบธุรกิจสร้างสรรค์ด้วยแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับบนรากฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในวิชาชีพและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ 2. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีกิจนิสัยในการค้นคว้า พัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล 3. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ สังคม และประเทศชาติ

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง
4. เพื่อผลิตบัณฑิตนักอนุรักษ์และสืบทอด ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสิ่งทอและเครื่องประดับ 5. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมจริยธรรมและ จรรยาบรรณ สังคม และประเทศชาติ	

ภาคผนวก ค

รายละเอียดความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับรายวิชา

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ ได้จัดทำขึ้นเพื่อผลิตบัณฑิตนักออกแบบ นักปฏิบัติงานทางด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการออกแบบและการผลิต การประกอบธุรกิจสร้างสรรค์ด้วยแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ บนรากฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในวิชาชีพและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยมุ่งหวังเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณสมบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยได้แสดงรายละเอียดของรายวิชาต่างๆ ที่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแต่ละข้อ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	รายวิชา		
	รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
1. เพื่อผลิตบัณฑิตนักออกแบบ นักปฏิบัติ สาขาวิชาแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการออกแบบและการผลิต การประกอบธุรกิจสร้างสรรค์ด้วยแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับบนรากฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในวิชาชีพและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ	BAACC404	วาดภาพเพื่อการออกแบบ	2(1-3-3)
	BAACC406	องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานออกแบบ	2(1-3-3)
	BAACC407	เขียนแบบเบื้องต้น	2(1-3-3)
	BAACC409	ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงานออกแบบ	2(2-0-4)
	BAACC410	ศิลปะพื้นถิ่น	2(1-3-3)
	BAATJ106	การออกแบบแฟชั่น	3(0-6-3)
	BAATJ107	การออกแบบเครื่องประดับ	3(0-6-3)
	BAATJ110	การตัดเย็บเสื้อผ้า	3(0-6-3)
	BAATJ112	การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย	3(0-6-3)
	BAATJ126	กระบวนการย้อมสีและตกแต่งสำเร็จสิ่งทอ	3(0-6-3)
	BAATJ127	การออกแบบและผลิตผ้าพิมพ์	3(0-6-3)
	BAATJ128	การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	3(0-6-3)
	BAATJ129	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสิ่งทอ	3(0-6-3)
	BAATJ130	การทดสอบสิ่งทอ	3(0-6-3)
	BAATJ132	การออกแบบเคหะสิ่งทอ	3(0-6-3)
	BAATJ133	การออกแบบหัตถกรรมสิ่งทอ	3(0-6-3)
	BAATJ134	การทำแบบตัด	3(0-6-3)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	รายวิชา		
	รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วย กิต
	BAATJ135	การทำแบบตัดบนหุ่น	3(0-6-3)
	BAATJ137	การออกแบบแฟชั่นเพื่อการตลาด	3(0-6-3)
	BAATJ138	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น	3(0-6-3)
	BAATJ141	การทำต้นแบบเครื่องประดับด้วยแว็กซ์	3(0-6-3)
	BAATJ142	การทำตัวเรือนเครื่องประดับด้วยโลหะ	3(0-6-3)
	BAATJ143	การทำแม่พิมพ์และการหล่อตัวเรือน เครื่องประดับ	3(0-6-3)
	BAATJ145	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ เครื่องประดับ	3(0-6-3)
	BAATJ147	การออกแบบเครื่องประดับเทียม	3(0-6-3)
	BAATJ148	การเจียรไนและการประดับอัญมณี	3(0-6-3)
	BAATJ149	การชุบเคลือบผิวเครื่องประดับ	3(0-6-3)
	BAATJ150	การสลักดุนโลหะ	3(0-6-3)
	BAATJ151	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(3-0-6)
	BAATJ152	วัสดุแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(3-0-6)
	BAATJ153	หลักการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ	3(3-0-6)
	BAATJ154	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับเบื้องต้น	3(0-6-3)
	BAATJ155	ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(3-0-6)
	BAATJ161	การสร้างแบรนด์สำหรับธุรกิจสร้างสรรค์ ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(1-6-4)
	BAATJ162	การวางแผนการผลิตแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ	3(3-0-6)
	BAATJ163	การถ่ายภาพแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ	3(1-6-4)
	BAATJ166	การร่างภาพแฟชั่น	3(0-6-3)
	BAATJ170	เทคโนโลยีสิ่งทอและการผลิตผืนผ้า	3(0-6-3)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	รายวิชา		
	รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วย กิต
	BAATJ171	การออกแบบเครื่องเงินและเครื่องทอง ไทย	3(0-6-3)
	BAATJ172	เทคโนโลยีการผลิตเครื่องประดับ	3(0-6-3)
	BAATJ175	ฝึกงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(0-40-0)
2. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ มีกิจนิสัยในการค้นคว้า พัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาด้วยหลักการและ เหตุผล	BAACC405	ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ	2(1-3-3)
	BAATJ125	เทคนิคการสร้างสรรค์ลวดลายบนสิ่งทอ	3(0-6-3)
	BAATJ131	การสร้างสรรค์ศิลปะสิ่งทอ	3(0-6-3)
	BAATJ156	การออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับเชิงสร้างสรรค์	3(0-6-3)
	BAATJ159	การสร้างสไตล์เพื่องานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(0-6-3)
	BAATJ160	การวิเคราะห์แนวโน้มเพื่อการออกแบบ	3(3-0-6)
	BAATJ164	การนำเสนอผลงานด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(0-6-3)
	BAATJ165	การสัมมนาและศึกษาดูงานแฟชั่น สิ่ง ทอ และเครื่องประดับ	3(1-6-4)
	BAATJ167	เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า	3(0-6-3)
	BAATJ168	การออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง การออกแบบแฟชั่นร่วมสมัย	3(0-6-3)
	BAATJ169	การออกแบบเครื่องประดับร่วมสมัย	3(0-6-3)
	BAATJ173	ศิลปะเครื่องประดับ	3(0-6-3)
	BAATJ174	การเตรียมศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ	3(0-6-3)
	BAATJ176	ศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ	2(2-0-4)
	BAATJ177	เครื่องประดับ	6(0-18-0)
3. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ สังคม และ ประเทศชาติ	BAACC408	ระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ	2(2-0-4)
	BAATJ157	ทุนวัฒนธรรมกับการออกแบบ	2(2-0-4)
	BAATJ158	การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	2(2-0-4)

ภาคผนวก ง

เปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตรเดิมและหลักสูตรปรับปรุง
กับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

หมวดวิชา/กลุ่มวิชา	เกณฑ์ขั้นต่ำ ของ สกอ. (หน่วยกิต)	หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2560 (หน่วยกิต)	หลักสูตร ปรับปรุง พ.ศ. 2565 (หน่วยกิต)
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30	30	30
1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์		3	3
1.2 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์		3	3
1.3 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร		12	12
1.4 กลุ่มวิชาสุขภาพ		3	3
1.5 กลุ่มวิชาบูรณาการ		9	9
2. หมวดวิชาเฉพาะ	84	93	92
2.1 วิชาแกน		20	14
2.2 วิชาเฉพาะด้าน		58	67
2.3 วิชาเอก		15	11
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6	6	6
รวม	120	129	128

ภาคผนวก จ

เปรียบเทียบรายละเอียดหลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง

1. หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี จำนวน 30 หน่วยกิต ดังนี้

หลักสูตรเดิม	หน่วยกิต	หลักสูตรปรับปรุง	หน่วยกิต
หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี	-	หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี	-
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559)		(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564)	
1. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์		1. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	
GEBSO101 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ ภูมิปัญญาในการดำเนินชีวิต	3(3-0-6)		
GEBSO102 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม	3(3-0-6)	GEBSO501 การพัฒนาทักษะชีวิตและสังคม	3(3-0-6)
GEBSO103 สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และ กฎหมาย	3(3-0-6)	GEBSO502 ความรู้เบื้องต้นทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองไทย	3(3-0-6)
GEBSO104 มนุษย์สัมพันธ์	3(3-0-6)	GEBSO503 มนุษย์สัมพันธ์	3(3-0-6)
GEBSO105 ภูมิสังคมวัฒนธรรมอาเซียน	3(3-0-6)		
GEBSO106 จิตวิทยาเพื่อการดำเนินชีวิต และ การทำงาน	3(3-0-6)		
		GEBSO504 การพัฒนาศักยภาพมนุษย์และ จิตวิทยาเชิงบวก	3(3-0-6)
		GEBSO505 พลเมืองดิจิทัล	3(3-0-6)
		GEBSO506 วัฒนธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์	3(3-0-6)
		GEBSO507 ศาสตร์พระราชากับการพัฒนาที่ยั่งยืน	3(3-0-6)
		GEBSO508 จิตวิทยาการจัดการองค์การในโลก ยุคใหม่	3(3-0-6)
		GEBSO509 มนุษย์กับจริยธรรมในศตวรรษที่ 21	3(3-0-6)
2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์		2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	
GEBSC101 คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิต ประจำวัน	3(3-0-6)	GEBSC401 คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิต ประจำวัน	3(3-0-6)
GEBSC102 เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นใน ชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)	GEBSC301 เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นใน ชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)

หลักสูตรเดิม	หน่วยกิต	หลักสูตรปรับปรุง	หน่วยกิต
GEBS103 การคิดและการตัดสินใจเชิง วิทยาศาสตร์	3(3-0-6)	GEBS302 มโนทัศน์และเทคนิคทาง วิทยาศาสตร์สมัยใหม่	3(3-0-6)
GEBS104 การสร้างกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์เพื่อทำงานวิจัยและ การสร้างนวัตกรรม	3(3-0-6)	GEBS303 กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อ ทำงานวิจัยและการสร้างนวัตกรรม	3(3-0-6)
GEBS105 วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ	3(3-0-6)	GEBS304 วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ	3(3-0-6)
GEBS106 สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนา	3(3-0-6)	GEBS305 สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน	3(3-0-6)
		GEBS402 สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล เบื้องต้น	3(3-0-6)
3. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร		3. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	
GEBC101 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน ชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)	GEBC101 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน ชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GEBC102 ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะชีวิต	3(3-0-6)		
GEBC103 ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ	3(3-0-6)	GEBC103 ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ	3(3-0-6)
GEBC104 ภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบ วิชาชีพ	3(3-0-6)		
GEBC201 ศิลปะการใช้ภาษาไทย	3(3-0-6)	GEBC201 ศิลปะการใช้ภาษาไทย	3(3-0-6)
GEBC202 กลวิธีการเขียนรายงานและการ นำเสนอ	3(3-0-6)	GEBC202 กลวิธีการเขียนรายงานและการ นำเสนอ	3(3-0-6)
GEBC203 วรรณกรรมท้องถิ่น	3(3-0-6)	GEBC203 วรรณกรรมท้องถิ่น	3(3-0-6)
GEBC204 ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ	3(3-0-6)	GEBC204 ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ	3(3-0-6)
GEBC301 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	3(3-0-6)	GEBC109 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	3(3-0-6)
GEBC401 สนทนาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน	3(3-0-6)	GEBC110 สนทนาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน	3(3-0-6)
GEBC501 ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร	3(3-0-6)	GEBC111 ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร	3(3-0-6)
GEBC601 ภาษาพม่าพื้นฐาน	3(3-0-6)	GEBC112 ภาษาพม่าพื้นฐาน	3(3-0-6)
		GEBC105 ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการทำงาน	3(3-0-6)
		GEBC106 ภาษาอังกฤษในโลกดิจิทัล	3(3-0-6)
		GEBC107 ภาษาอังกฤษสำหรับวิศวกรรม	3(3-0-6)
		GEBC108 ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบ ธุรกิจ	3(3-0-6)

หลักสูตรเดิม	หน่วยกิต	หลักสูตรปรับปรุง	หน่วยกิต
4. กลุ่มวิชาสุขภาพ		4. กลุ่มวิชาสุขภาพ	
GEBHT101 กิจกรรมเพื่อสุขภาพ	3(3-0-6)	GEBHT601 กิจกรรมเพื่อสุขภาพ	3(2-2-5)
GEBHT102 การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	3(3-0-6)	GEBHT602 การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	3(2-2-5)
GEBHT103 กีฬาเพื่อสุขภาพ	3(3-0-6)	GEBHT603 กีฬาเพื่อสุขภาพ	3(2-2-5)
GEBHT104 นันทนาการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ	3(3-0-6)	GEBHT604 นันทนาการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ	3(2-2-5)
5. กลุ่มวิชาบูรณาการ		5. กลุ่มวิชาบูรณาการ	
GEBIN101 กระบวนการคิดและการแก้ปัญหา	3(3-0-6)	GEBIN701 กระบวนการคิดและการแก้ปัญหา	3(3-0-6)
GEBIN102 นวัตกรรมและเทคโนโลยี	3(3-0-6)	GEBIN702 นวัตกรรมและเทคโนโลยี	3(3-0-6)
GEBIN103 ศิลปะการใช้ชีวิต	3(3-0-6)	GEBIN703 ศิลปะการใช้ชีวิต	3(3-0-6)
GEBIN104 ชีวิตมีสุข	3(3-0-6)		
		GEBIN704 สุนทรียภาพและความงามของมนุษย์	3(3-0-6)

2. หมวดวิชาเฉพาะ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ พ.ศ. 2565 จำนวน 92 หน่วยกิต ดังนี้

หลักสูตรเดิม	หน่วยกิต	หลักสูตรปรับปรุง	หน่วยกิต
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)	93	หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)	92
1. กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ		1. วิชาแกน	
BFACC401 ศิลปะประจำชาติ	2(1-3-3)	BAACC410 ศิลปะพื้นถิ่น	2(1-3-3)
BFACC405 ลานนาศึกษา	2(2-0-4)	(รวมกับวิชาศิลปะพื้นถิ่น)	
BFACC402 วาดเส้น	2(1-3-3)	BAACC404 วาดภาพเพื่อการออกแบบ	2(1-3-3)
BFACC403 สุนทรียศาสตร์	2(1-3-3)	BAACC405 ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการ ออกแบบ	2(1-3-3)
BFACC404 องค์ประกอบศิลป์เบื้องต้น	2(1-3-3)	BAACC406 องค์ประกอบศิลป์สำหรับงาน ออกแบบ	2(1-3-3)
BAACC401 หลักการเขียนแบบ	2(1-3-3)	BAACC407 เขียนแบบเบื้องต้น	2(1-3-3)
BAACC402 วิทยาระเบียบวิธีวิจัยทางการ ออกแบบ	2(2-0-4)	BAACC408 ระเบียนวิธีวิจัยทางการออกแบบ	2(2-0-4)
BAATJ101 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ	3(3-0-6)	(ย้ายไปวิชาเฉพาะด้านบังคับ)	
BAATJ102 หลักการออกแบบสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ	3(3-0-6)	(ย้ายไปวิชาเฉพาะด้านบังคับ)	
		BAACC409 ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงาน ออกแบบ	2(2-0-4)
2. กลุ่มวิชาชีพบังคับ		2. วิชาเฉพาะด้าน 2.1 วิชาเฉพาะด้านบังคับ	
BAATJ103 ภูมิปัญญาท้องถิ่นสิ่งทอและ เครื่องประดับ	3(3-0-6)	BAATJ155 ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(3-0-6)
BAATJ104 วัสดุสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่อง ประดับ	3(3-0-6)	BAATJ152 วัสดุแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับ	3(3-0-6)
BAATJ105 การออกแบบและผลิตผืนผ้า	3(0-6-3)	-	
BAATJ106 การออกแบบแฟชั่น	3(0-6-3)	(ย้ายไปวิชาเฉพาะด้านเลือก)	
BAATJ107 การออกแบบเครื่องประดับ	3(0-6-3)	(ย้ายไปวิชาเฉพาะด้านเลือก)	

หลักสูตรเดิม	หน่วยกิต	หลักสูตรปรับปรุง	หน่วยกิต
BAATJ108 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับเบื้องต้น	3(0-6-3)	BAATJ154 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ เบื้องต้น	3(0-6-3)
BAATJ109 เทคโนโลยีสิ่งทอ	3(0-6-3)		
BAATJ110 การตัดเย็บเสื้อผ้า	3(0-6-3)	(ย้ายไปวิชาเฉพาะด้านเลือก)	
BAATJ111 การผลิตเครื่องเงินและเครื่อง ทองไทย	3(0-6-3)	(ย้ายไปวิชาเฉพาะด้านเลือก)	
BAATJ112 การออกแบบเครื่องประกอบการ แต่งกาย	3(0-6-3)	(ย้ายไปวิชาเฉพาะด้านเลือก)	
BAATJ113 การออกแบบอย่างยั่งยืน	2(2-0-4)		
BAATJ114 การออกแบบสิ่งทอ แฟชั่น และ เครื่องประดับเชิงสร้างสรรค์	3(0-6-3)	BAATJ156 การออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และ เครื่องประดับเชิงสร้างสรรค์	3(0-6-3)
BAATJ115 การสร้างแบรนด์สิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ	3(2-3-5)	BAATJ161 การสร้างแบรนด์สำหรับธุรกิจ สร้างสรรค์ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(1-6-4)
BAATJ116 การวางแผนการผลิตสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ	2(2-0-4)	BAATJ162 การวางแผนการผลิตแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(3-0-6)
BAATJ117 ศึกษาดูงานสิ่งทอและเครื่อง ประดับ	2(0-6-0)	BAATJ165 การสัมมนาและศึกษาดูงาน แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(1-6-4)
BAATJ118 การเตรียมศิลปนิพนธ์สิ่งทอและ เครื่องประดับ	2(2-0-4)	(ย้ายไปวิชาเอก)	
BAATJ119 ศิลปนิพนธ์สิ่งทอและ เครื่องประดับ	6(0-18-0)	(ย้ายไปวิชาเอก)	
BAATJ120 การเตรียมสหกิจศึกษาสิ่งทอ และเครื่องประดับ	2(2-0-4)		
BAATJ121 สหกิจศึกษาสิ่งทอและ เครื่องประดับ	6(0-40-0)		
BAATJ122 การจัดรูปแบบการนำเสนอสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ	3(0-6-3)	BAATJ164 การนำเสนอผลงานด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(0-6-3)
BAATJ123 ธุรกิจสิ่งทอ แฟชั่น และ เครื่องประดับ	2(2-0-4)		
BAATJ124 ฝึกงานสิ่งทอและเครื่องประดับ	2(0-40-0)	(ย้ายไปวิชาเอก)	
		BAATJ151 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแฟชั่น	3(3-0-6)

หลักสูตรเดิม	หน่วยกิต	หลักสูตรปรับปรุง	หน่วยกิต
		สิ่งทอ และเครื่องประดับ	
หลักสูตรเดิม	หน่วยกิต	หลักสูตรปรับปรุง	หน่วยกิต
		BAATJ153 หลักการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(3-0-6)
		BAATJ157 ทุนวัฒนธรรมกับการออกแบบ	2(2-0-4)
		BAATJ158 การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	2(2-0-4)
		BAATJ159 การสร้างสไตล์เพื่องานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(0-6-3)
		BAATJ160 การวิเคราะห์แนวโน้มเพื่อการออกแบบ	3(3-0-6)
		BAATJ163 การถ่ายภาพแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(1-6-4)
3. กลุ่มวิชาชีพเลือก		2.2 วิชาเฉพาะด้านเลือก	
BAATJ125 เทคนิคการสร้างสรรค์ลวดลายบนสิ่งทอ	3(0-6-3)	BAATJ125 เทคนิคการสร้างสรรค์ลวดลายบนสิ่งทอ	3(0-6-3)
BAATJ126 กระบวนการย้อมสีและตกแต่งสำเร็จสิ่งทอ	3(0-6-3)	BAATJ126 กระบวนการย้อมสีและตกแต่งสำเร็จสิ่งทอ	3(0-6-3)
BAATJ127 การออกแบบและผลิตผ้าพิมพ์	3(0-6-3)	BAATJ127 การออกแบบและผลิตผ้าพิมพ์	3(0-6-3)
BAATJ128 การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	3(0-6-3)	BAATJ128 การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	3(0-6-3)
BAATJ129 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสิ่งทอ	3(0-6-3)	BAATJ129 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสิ่งทอ	3(0-6-3)
BAATJ130 การทดสอบสิ่งทอ	3(0-6-3)	BAATJ130 การทดสอบสิ่งทอ	3(0-6-3)
BAATJ131 การสร้างสรรค์ศิลปะสิ่งทอ	3(0-6-3)	BAATJ131 การสร้างสรรค์ศิลปะสิ่งทอ	3(0-6-3)
BAATJ132 การออกแบบเคหะสิ่งทอ	3(0-6-3)	BAATJ132 การออกแบบเคหะสิ่งทอ	3(0-6-3)
BAATJ133 การออกแบบหัตถกรรมสิ่งทอ	3(0-6-3)	BAATJ133 การออกแบบหัตถกรรมสิ่งทอ	3(0-6-3)
BAATJ134 การทำแบบตัด	3(0-6-3)	BAATJ134 การทำแบบตัด	3(0-6-3)
BAATJ135 การทำแบบตัดบนหุ่น	3(0-6-3)	BAATJ135 การทำแบบตัดบนหุ่น	3(0-6-3)
BAATJ136 กระบวนการผลิตเสื้อผ้า	3(0-6-3)		
BAATJ137 การออกแบบแฟชั่นเพื่อการตลาด	3(0-6-3)	BAATJ137 การออกแบบแฟชั่นเพื่อการตลาด	3(0-6-3)
BAATJ138 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น	3(0-6-3)	BAATJ138 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น	3(0-6-3)
BAATJ139 เทคนิคการตัดเย็บและการตกแต่ง	3(0-6-3)	BAATJ167 เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า	3(0-6-3)

หลักสูตรเดิม	หน่วยกิต	หลักสูตรปรับปรุง	หน่วยกิต
BAATJ140 การสร้างสไลด์เพื่องานแฟชัน	3(0-6-3)	(ย้ายไปวิชาเฉพาะบังคับ)	
BAATJ141 การทำต้นแบบเครื่องประดับด้วย แว็กซ์	3(0-6-3)	BAATJ141 การทำต้นแบบเครื่องประดับด้วย แว็กซ์	3(0-6-3)
BAATJ142 การทำตัวเรือนเครื่องประดับด้วย โลหะ	3(0-6-3)	BAATJ142 การทำตัวเรือนเครื่องประดับด้วย โลหะ	3(0-6-3)
หลักสูตรเดิม	หน่วยกิต	หลักสูตรปรับปรุง	หน่วยกิต
BAATJ143 การทำแม่พิมพ์และการหล่อตัว เรือนเครื่องประดับ	3(0-6-3)	BAATJ143 การทำแม่พิมพ์และการหล่อตัว เรือนเครื่องประดับ	3(0-6-3)
BAATJ144 การจำแนกอัญมณี	3(0-6-3)		
BAATJ145 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ เครื่องประดับ	3(0-6-3)	BAATJ145 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ เครื่องประดับ	3(0-6-3)
BAATJ146 กระบวนการผลิตเครื่องประดับ ในระบบอุตสาหกรรม	3(0-6-3)		
BAATJ147 การออกแบบเครื่องประดับเทียม	3(0-6-3)	BAATJ147 การออกแบบเครื่องประดับเทียม	3(0-6-3)
BAATJ148 การเจียรไนและการประดับ อัญมณี	3(0-6-3)	BAATJ148 การเจียรไนและการประดับ อัญมณี	3(0-6-3)
BAATJ149 การชุบเคลือบผิวเครื่องประดับ	3(0-6-3)	BAATJ149 การชุบเคลือบผิวเครื่องประดับ	3(0-6-3)
BAATJ150 การสลักดุนโลหะ	3(0-6-3)	BAATJ150 การสลักดุนโลหะ	3(0-6-3)
		BAATJ106 การออกแบบแฟชั่น	3(0-6-3)
		BAATJ107 การออกแบบเครื่องประดับ	3(0-6-3)
		BAATJ110 การตัดเย็บเสื้อผ้า	3(0-6-3)
		BAATJ112 การออกแบบเครื่องประกอบการ แต่งกาย	3(0-6-3)
		BAATJ166 การร่างภาพแฟชั่น	3(0-6-3)
		BAATJ168 การออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อ การแสดง	3(0-6-3)
		BAATJ169 การออกแบบแฟชั่นร่วมสมัย	3(0-6-3)
		BAATJ170 เทคโนโลยีสิ่งทอและการผลิตผืนผ้า	3(0-6-3)
		BAATJ171 การออกแบบเครื่องเงินและ เครื่องทองไทย	3(0-6-3)
		BAATJ172 เทคโนโลยีการผลิตเครื่องประดับ	3(0-6-3)
		BAATJ173 การออกแบบเครื่องประดับร่วม	3(0-6-3)

หลักสูตรเดิม	หน่วยกิต	หลักสูตรปรับปรุง	หน่วยกิต
		สมัย	
		BAATJ174 ศิลปะเครื่องประดับ	3(0-6-3)
		3. วิชาเอก	
		BAATJ175 ฝึกงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	3(0-40-0)
		BAATJ176 การเตรียมศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	2(2-0-4)
		BAATJ177 ศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	6(0-18-0)

ภาคผนวก ฉ

รายนามคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร

1. คณะกรรมการดำเนินงาน

1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ตยานิตย์ มิตรแปง	ประธานกรรมการ
1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ วรพจน์พรชัย	กรรมการ
1.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สืบสกุล ชื่นชม	กรรมการ
1.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ญาณิศา โกมลสิริโชค	กรรมการ
1.5 นางสาวจุฑามาศ ดอนอ่อนบัว	กรรมการ
1.6 นายเผ่าภิญโญค์ ฉิมพะเนา	กรรมการ
1.7 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์	กรรมการ
1.8 ว่าที่ร้อยตรี ดร. สุทธิภิบาล	กรรมการ
1.9 นายสุพจน์ ใหม่อันทะ	กรรมการ
1.10 ผู้ช่วยศาสตราจารย์รติรส บุญญะฤทธิ์	กรรมการและเลขานุการ

2. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.รณรงค์ อนันตศานต์	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2.2 นางสาวน้ำผึ้ง วาณิชมงคล	กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไทยซิลค์วิลเลจ จำกัด และ บริษัท วาณิชชัย จำกัด
2.3 นางจุฑามาศ พันธุ์ทอง	ผู้บริหาร Jewel Impress
2.4 นายศักดิ์จิระ เวียงเก่า	กรรมการผู้จัดการ บริษัท บายศรีศรีเอช จำกัด
2.5 นายศิริพงษ์ ทีปะทา	ผู้จัดการฝ่ายผลิต บริษัท จอร์จ เจนเซน (ประเทศไทย) จำกัด

ภาคผนวก ข

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี
พ.ศ. 2551

ตามที่ให้มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 เพื่อให้การดำเนินการจัดการศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จึงเห็นควรจัดทำข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551 ขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ในการประชุมครั้งที่ 5(3/2551) เมื่อวันที่ 28 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2551 จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

- หมวดที่ 1 บททั่วไป
- หมวดที่ 2 การรับเข้าศึกษา
- หมวดที่ 3 ระบบการศึกษา
- หมวดที่ 4 การลงทะเบียนเรียน
- หมวดที่ 5 การลาของนักศึกษา
- หมวดที่ 6 การย้ายคณะและหลักสูตร
- หมวดที่ 7 การเทียบโอนผลการเรียน
- หมวดที่ 8 การวัดและประเมินผลการศึกษา
- หมวดที่ 9 การพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา
- หมวดที่ 10 การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้
- หมวดที่ 11 การขอสำเร็จการศึกษาและการขอขึ้นทะเบียนบัณฑิต
- หมวดที่ 12 ปริญญาเกียรตินิยมและเหรียญเกียรตินิยม
- หมวดที่ 13 บทเฉพาะกาล

หมวดที่ 1
บททั่วไป

- ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551”
- ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
- ข้อ 3 บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน
- ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้
“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
“อธิการบดี”	หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
“รองอธิการบดี”	หมายถึง รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย ดาก น่าน พินิจโลก และลำปาง
“คณบดี”	หมายถึง หัวหน้าหน่วยงานที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย และให้หมายรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
“คณะ”	หมายถึง หน่วยงานที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย และให้หมายรวมถึงหน่วยงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
“คณะกรรมการประจำคณะ”	หมายถึง คณะกรรมการประจำคณะที่ตั้งขึ้นตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548 ของแต่ละคณะในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
“สาขาวิชา”	หมายถึง สาขาวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนในแต่ละคณะ และให้หมายรวมถึงหน่วยงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
“หัวหน้าสาขาวิชา”	หมายถึง หัวหน้าสาขาวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนในแต่ละคณะและให้หมายรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า

“อาจารย์ที่ปรึกษา”	หมายถึง อาจารย์ประจำในคณะซึ่งคณบดีมอบหมายให้ทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษา ติดตามผลเกี่ยวกับการศึกษาดักเตือนและดูแลความประพฤติตลอดจนรับผิดชอบดูแลแผนการเรียนของนักศึกษา
“อาจารย์ผู้สอน”	หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบสอนรายวิชาในระดับปริญญาตรี
“นักศึกษา”	หมายถึง ผู้ที่เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
“แผนการเรียน”	หมายถึง แผนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละภาคการศึกษาของแต่ละหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย การจัดแผนการเรียนจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณบดี หรือรองอธิการบดี
“เขตพื้นที่”	หมายถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย ดาก น่าน พิชญโลก และลำปาง
“กองการศึกษา”	หมายถึง กองการศึกษา เชียงราย ดาก น่าน พิชญโลก และลำปาง
“สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน”	หมายถึง สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ข้อ 5 ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยความตลอดจนออกประกาศเพื่อให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ทั้งนี้คำวินิจฉัยให้ถือเป็นที่สุด และต้องไม่ขัดต่อเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาตรีของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

หมวดที่ 2

การรับเข้าศึกษา

- ข้อ 6 ผู้ที่จะสมัครเข้าเป็นนักศึกษาต้องมีคุณสมบัติและลักษณะดังนี้
- 6.1 เป็นผู้มีความรู้การศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
 - 6.2 ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือโรคติดต่อร้ายแรง โรคที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ หรือโรคที่จะเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา
 - 6.3 ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง
- ข้อ 7 การคัดเลือกผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย หรือการคัดเลือกตามวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ข้อ 8 ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษา จะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาเมื่อได้ขึ้นทะเบียนและทำบัตรประจำตัวนักศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และการกำหนดรหัสนักศึกษาให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

หมวดที่ 3 ระบบการศึกษา

ข้อ 9 มหาวิทยาลัยจัดระบบการศึกษาดมหลักเกณฑ์ดังนี้

- 9.1 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาโดยการประสานงานด้านวิชาการระหว่างคณะหรือสาขาวิชา คณะใดหรือสาขาวิชาใดที่มีหน้าที่เกี่ยวกับวิชาการด้านใดให้จัดการศึกษาในวิชาการด้านนั้นแก่นักศึกษาทุกคนทั้งมหาวิทยาลัย
- 9.2 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาภาคการศึกษาปกติโดยใช้ระบบทวิภาคเป็นหลัก ในปีการศึกษาหนึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาซึ่งเป็นภาคการศึกษาบังคับ แบ่งออกเป็นภาคการศึกษาที่หนึ่ง และภาคการศึกษาที่สอง มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ต่อหนึ่งภาคการศึกษา ทั้งนี้ไม่รวมเวลาสำหรับการสอบ
มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาระบบไตรภาค จัดการศึกษาปีละ 3 ภาคการศึกษาปกติ โดยมีระยะเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 12 สัปดาห์ต่อภาคการศึกษา ทั้งนี้การจัดการศึกษาต้องจัดการเรียนให้มีจำนวนชั่วโมงต่อหน่วยกิตตามที่กำหนดไว้ในภาคการศึกษาปกติในระบบทวิภาค ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
- 9.3 มหาวิทยาลัยอาจเปิดภาคการศึกษาดูเรียนเพิ่มเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 6 สัปดาห์ ทั้งนี้รวมเวลาสำหรับการสอบด้วย แต่ให้มีจำนวนชั่วโมงเรียนของแต่ละรายวิชาเท่ากับหนึ่งภาคการศึกษาปกติ
- 9.4 การกำหนดปริมาณการศึกษาของแต่ละรายวิชาให้กำหนดเป็นหน่วยกิตตามลักษณะการจัดการเรียนการสอน ดังนี้
 - 9.4.1 รายวิชาภาคทฤษฎี ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติ หรือ จำนวนชั่วโมงรวมไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง ให้นับเป็นหนึ่งหน่วยกิต
 - 9.4.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติ หรือจำนวนชั่วโมงรวมระหว่าง 30-45 ชั่วโมง ให้นับเป็นหนึ่งหน่วยกิต
 - 9.4.3 การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 75 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้นับเป็นหนึ่งหน่วยกิต
 - 9.4.4 การทำโครงงานหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงงานหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้นับเป็นหนึ่งหน่วยกิต
 - 9.4.5 การศึกษานองรายวิชาที่มีลักษณะเฉพาะ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดหน่วยกิต โดยใช้หลักเกณฑ์อื่นได้ตามความเหมาะสม

- 9.5 นักศึกษาต้องมีเวลาศึกษาในแต่ละรายวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาตลอดภาคการศึกษาจึงจะมีสิทธิ์สอบในรายวิชานั้น กรณีที่มีเวลาศึกษาไม่ถึงร้อยละ 80 อันเนื่องมาจากเหตุสุดวิสัย จะต้องได้รับอนุญาตจากคณบดีหรือรองอธิการบดี
- 9.6 กำหนดการและระเบียบการสอบให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

หมวดที่ 4

การลงทะเบียนเรียน

- ข้อ 10 นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียน โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดดังนี้
- 10.1 นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่กำหนดในแต่ละภาคการศึกษาให้เสร็จตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- 10.2 การลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรและข้อกำหนดของคณะที่นักศึกษาสังกัด หากฝ่าฝืนจะถือว่าการลงทะเบียนเรียนดังกล่าวเป็นโมฆะ
- 10.3 การลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนไม่ต่ำกว่า 9 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 22 หน่วยกิต สำหรับภาคการศึกษาภาคฤดูร้อนลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต ยกเว้นในกรณีที่แผนการเรียนของหลักสูตรได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้ปฏิบัติตามแผนการเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น
- 10.4 การลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาปกติ ที่มีจำนวนหน่วยกิตมากกว่า 22 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 25 หน่วยกิต หรือน้อยกว่า 9 หน่วยกิต ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าสาขาวิชา และได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือ รองอธิการบดี เป็นราย ๆ ไป
- 10.5 นักศึกษาที่ได้ลงทะเบียนเรียนตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดแล้ว แต่มีประกาศภายหลังว่าพ้นสภาพเนื่องจากผลการศึกษาในภาคการศึกษาก่อน ให้ถือว่าผลการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาลดมาเป็นโมฆะ ไม่มีผลผูกพันมหาวิทยาลัยและนักศึกษามีสิทธิ์ขอคืนเงินค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียมการศึกษาซึ่งได้ชำระในภาคการศึกษาที่เป็นโมฆะ โดยยื่นคำร้องภายใน 90 วันนับตั้งแต่วันประกาศการพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ทั้งนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณบดีหรือรองอธิการบดี
- 10.6 นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนและชำระเงินตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดในภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาผู้ใดลงทะเบียนหลังวันที่มหาวิทยาลัยกำหนดจะต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม (ค่าปรับ) ตามประกาศมหาวิทยาลัย
- 10.7 มหาวิทยาลัยจะไม่อนุมัติให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา 10 วันทำการนับจากวันที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียน เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยและเหตุผลอันสมควรให้อธิการบดีมีอำนาจอนุมัติเป็นกรณีไป

- 10.8 ในภาคการศึกษาปกติ หากนักศึกษาผู้ใดไม่ลงทะเบียนเรียนด้วยเหตุใด ๆ จะต้องทำหนังสือขออนุญาตลาพักการศึกษาต่อ คณะบดีหรือรองอธิการบดี และจะต้องชำระค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาภายใน 30 วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา หากไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวมหาวิทยาลัยจะถอนชื่อนักศึกษาผู้นั้นออกจากทะเบียนนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
- 10.9 ในภาคการศึกษาฤดูร้อน นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ต้องชำระเงินตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด หากไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวนักศึกษาไม่มีสิทธิ์เข้าศึกษาและถือว่าการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาฤดูร้อนนั้นเป็น โມฆะ
- 10.10 ให้อธิการบดีมีอำนาจอนุมัติให้นักศึกษาผู้ถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาตามข้อ 10.8 กลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร โดยให้ถือระยะเวลาที่ถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาเป็นระยะเวลาพักการศึกษา ทั้งนี้ต้องไม่พ้นกำหนดระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่นักศึกษาผู้นั้นถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา โดยนักศึกษาต้องชำระค่าธรรมเนียมเสมือนเป็นผู้ลาพักการศึกษารวมทั้งค่าคืนสภาพการเป็นนักศึกษา และค่าธรรมเนียมอื่นใดที่ค้างชำระตามประกาศมหาวิทยาลัย
- 10.11 หลักเกณฑ์การลงทะเบียนเรียนรายวิชาสหกิจศึกษา (Co – Operative Education) ของหลักสูตรที่มีโครงการสหกิจศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย
- ข้อ 11 กรณีที่มหาวิทยาลัยมีเหตุอันควรอาจประกาศการสอนรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งหรือจำกัดจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาใดก็ได้ และการขอเปิดรายวิชาเพิ่มหรือปิดรายวิชาใด ต้องกระทำภายใน 2 สัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ หรือภายในสัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน
- ข้อ 12 การลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่มีวิชาบังคับก่อน นักศึกษาจะต้องสอบผ่านวิชาบังคับก่อน มิฉะนั้นจะถือว่าการลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้น เป็น โມฆะ เว้นแต่แผนการเรียนของหลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้ปฏิบัติตามแผนการเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น
- ข้อ 13 มหาวิทยาลัยกำหนดหลักเกณฑ์การลงทะเบียนเรียนข้ามเขตพื้นที่ ดังนี้
- 13.1 นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนข้ามเขตพื้นที่ได้ในแต่ละภาคการศึกษา หากเป็นการลงทะเบียนเรียนเพื่อ การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ โดยไม่นับหน่วยกิต (Au)
- 13.2 นักศึกษาที่ประสงค์จะลงทะเบียนเรียนข้ามเขตพื้นที่ เพื่อนับหน่วยกิตในหลักสูตร โดยรายวิชาที่จะลงทะเบียนเรียนในเขตพื้นที่อื่นจะต้องเทียบได้กับรายวิชาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย การเทียบให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าสาขาวิชาเจ้าของรายวิชา โดยถือเกณฑ์เนื้อหาและจำนวนหน่วยกิตเป็นหลัก ส่วนการอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนข้ามเขตพื้นที่ให้เป็นอำนาจของคณะบดีหรือรองอธิการบดีที่นักศึกษาสังกัดอยู่

- 13.3 การลงทะเบียนเรียนข้ามเขตพื้นที่ ให้นักศึกษายื่นคำร้องขอเรียนข้ามเขตพื้นที่ค่อคณบดี หรือรองอธิการบดี ที่นักศึกษาสังกัด ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามความในข้อ 14.1 เพื่อพิจารณาอนุมัติ และเมื่ออนุมัติแล้วให้นักศึกษาระงินตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด หลังจากนั้นจึงไปดำเนินการ ณ เขตพื้นที่ที่นักศึกษาต้องการลงทะเบียนเรียนข้ามเขตพื้นที่
- ข้อ 14 นักศึกษาอาจขอเพิ่ม หรือเปลี่ยนแปลง หรือถอนรายวิชาได้โดยต้องดำเนินการดังนี้
- 14.1 การขอเพิ่มหรือเปลี่ยนแปลงรายวิชา ต้องกระทำภายใน 2 สัปดาห์แรกของภาค การศึกษาปกติ และสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน
- 14.2 การถอนรายวิชา ให้มีผลดังนี้
- 14.2.1 ถ้าวอนรายวิชาภายใน 2 สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ และสัปดาห์แรกของ ภาคการศึกษาฤดูร้อน รายวิชานั้นจะไม่ปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา
- 14.2.2 ถ้าวอนรายวิชาเมื่อพ้นกำหนด 2 สัปดาห์แรก แต่ยังอยู่ภายใน 12 สัปดาห์ของ ภาคการศึกษาปกติ หรือเมื่อพ้นกำหนดสัปดาห์แรก แต่ยังอยู่ภายใน 5 สัปดาห์ แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา โดยรายวิชานั้นจะปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา ซึ่งจะได้ระดับคะแนนถอนรายวิชา หรือ 0 (W) และ
- 14.2.3 เมื่อพ้นกำหนดการถอนรายวิชาแล้วตามข้อ 14.2.2 แล้วนักศึกษาจะถอนการ ลงทะเบียนเฉพาะรายวิชาไม่ได้
- 14.3 การลงทะเบียนเรียนรายวิชาเพิ่มจนมีจำนวนหน่วยกิตสูงกว่า หรือการถอนรายวิชา จนเหลือจำนวนหน่วยกิตต่ำกว่าที่ระบุไว้ในข้อ 10.4 จะทำได้ มีดังนี้จะถือว่า การลงทะเบียนเรียนเพิ่ม หรือถอนรายวิชาดังกล่าวเป็นโมฆะ เว้นแต่จะมีเหตุผล อันควรและได้รับอนุมัติจากอธิการบดี

หมวดที่ 5

การลาของนักศึกษา

ข้อ 15 การลาป่วยหรือลากิจ

การลาไม่เกิน 7 วัน ในระหว่างเปิดภาคการศึกษา ต้องได้รับการอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอนและ แจ้งอาจารย์ที่ปรึกษาทราบ ถ้าเกิน 7 วัน ต้องได้รับการอนุมัติจากคณบดีหรือ รองอธิการบดี โดยผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา สำหรับงานหรือการสอบที่นักศึกษาได้ขาดไปในช่วงเวลานั้นให้อยู่ ในดุลยพินิจของอาจารย์ผู้สอนที่จะอนุมัติให้ปฏิบัติงานหรือสอบทดแทนหรือยกเว้นได้

ข้อ 16 การลาพักการศึกษาในระหว่างการเรียน

- 16.1 การลาพักการศึกษาเป็นการลาพักทั้งภาคการศึกษา และถ้าได้ลงทะเบียนไปแล้ว ให้ยกเลิกการลงทะเบียนเรียน โดยรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนทั้งหมดในภาคการศึกษานั้นจะไม่ปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา แต่หากเป็นการลาพักการศึกษาหลังจากสัปดาห์ที่ 12 ของภาคการศึกษาปกติ หรือสัปดาห์ที่ 5 ของภาคการศึกษาดูเรียนให้บันทึกระดับคะแนนเป็น ดอนรายวิชา หรือ 0 (W)
- 16.2 การขอลาพักการศึกษา ให้ยื่นคำร้องต่อคณบดีหรือ รองอธิการบดี
- 16.3 นักศึกษาอาจยื่นคำร้องต่อคณบดีหรือ รองอธิการบดี เพื่อขออนุญาตลาพักการศึกษาได้ไม่เกิน 2 ภาคการศึกษาปกติติดต่อกัน ดังกรณีต่อไปนี้
 - 16.3.1 ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ
 - 16.3.2 ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักเรียนระหว่างประเทศหรือทุนอื่นใดซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน
 - 16.3.3 ประสบอุบัติเหตุ หรือเจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวตามคำสั่งแพทย์เป็นเวลานานเกินกว่าร้อยละ 20 ของเวลาศึกษาทั้งหมด โดยมีใบรับรองแพทย์
 - 16.3.4 มีความจำเป็นส่วนตัว โดยนักศึกษาผู้นั้นต้องได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษา
- 16.4 ในภาคการศึกษาแรกที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย นักศึกษาจะลาพักการศึกษาไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิการบดี
- 16.5 ในการลาพักการศึกษา นักศึกษาจะลาพักการศึกษาเกินกว่า 2 ภาคการศึกษาปกติติดต่อกันไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิการบดี
- 16.6 นักศึกษาจะต้องชำระค่ารักษาสภาพการเป็นนักศึกษาตามประกาศของมหาวิทยาลัยทุกภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา หากไม่ปฏิบัติตามจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา ยกเว้นภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้ชำระเงินค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียนเรียน ค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าอื่นใดตามประกาศของมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยจะไม่คืนเงินดังกล่าวให้ แต่นักศึกษาไม่ต้องชำระเงินค่ารักษาสภาพการเป็นนักศึกษา
- 16.7 นักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษาหรือการถูกให้พักการศึกษาแล้วแต่กรณีไม่เป็นเหตุให้ขยายระยะเวลาการศึกษาเกินกว่าสองเท่าของแผนการเรียนตามหลักสูตร นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษาดำข้อ 16.3.1

ข้อ 17 การลาออก

นักศึกษาอาจลาออกจากการเป็นนักศึกษาได้โดยยื่นคำร้องขอลาออกต่อคณะที่นักศึกษาสังกัด และต้องไม่มีหนี้สินกับมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือรองอธิการบดี

หมวดที่ 6
การย้ายคณะและหลักสูตร

- ข้อ 18 นักศึกษาที่ประสงค์จะย้ายหลักสูตรหรือคณะในเขตพื้นที่เดียวกัน
- 18.1 นักศึกษาที่ประสงค์จะย้ายหลักสูตรในคณะเดียวกัน จะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณบดีหรือรองอธิการบดีที่นักศึกษาสังกัด
 - 18.2 การขอโอนย้าย ให้ยื่นคำร้องถึงคณบดีหรือรองอธิการบดี โดยให้เป็นไปตามประกาศหลักเกณฑ์ของคณะนั้น ๆ อย่างน้อย 30 วันก่อนกำหนดวันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษาที่จะโอนเข้าศึกษา พร้อมทั้งติดต่อสาขาวิชาเดิมให้จัดส่งใบแสดงผลการศึกษา และคำอธิบายรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วของหลักสูตรเดิม มายังสาขาวิชาใหม่โดยตรง
 - 18.3 นักศึกษาที่ประสงค์จะย้ายคณะต้องได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือรองอธิการบดี ที่นักศึกษาสังกัดและคณบดีหรือรองอธิการบดี ที่นักศึกษาย้ายเข้าศึกษา โดยให้เป็นไปตามประกาศหลักเกณฑ์ของคณะที่จะย้ายเข้าศึกษา
 - 18.4 นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ย้ายหลักสูตร หรือคณะให้มีการเทียบโอนผลการเรียนตามหลักเกณฑ์ในหมวดที่ 7
- ข้อ 19 นักศึกษาที่ประสงค์จะย้ายสถานศึกษาข้ามเขตพื้นที่ในระดับเดียวกัน
- 19.1 นักศึกษาต้องศึกษาอยู่ในเขตพื้นที่เดิมมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ภาคการศึกษา โดยไม่นับภาคการศึกษาที่ลาพักหรือถูกให้พัก และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 2.00
 - 19.2 การรับโอนนักศึกษาต้องเป็นวิชาเอกเดียวกันเท่านั้น
 - 19.3 นักศึกษาที่ประสงค์จะย้ายสถานศึกษาข้ามเขตพื้นที่ต้องได้รับอนุมัติจากรองอธิการบดีเขตพื้นที่ที่นักศึกษาสังกัด และรองอธิการบดีเขตพื้นที่ที่นักศึกษาย้ายจะย้ายสถานศึกษา
 - 19.4 การขอโอนย้าย ให้ยื่นคำร้องถึงรองอธิการบดีเขตพื้นที่ที่นักศึกษาสังกัดอย่างน้อย 30 วันก่อนกำหนดวันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษาที่จะโอนย้ายเข้าศึกษา
 - 19.5 ให้นำรายวิชาและหน่วยกิตที่ได้ศึกษามาแล้วทั้งหมด จากเขตพื้นที่เดิมมาคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมรวมกับรายวิชาและหน่วยกิตที่จะต้องศึกษาอีกจนครบตามหลักสูตร
- ข้อ 20 นักศึกษาที่ประสงค์จะย้ายจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย
- 20.1 มหาวิทยาลัยอาจรับโอนนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาหรืออื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษารับรอง
 - 20.2 นักศึกษาต้องศึกษาอยู่ในสถาบันเดิมมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ภาคการศึกษา โดยไม่นับภาคการศึกษาที่ลาพักหรือถูกให้พัก และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 2.25

- 20.3 การรับโอนนักศึกษา ต้องได้รับการอนุมัติจากคณบดีหรือรองอธิการบดี ที่นักศึกษา
ขอโอนเข้าศึกษา และอธิการบดี
- 20.4 การขอโอนย้าย ให้ยื่นคำร้องถึงมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 30 วันก่อนกำหนดวัน
ลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษาที่จะโอนเข้าศึกษา พร้อมทั้งติดต่อสถาบันเดิมให้
จัดส่งใบแสดงผลการศึกษาและคำอธิบายรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วของหลักสูตรเดิม
มายังมหาวิทยาลัยโดยตรง
- 20.5 นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ย้ายจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ให้มีการเทียบโอนผลการเรียน
ตามหลักเกณฑ์ในหมวดที่ 7

หมวดที่ 7

การเทียบโอนผลการเรียน

- ข้อ 21 ผู้ขอเทียบโอนผลการเรียนต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
- ข้อ 22 ให้คณบดีหรือรองอธิการบดี แต่งตั้งคณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียน ซึ่งมีคุณสมบัติ
สอดคล้องกับระดับการศึกษา และสาขาวิชาที่ขอเทียบโอนจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน
ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนตามหลักสูตรที่กำหนด โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์และ
ข้อกำหนดของคณะที่รายวิชานั้นสังกัด
- ข้อ 23 คณะกรรมการการเทียบโอนผลการเรียน มีหน้าที่ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนหรือ
ประเมินความรู้ ทักษะและประสบการณ์ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผล
โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์และข้อกำหนดของคณะ
- ข้อ 24 ผู้ขอเทียบโอนจะต้องใช้เวลาศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 1 ปีการศึกษา
- ข้อ 25 คำธรรมเนียมการเทียบโอนผลการเรียนเป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย
- ข้อ 26 ให้คณบดี หรือรองอธิการบดี เป็นผู้อนุมัติผลการเทียบโอนผลการเรียน
- ข้อ 27 การเทียบโอนผลการเรียนในระบบ
- 27.1 การเทียบโอนผลการเรียนสำหรับนักศึกษาที่ย้ายหลักสูตร หรือคณะในมหาวิทยาลัย
- 27.1.1 ให้นักศึกษาดำเนินการขอเทียบโอนผลการเรียนภายใน 30 วันนับจากวันเปิด
ภาคการศึกษาแรก หากพ้นกำหนดนี้สิทธิที่จะขอเทียบโอนเป็นอันหมดไป
ทั้งนี้เพื่อผู้ขอเทียบโอนจะได้รับทราบจำนวนรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่
จะต้องศึกษาเพิ่มเติมอีกจนกว่าจะครบตามหลักสูตร
- 27.1.2 ให้เทียบโอนรายวิชาหรือกลุ่มวิชาซึ่งมีเนื้อหาสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์
ครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชา หรือกลุ่มวิชาในสาขาวิชาที่นักศึกษา
ผู้ขอเทียบโอนกำลังศึกษาอยู่โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์และข้อกำหนดของคณะ
- 27.1.3 รายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เทียบโอนหน่วยกิตให้ เมื่อรวมกันแล้วต้องมีจำนวน
หน่วยกิตไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรที่รับโอน

8/10/21

- 27.1.4 รายวิชาที่จะนำมาเทียบโอน ต้องมีระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า C หรือ C
- 27.1.5 การบันทึกผลการเรียนและการประเมินผล รายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เทียบโอนให้ จะไม่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยให้บันทึก “TC” (Transfer Credits) ไว้ส่วนท้ายของรายวิชาที่เทียบโอนไว้ในใบแสดงผลการเรียน
- 27.1.6 ในกรณีที่มหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรใหม่ จะเทียบโอนนักศึกษาให้เข้าศึกษาได้ไม่เกินกว่าชั้นปีและภาคการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้นักศึกษาเรียนอยู่ตามหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว
- 27.2 ผู้ที่เคยศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษารับรอง และผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยได้อีกภายใน 3 ปี นับจากวันที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา อันเนื่องมาจากผลการศึกษามีสิทธิ์ได้รับการเทียบโอนและรับโอนรายวิชาในระดับเดียวกันตามข้อ 27.1
- 27.3 การเทียบโอนผลการเรียนสำหรับนักศึกษาที่ย้ายจากสถาบันการศึกษาอื่น
- 27.3.1 มหาวิทยาลัยอาจรับโอนนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษารับรอง
- 27.3.2 การรับโอนนักศึกษา ต้องได้รับการอนุมัติจากคณบดีหรือรองอธิการบดีที่นักศึกษาขอโอนเข้าศึกษาและอธิการบดี โดยมีหลักเกณฑ์ตามที่คณะกรรมการประจำคณะกำหนด
- 27.3.3 การขอโอนย้าย ให้ยื่นคำร้องถึงมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 30 วันก่อนกำหนดวันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษาที่จะโอนเข้าศึกษา พร้อมทั้งติดต่อสถาบันการศึกษาเดิมให้จัดส่งใบแสดงผลการศึกษาและคำอธิบายรายวิชาที่ได้เคยศึกษามาแล้วของหลักสูตรเดิมมายังมหาวิทยาลัยโดยตรง
- 27.3.4 การเทียบโอนผลการเรียนให้ใช้หลักเกณฑ์ตามความในข้อ 27.1
- ข้อ 28 การเทียบโอนผลการเรียนจากการศึกษานอกระบบ และหรือ การศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่การศึกษาในระบบ
- 28.1 หลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียน โดยการเทียบโอนความรู้และให้หน่วยกิตจากการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เข้าสู่การศึกษาในระบบมีดังนี้
- 28.1.1 วิธีการประเมินเพื่อการเทียบโอนความรู้จะกระทำได้โดยการทดสอบมาตรฐาน การทดสอบที่ไม่ใช่การทดสอบมาตรฐาน การประเมินการจัดการศึกษาหรือ อบรมที่จัดโดยหน่วยงานต่างๆ และการประเมินเพิ่มสะสมงาน

- 28.1.2 การเทียบโอนความรู้ จะเทียบเป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาตามหลักสูตรที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย โดยรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เทียบโอนให้เมื่อรวมกันแล้วต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร
- 28.1.3 การขอเทียบโอนความรู้เป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่อยู่ในสังกัดสาขาวิชาใด ให้สาขาวิชานั้นเป็นผู้กำหนดวิธีการและค่านินการเทียบโอน โดยการเทียบโอนความรู้นั้นต้องได้รับผลการประเมินเทียบได้ไม่ต่ำกว่า C หรือ C- จึงจะให้นับจำนวนหน่วยกิตรายวิชา หรือกลุ่มวิชานั้น
- 28.1.4 รายวิชาที่เทียบโอนให้ จะไม่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยบันทึก Prior Learning Credits ไว้ส่วนบนของรายวิชาที่เทียบโอนให้ในใบแสดงผลการเรียน ในกรณีมีเหตุจำเป็น มหาวิทยาลัยมีเอกสิทธิ์ ที่จะให้สาขาวิชาทำการประเมินความรู้ของผู้ที่จะขอเทียบโอนความรู้
- 28.2 ให้มีการบันทึกผลการเรียนตามวิธีการประเมินดังนี้
- 28.2.1 หน่วยกิตที่ได้จากการทดสอบมาตรฐาน ให้บันทึก "CS" (Credits from Standardized Tests)
- 28.2.2 หน่วยกิตที่ได้จากการทดสอบที่ไม่ใช่การทดสอบมาตรฐาน ให้บันทึกเป็น "CE" (Credits from Examination)
- 28.2.3 หน่วยกิตที่ได้จากการประเมินการจัดการศึกษาหรืออบรมที่จัดโดยหน่วยงานต่างๆ ให้บันทึก "CT" (Credits from Training)
- 28.2.4 หน่วยกิตที่ได้จากการประเมินแฟ้มสะสมงาน ให้บันทึก "CP" (Credits from Portfolio)
- 28.3 การบันทึกผลการเทียบโอนตามวิธีการประเมินในข้อ 28.2 ให้บันทึกไว้ส่วนท้ายของรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เทียบโอนให้ เว้นแต่หลักสูตรที่มีองค์กรวิชาชีพควบคุมและต้องใช้ผลการเรียนประกอบการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ให้กำหนดระดับคะแนนในรายวิชาหรือกลุ่มวิชาเพื่อนำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยบันทึก "PL" (Prior Learning) ไว้ส่วนท้ายของรายวิชาที่เทียบโอนให้ในใบแสดงผลการเรียน
- 28.4 ให้คณะกรรมการประกาศเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนจากการศึกษานอกระบบ และการศึกษาคตามอัธยาศัยเข้าสู่การศึกษาในระบบ
- 28.5 การเทียบโอนผลการเรียนในหมวดนี้ ไม่ใช่ว่าบังคับกับการจัดการศึกษาระดับปริญญาภาคสมทบพิเศษ (การจัดการศึกษาเฉพาะกิจ)

หมวดที่ 8

การวัดและประเมินผลการศึกษา

- ข้อ 29 ให้คณะที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยจัดการวัดผลและประเมินผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไว้ในแต่ละภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ โดยการประเมินผลการศึกษา ในแต่ละรายวิชาให้กำหนดเป็นระดับคะแนน ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต และผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน (GRADE)	ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต	ผลการศึกษา
ก หรือ A	4.0	ดีเยี่ยม (Excellent)
ข ⁺ หรือ B ⁻	3.5	ดีมาก (Very Good)
ข หรือ B	3.0	ดี (Good)
ค ⁺ หรือ C ⁻	2.5	ดีพอใช้ (Fairly Good)
ค หรือ C	2.0	พอใช้ (Fair)
ง ⁺ หรือ D ⁺	1.5	อ่อน (Poor)
ง หรือ D	1.0	อ่อนมาก (Very Poor)
ด หรือ F	0	ตก (Fail)
ถ หรือ W	-	ถอนรายวิชา (Withdrawn)
ม.ส. หรือ I	-	ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
พ.จ. หรือ S	-	พอใจ (Satisfactory)
ม.จ. หรือ U	-	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)
ม.น. หรือ Au	-	ไม่นับหน่วยกิต (Audit)

- ข้อ 30 การให้ระดับคะแนน ก (A) ข⁺ (B⁻) ข (B) ค⁺ (C⁻) ค (C) ง⁺ (D⁺) ง (D) และ ด (F) จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

30.1 ในรายวิชาที่นักศึกษาเข้าสอบและหรือมีผลงานที่ประเมินผลการศึกษาได้

30.2 เปลี่ยนจากระดับคะแนน ม.ส. (I)

- ข้อ 31 การให้ระดับคะแนน ด (F) นอกเหนือไปจากข้อ 30 แล้ว จะกระทำดังต่อไปนี้

31.1 ในรายวิชาที่นักศึกษามีเวลาศึกษาไม่ครบร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาตลอดภาคการศึกษา

31.2 เมื่อนักศึกษาทำผิดระเบียบการสอบในแต่ละภาคการศึกษาตามข้อบังคับหรือระเบียบ หรือประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยการนั้นๆ และได้รับการตัดสินให้ได้ระดับคะแนน ด (F)

ข้อ 32 การให้ระดับคะแนน D (W) จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

- 32.1 นักศึกษาป่วยก่อนสอบและไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ โดยยื่นใบลาป่วยพร้อมใบรับรองแพทย์ให้คณบดี หรือรองอธิการบดี พิจารณาร่วมกับอาจารย์ผู้สอน หากเห็นว่าการศึกษาของนักศึกษานั้นขาดเนื้อหาส่วนที่สำคัญ สมควรให้ระดับคะแนน D (W) ในบางวิชาหรือทั้งหมด
- 32.2 นักศึกษาลาพักการศึกษาหลังจากสัปดาห์ที่ 12 ในระหว่างภาคการศึกษาปกติหรือสัปดาห์ที่ 5 ในระหว่างภาคการศึกษาฤดูร้อน
- 32.3 คณบดี หรือรองอธิการบดี อนุญาตให้เปลี่ยนระดับคะแนนจาก ม.ศ. (I) เนื่องจากป่วยหรือเหตุสุดวิสัย
- 32.4 ในรายวิชาที่นักศึกษาได้รับอนุญาตให้ลงทะเบียนเรียน โดยไม่นับหน่วยกิต (Au) และมีเวลาศึกษาไม่ครบร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาตลอดภาคการศึกษา

ข้อ 33 การให้ระดับคะแนน ม.ศ. (I) จะกระทำได้ในรายวิชาที่ผลการศึกษายังไม่สมบูรณ์ โดยอาจารย์ผู้สอนจะต้องระบุสาเหตุที่ให้ระดับคะแนน ม.ศ. (I) ประกอบไว้ด้วยในกรณีต่อไปนี้

- 33.1 กรณีมีเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และมีเวลาศึกษาครบร้อยละ 80 โดยได้รับอนุมัติจากคณบดี หรือรองอธิการบดี
- 33.2 กรณีนักศึกษาทำงานที่เป็นส่วนประกอบการศึกษายังไม่สมบูรณ์ และอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นเห็นสมควรให้รอผลการศึกษาไว้ ด้วยความเห็นชอบจากหัวหน้าสาขาวิชาที่รายวิชานั้นสังกัด และได้รับอนุมัติจากคณบดี หรือรองอธิการบดี โดยขออนุมัติตามกำหนดเวลาของคณะหรือเขตพื้นที่

ข้อ 34 การขอแก้ระดับคะแนน ม.ศ. (I) นักศึกษาจะต้องยื่นคำร้องต่ออาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นภายในกำหนด 5 วันทำการหลังจากวันประกาศผลสอบ เพื่อขอให้อาจารย์ผู้สอนกำหนดระยะเวลาสำหรับการวัดผลการศึกษาที่สมบูรณ์ในรายวิชานั้น เพื่อเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) ให้แล้วเสร็จภายใน 15 วันทำการนับแต่วันประกาศผลสอบ ยกเว้นการเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) ของรายวิชาที่เป็นโครงการหรือปัญหาพิเศษหรือวิทยานิพนธ์ ให้ขออนุมัติจากคณบดีหรือรองอธิการบดี เพื่อเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) และให้คณบดีหรือรองอธิการบดีส่งระดับคะแนนถึงสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน หรือ กองการศึกษา ก่อนวันสิ้นภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดทั้ง 2 กรณีแล้ว นักศึกษาที่ได้ระดับคะแนน ม.ศ. (I) ในรายวิชาใดจะถูกเปลี่ยนเป็นระดับคะแนน C (F) โดยอัตโนมัติ

ก่อนวันสิ้นภาคการศึกษาถัดไป หมายถึง ก่อนวันที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ให้เป็นวันสิ้นภาคการศึกษาใดๆ ถัดไปจากภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน ม.ศ. (I) ไว้เป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา ยกเว้นภาคการศึกษาฤดูร้อนซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ แต่หากนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาฤดูร้อน จะต้องดำเนินการวัดผลการศึกษาที่

สมบุรณ์ให้เสร็จสิ้นก่อนวันสิ้นสุดภาคการศึกษาฤดูร้อน มิฉะนั้นระดับคะแนน ม.ศ. (I) จะถูกเปลี่ยนเป็นระดับคะแนน ค (F) โดยอัตโนมัติ

นักศึกษาที่ได้รับระดับคะแนน ม.ศ. (I) ในภาคการศึกษาใด ไม่จำเป็นต้องลงทะเบียนเรียนเพื่อขอปรับระดับคะแนน ม.ศ. (I) ในภาคการศึกษาต่อไป แต่การขอเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) ในภาคการศึกษาสุดท้ายของนักศึกษา นักศึกษาต้องขอรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา และชำระเงินค่าธรรมเนียมตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ 35 การเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) จะกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

35.1 นักศึกษาที่มีเวลาศึกษาครบร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาตลอดภาคการศึกษา แต่ไม่ได้สอบเพราะเจ็บป่วยหรือมีเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือรองอธิการบดี ในกรณีเช่นนี้ การเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) ให้ได้ระดับคะแนนตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษา

35.2 เมื่ออาจารย์ผู้สอนและหัวหน้าสาขาวิชาเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา เพราะนักศึกษาต้องทำงานซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาในรายวิชานั้นให้สมบูรณ์ โดยมีใช้ความผิดของนักศึกษาในกรณีเช่นนี้การเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) ให้ได้ระดับคะแนนตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษา แต่ถ้าเป็นกรณีความผิดของนักศึกษาแล้ว การเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ศ. (I) ให้ได้ไม่สูงกว่าระดับคะแนน ค (C)

ข้อ 36 การให้ระดับคะแนน พ.จ. (S) และ ม.จ. (U) จะกระทำได้ในรายวิชาที่ผลการประเมินผลการศึกษาเป็นที่ พอใจ และ ไม่พอใจ ดังกรณีต่อไปนี้

36.1 ในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้ว่ามีการประเมินผลการศึกษาอย่างไม่เป็นระดับคะแนน ก (A) ข⁺ (B⁺) ข (B) ค⁺ (C⁺) ค (C) ง⁺ (D⁺) ง (D) และ ค (F)

36.2 ในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนนอกเหนือไปจากหลักสูตรและขอรับการประเมินผลการศึกษาเป็นระดับคะแนน พ.จ. (S) และ ม.จ. (U) จะไม่มีค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต และหน่วยกิตที่ได้ไม่นำมาคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม แต่ให้นับรวมเข้าเป็นหน่วยกิตสะสมด้วย

ข้อ 37 การให้ระดับคะแนน ม.น. (Au) จะกระทำได้ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งที่อาจารย์ที่ปรึกษาอาจจะแนะนำให้ศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อเป็นการเสริมความรู้ โดยไม่นับหน่วยกิตในรายวิชานั้น ดังกรณีต่อไปนี้

37.1 เมื่อนักศึกษาได้มีเวลาศึกษาครบร้อยละ 80 ของเวลาศึกษา ประกอบกับอาจารย์ผู้สอนวินิจฉัยว่า ได้ศึกษาด้วยความตั้งใจ ให้ระดับคะแนนเป็น ม.น. (AU) หากนักศึกษามีเวลาศึกษาไม่ครบร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาให้ระดับคะแนนเป็น ด (W) ในรายวิชานั้น

37.2 หน่วยกิตของรายวิชาที่ศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต ม.น. (Au) จะไม่นับรวมเข้าเป็นหน่วยกิตสะสมและหน่วยกิตตลอดหลักสูตร

37.3 นักศึกษาผู้ใดได้ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาใดโดยไม่นับหน่วยกิตแล้ว นักศึกษาผู้นั้นจะลงทะเบียนเรียนในรายวิชานั้นซ้ำอีก เพื่อเป็นการนับหน่วยกิตในภายหลังก็ได้

ข้อ 38 การคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ย

เมื่อสิ้นภาคการศึกษาหนึ่งๆ มหาวิทยาลัยจะคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของรายวิชาที่นักศึกษาแต่ละคนได้ลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษานั้นๆ เรียกว่าค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค ตามผลรวมของหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา ซึ่งเรียกว่าหน่วยกิตประจำภาค และจะคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยทุกรายวิชาของทุกภาคการศึกษา รวมทั้งภาคการศึกษาฤดูร้อนด้วย ตั้งแต่เริ่มสภาพการเป็นนักศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบันเรียกว่าค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ตามผลรวมของหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนทุกภาคการศึกษาทั้งหมด ซึ่งเรียกว่าหน่วยกิตสะสม ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยมี 2 ประเภท ซึ่งคำนวณหาได้ดังต่อไปนี้

- 38.1 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค ให้คำนวณหาจากผลการศึกษานักศึกษา ในแต่ละภาคการศึกษา โดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตคำนวณกับค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิตที่นักศึกษาได้รับในแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้ง แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตประจำภาค ในการหารเมื่อได้ทศนิยมสองตำแหน่งแล้ว ถ้าปรากฏว่ายังมีเศษให้ปัดทิ้ง
- 38.2 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณหาจากผลการศึกษานักศึกษาตั้งแต่เริ่มสภาพการเป็นนักศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบันที่กำลังกิดคำนวณ โดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตคำนวณกับค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิตที่นักศึกษาได้รับในแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้ง แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตสะสม ในการหาร เมื่อได้ทศนิยมสองตำแหน่งแล้ว ถ้าปรากฏว่ายังมีเศษให้ปัดทิ้ง

ข้อ 39 การลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือแทน และการนับหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร

- 39.1 นักศึกษาที่ได้รับคะแนนง' (D') หรือ ง (D) มีสิทธิลงทะเบียนเรียนรายวิชาซ้ำอีกได้ การลงทะเบียนเรียนที่กล่าวนี้ เรียกว่า การเรียนเน้น (Regrade)
- 39.2 รายวิชาใดที่นักศึกษารับเรียนเน้น ให้ยกเลิกการลงทะเบียนและผลการเรียนในรายวิชาที่ขอเรียนเน้น และให้นับหน่วยกิตของการลงทะเบียนครั้งหลังสุด
- 39.3 รายวิชาใดที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน ด (F) หรือ ม.จ. (U) หรือ ถ (W) หากเป็นรายวิชาบังคับในหลักสูตรแล้ว นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกว่าจะได้ระดับคะแนนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ แต่ถ้าเป็นรายวิชาเลือกในหลักสูตร นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่นแทนก็ได้
- 39.4 รายวิชาใดที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน ด (F) หรือ ม.จ. (U) เมื่อมีการลงทะเบียนเรียนรายวิชาซ้ำหรือแทนกันแล้วให้นับหน่วยกิตสะสมเพียงครั้งเดียวในการคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
- 39.5 การนับหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรให้นับเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชา ที่ได้ระดับคะแนนตั้งแต่ ง (D) ขึ้นไป หรือได้คะแนน พ.จ. (S) เท่านั้น

- ข้อ 40 การบันทึกผล และการประเมินผล กรณีเรียนซ้ำหรือแทน
- 40.1 ให้บันทึกผลการเรียนทุกครั้งที่ยังลงทะเบียนเรียน
- 40.2 การประเมินผลการศึกษา ให้ใช้ระดับคะแนนที่ได้รับครั้งหลังสุดมาคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ย

หมวดที่ 9

การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

- ข้อ 41 นักศึกษาจะฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาเมื่อ
- 41.1 ดาย
- 41.2 ลาออก
- 41.3 โอนไปเป็นนักศึกษาสถาบันอื่น
- 41.4 ฟื้นฟูสภาพเนื่องจากถูกถอนชื่อการเป็นนักศึกษาตามข้อ 10.8
- 41.5 ไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามข้อ 42
- 41.6 ใช้ระยะเวลาการศึกษาเกินกว่าสองเท่าของแผนการเรียนตามหลักสูตร นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย ยกเว้นภาคการศึกษาฤดูร้อน ทั้งนี้สำหรับนักศึกษาที่โอนย้ายคณะหรือหลักสูตรให้นับเวลาที่เคยศึกษาอยู่ในหลักสูตรเดิมรวมเข้าด้วย
- 41.7 สำเร็จการศึกษาครบหลักสูตรและได้รับการอนุมัติปริญญา
- 41.8 มหาวิทยาลัยสั่งให้ฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษานอกเหนือจากข้อดังกล่าวข้างต้น
- ข้อ 42 เกณฑ์การฟื้นฟูสภาพเนื่องจากผลการศึกษา
- 42.1 มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 0.00 เมื่อลงทะเบียนเรียนมีหน่วยกิตสะสม (Credit Attempt-CA) ที่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average - GPA.) น้อยกว่า 30 หน่วยกิต
- 42.2 มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.50 เมื่อลงทะเบียนเรียนมีหน่วยกิตสะสม (Credit Attempt-CA) ที่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average - GPA.) ระหว่าง 30 ถึง 59 หน่วยกิต
- 42.3 มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.75 เมื่อลงทะเบียนเรียน มีหน่วยกิตสะสม (Credit Attempt-CA) ที่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average - GPA.) ตั้งแต่ 60 หน่วยกิตขึ้นไป ถึงจำนวนหน่วยกิตสะสมก่อนครบหลักสูตร
- 42.4 มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average - GPA.) ต่ำกว่า 2.00 เมื่อลงทะเบียนเรียนครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ยกเว้นกรณีที่นักศึกษาได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.90 ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 2.00 ซึ่งผลการศึกษาไม่เพียงพอที่จะรับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญา ให้นักศึกษาขอลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่ได้ระดับ

คะแนนต่ำกว่า ก (A) เพื่อปรับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้ถึง 2.00 ภายในกำหนดระยะเวลา 3 ภาคการศึกษา รวมภาคการศึกษาฤดูร้อน แต่ไม่เกินระยะเวลาสองเท่าของแผนการเรียนตามหลักสูตร

42.5 เกณฑ์การฟื้นฟูสภาพเนื่องจากผลการศึกษาคำข้อ 42.1 ถึง 42.3 สามารถแสดงเป็นตารางแสดงหน่วยกิตสะสมและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ดังต่อไปนี้

หน่วยกิตสะสม	ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (สภาพการเตือน)	ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา)
0 – 29	0.01 – 1.49	0.00
30 – 59	1.50 – 1.74	ต่ำกว่า 1.50
60 – ก่อนครบตามหลักสูตร	1.75 – 1.99	ต่ำกว่า 1.75
ครบตามหลักสูตร	1.90 – 1.99 มีสิทธิ์ยื่นคำร้อง	ต่ำกว่า 2.00

หมวดที่ 10

การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้

ข้อ 43 ผู้เข้าศึกษาต้องมีคุณสมบัติและพื้นความรู้ หรือประสบการณ์ตามที่หัวหน้าสาขาวิชาเห็นสมควร

ข้อ 44 การเข้าศึกษา

44.1 ผู้ประสงค์จะเข้าศึกษาต้องยื่นคำร้องโดยตรงที่คณะหรือ กองการศึกษาที่ประสงค์จะขอเข้าศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า 30 วัน ก่อนวันเปิดภาคการศึกษาที่ประสงค์จะเข้าศึกษา

44.2 ให้ผู้ประสงค์จะเข้าศึกษาส่งเอกสารแสดงคุณสมบัติและพื้นความรู้หรือประสบการณ์ที่ผ่านมาทั้งหมดในวันที่ยื่นคำร้อง

44.3 ให้คณบดี หรือรองอธิการบดี พิจารณาการรับเข้าศึกษา

ข้อ 45 การลงทะเบียน

45.1 ผู้เข้าศึกษาไม่มีสถานภาพการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

45.2 การลงทะเบียนเรียนจะต้องไม่เกินภาคการศึกษาละ 9 หน่วยกิต โดยต้องดำเนินการตามกำหนดการเช่นเดียวกับนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

45.3 ผู้เข้าศึกษาต้องชำระค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียนและค่าบำรุงห้องสมุดในอัตราเดียวกับกลุ่มนักศึกษาของคณะที่ผู้เข้าศึกษาประสงค์จะเข้าศึกษาด้วย

- ข้อ 46 การขอเอกสารแสดงผลการศึกษา ให้ผู้เข้าศึกษาขึ้นคำร้องต่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนหรือกองการศึกษา ซึ่งจะออกระดับคะแนนให้เป็นระดับคะแนน ก (A) ข⁺ (B⁺) ข (B) ก⁺ (C⁺) ค (C) ง⁺ (D⁺) ง (D) และ ต (F) และหน่วยกิตที่ได้ไม่นำมาคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ย

หมวดที่ 11

การขอสำเร็จการศึกษานและการขอขึ้นทะเบียนบัณฑิต

- ข้อ 47 นักศึกษาผู้มีสิทธิ์ขอสำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังนี้
- 47.1 ต้องศึกษารายวิชาให้ครบตามข้อกำหนดของหลักสูตรนั้น
 - 47.2 สอบได้จำนวนหน่วยกิตสะสมไม่ต่ำกว่าที่หลักสูตรกำหนดไว้ และได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00
 - 47.3 เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการเป็นบัณฑิตและไม่มีหนี้สินผูกพันต่อมหาวิทยาลัย
 - 47.4 การขึ้นคำร้องขอสำเร็จการศึกษา ต้องยื่นต่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนหรือกองการศึกษา ในภาคการศึกษาที่นักศึกษาคาดว่าจะสำเร็จการศึกษาทุกภาคการศึกษา ภายใน 60 วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษานั้น
 - 47.5 นักศึกษาที่ไม่ดำเนินการตามข้อ 47.4 จะไม่ได้รับการพิจารณาเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาในภาคการศึกษานั้น และจะต้องชำระค่ารักษาสภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษา จนถึงภาคการศึกษาที่นักศึกษา ขึ้นคำร้องขอสำเร็จการศึกษา
- ข้อ 48 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ต้องขอขึ้นทะเบียนบัณฑิต โดยยื่นคำร้องขึ้นทะเบียนบัณฑิตต่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนหรือกองการศึกษาพร้อมชำระเงินค่าขึ้นทะเบียนบัณฑิต
- ข้อ 49 การเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวดที่ 12

ปริญญาเกียรตินิยมและเหรียญเกียรตินิยม

- ข้อ 50 นักศึกษาที่จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาเกียรตินิยมต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้
- 50.1 ลงทะเบียนรายวิชาในมหาวิทยาลัยไม่ต่ำกว่า 72 หน่วยกิตสำหรับหลักสูตร 2-3 ปีการศึกษา หรือไม่ต่ำกว่า 120 หน่วยกิตสำหรับหลักสูตร 4 ปีการศึกษา หรือไม่ต่ำกว่า 150 หน่วยกิตสำหรับหลักสูตร 5 ปีการศึกษา
 - 50.2 สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด ทั้งนี้ไม่นับระยะเวลาที่นักศึกษาขอลาพักการศึกษาตามข้อบังคับนี้

- 50.3 ต้องไม่มีผลการศึกษาที่อยู่ในเกณฑ์ขั้นไม่พอใจ หรือ ม.จ.(U) หรือต่ำกว่าระดับคะแนนขั้นพอใช้ หรือ ค (C) ในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง
- 50.4 นักศึกษาผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ 50.1 50.2 และ 50.3 ที่มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.75 จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาเกียรตินิยมอันดับ 1
- 50.5 นักศึกษาผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ 50.1 50.2 และ 50.3 ที่มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.50 จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาเกียรตินิยมอันดับ 2
- 50.6 การเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาเกียรตินิยมให้สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยในคราวเดียวกันกับที่เสนอขออนุมัติปริญญาประจำภาคการศึกษานั้น
- ข้อ 51 การให้เกียรตินิยมเหรียญทองหรือเกียรตินิยมเหรียญเงิน
- 51.1 ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีเหรียญเกียรตินิยมแก่ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีผลการศึกษาคดีเด่น โดยแยกเป็นกลุ่มสาขาวิชาตามชื่อปริญญา
- 51.2 เกียรตินิยมเหรียญทองให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้ปริญญาเกียรตินิยมอันดับ 1 ที่ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงสุดในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาตามชื่อปริญญา
- 51.3 เกียรตินิยมเหรียญเงินให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นที่สอง และจะต้องได้ปริญญาเกียรตินิยมอันดับ 1 หรือ 2 ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาตามชื่อปริญญา กรณีผู้สำเร็จการศึกษาได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงสุด แต่ได้ปริญญาเกียรตินิยมอันดับ 2 ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาตามชื่อปริญญาให้เกียรตินิยมเหรียญเงิน
- ข้อ 52 การเสนอชื่อเพื่อรับเหรียญเกียรตินิยมให้สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนดำเนินการปีการศึกษาละหนึ่งครั้ง และให้อธิการบดีนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติในคราวเดียวกันกับที่เสนอขออนุมัติปริญญาประจำภาคการศึกษาสุดท้ายของปีการศึกษา

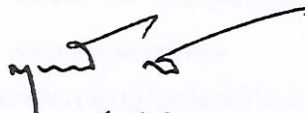

หมวดที่ 13

บทเฉพาะกาล

- ข้อ 53 ข้อบังคับนี้ ให้มีผลใช้บังคับกับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 เป็นต้นไป
- ข้อ 54 นักศึกษาที่เข้าศึกษาก่อนปีการศึกษา 2551 ให้ใช้ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญา พ.ศ. 2537 ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2544 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2547 และข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ว่าด้วยปริญญาเกียรตินิยม และเหรียญเกียรตินิยม พ.ศ.2547 จนกว่าจะสำเร็จการศึกษาโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ 23 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

(ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2552

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วย
การศึกษาระดับปริญญาตรี ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามในมาตรา 17(2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548
และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการประชุม ครั้งที่ 23(11/2552) เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน
พ.ศ. 2552 จึงวางข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วย
การศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อความในข้อ 27.2 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “ผู้ที่เคยศึกษาในมหาวิทยาลัย
หรือสถาบันการศึกษาอื่น ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจรับรอง และผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย
ได้อีกภายใน 3 ปี นับจากวันที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา มีสิทธิ์ได้รับการเทียบโอนและรับโอนรายวิชา
ในระดับเดียวกัน ตามข้อ 27.1”

ประกาศ ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552

(ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ 3)
พ.ศ. 2553

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วย
การศึกษาระดับปริญญาตรี ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามในมาตรา 17(2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548
และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการประชุม ครั้งที่ 31 (8/2553) เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2553
จึงวางข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วย
การศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้เพิ่มบทนิยาม คำว่า “ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
หรือ อนุปริญญา” ระหว่างบทนิยาม คำว่า “นักศึกษา” และคำว่า “แผนการเรียน” ในข้อ 4 แห่งข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พ.ศ. 2551

“ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรืออนุปริญญา”
หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรืออนุปริญญาจากสถาบันการศึกษา
ที่หน่วยงานรัฐบาลรับรอง ที่ใช้วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรืออนุปริญญามาสมัครเข้า
ศึกษาต่อ และได้รับการคัดเลือกเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อ 4 ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้ เป็นข้อ 27.4 ในข้อ 27 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551

“27.4 การเทียบโอนผลการเรียน สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรืออนุปริญญา ให้ใช้หลักเกณฑ์ตามความในข้อ 27.1

27.4.1 ผู้ขอเทียบโอนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
(ปวส.) หรืออนุปริญญา สามารถเทียบความรู้โอนเข้าสู่การศึกษาในระบบได้โดยการทดสอบความรู้ โดยให้
เป็นไปตามประกาศของคณะ

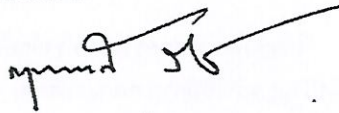
Handwritten signature

การเทียบโอนความรู้เป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่มีอยู่ในสังกัดสาขาวิชาใดให้คณะเป็น
ผู้กำหนดหลักการและวิธีการ โดยให้จัดทำเป็นประกาศคณะ แล้วให้คณะหรือสาขาวิชาเป็นผู้ดำเนินการเทียบ
โอนโดยการทดสอบความรู้ และต้องได้รับผลการทดสอบความรู้ไม่ต่ำกว่า C หรือ C- จึงจะให้นับจำนวน
หน่วยกิตรายวิชาหรือกลุ่มวิชานั้น และให้บันทึกผลการทดสอบความรู้เป็น “CE” (Credits from Examination) ”

ข้อ 5 กรณีนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 ให้ใช้ข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ข้อ 6 ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัย ตัดความเพื่อให้การปฏิบัติ
ตามระเบียบนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ประกาศ ณ วันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2553

(ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ภาคผนวก ข

คำสั่งคณะกรรมการและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (๔ ปี)

สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)

คำสั่งคณะกรรมการและสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ที่ ๐๔๔/๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (๔ ปี)

สาขาวิชาแฟชั่น สิ่งทอและเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕) คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

ตามที่คณะกรรมการและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (๔ ปี) สาขาวิชาแฟชั่น สิ่งทอและเครื่องประดับ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อให้หลักสูตรดังกล่าวกับนักศึกษาที่เข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เป็นต้นไปนั้น ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของ หลักสูตรระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ และระเบียบอื่น ๆ จึงอาศัยอำนาจตาม ความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงขอแต่งตั้งคณะนี้ เป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (๔ ปี) สาขาวิชาแฟชั่น สิ่งทอและเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕) ดังนี้

ที่ปรึกษา

๑. รศ.ธีระศักดิ์ อภิธานนท์	รองอธิการบดีด้านวิชาการ	ประธานกรรมการ
๒. ผศ.ว่าที่ร้อยโทสุวิทย์ ปาณานนท์	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน	กรรมการ
๓. ผศ.พีระ ภูน้อยสุวรรณ	คณบดีคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์	กรรมการ
๔. ผศ.วิภา เพชรบุรี	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและกิจการนักศึกษา	กรรมการ
	คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์	

มีหน้าที่ ให้คำปรึกษาด้านต่างๆ ให้การพัฒนาปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร ดำเนินไปด้วย ความเรียบร้อย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) พ.ศ. ๒๕๕๖ และสำเนาแจ้งลงตาม วัตถุประสงค์ที่ได้

คณะกรรมการดำเนินงาน

๑. ผศ.ศยามิตร์ มิตรไม่ไป	ประธานกรรมการ
๒. ผศ.ไพโรจน์ วรพจน์พรชัย	กรรมการ
๓. ผศ.ทีปสกุล ชื่นชม	กรรมการ
๔. ผศ.ญาณิศา ไกมอสิริโชค	กรรมการ
๕. นางสาวจุฑามาศ ดอนอ่อนแก้ว	กรรมการ
๖. นายเอกวิทย์ ธิงะเนาว์	กรรมการ
๗. ผศ.ภาณุพงศ์ จงชาณิสัย	กรรมการ
๘. ว่าที่ร้อยตรี ศรีณัฐ สุทธิรักษ์	กรรมการ

/๔. นอสุพจน์

ภาคผนวก ก

ประวัติและผลงานวิชาการ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร

เกณฑ์กำหนดประเภทผลงานทางวิชาการ ตาม ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผลงานทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ โดยให้เลือกกรอกเกณฑ์มาตรฐาน ลงในแบบฟอร์มประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และ อาจารย์ประจำหลักสูตร ข้อ 6.1-6.3

เกณฑ์มาตรฐาน	ค่าคะแนน
ข้อ 1 งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ;	0.8
ข้อ 2 งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ;	0.6
ข้อ 3 งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ;	1
ข้อ 4 งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน;	1
ข้อ 5 งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน;	0.4
ข้อ 6 งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online;	0.2
ข้อ 7 ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอรับตำแหน่งทางวิชาการแล้ว;	1
ข้อ 8 ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ;	1
ข้อ 9 บทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูลกลุ่มที่ 2;	0.6
ข้อ 10 บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ;	0.2
ข้อ 11 บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีอยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 ;	0.4
ข้อ 12 บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีอยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย	1

เกณฑ์มาตรฐาน	ค่าคะแนน
หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556;	
ข้อ 13 บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีอยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1;	0.8
ข้อ 14 ประสพการณ์จากสถานประกอบการ;	0
ข้อ 15 ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน;	1
ข้อ 16 ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร;	1
ข้อ 17 ผลงานวิจัยที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร;	0.4
ข้อ 18 ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ;	1
ข้อ 19 ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว;	1

หมายเหตุ : ที่มาจากระบบ checo

แบบฟอร์มประวัติ

☒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☐ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

1. หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
2. ชื่อ-สกุล นางสาวตยานันต์ มิตรแปง
3. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วท.ม.	ธรณีวิทยา	2550
5.3 ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วท.บ.	อัญมณีวิทยา	2544

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ตยานันต์ มิตรแปง และ พัทธราภา ศักดิ์โสภณ. (2564). หมอนอิงจากผ้าทอกะเหรี่ยง. ใน วารสารวิจัย
 สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และผลงานสร้างสรรค์ ฉบับที่ 6 การประชุมวิชาการวิจัยและนวัตกรรม
 และผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 7, วันที่ 12-14 พฤษภาคม 2564. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 8-9. (เกณฑ์ข้อ 10)

ตยานิตย์ มิตรแปง และ จุฬามาศ ดอนอ่อนบัว. (2563). ไพลินบ้านบ่อแก้ว อัญมณีทรงคุณค่าแห่งเมืองแพร่ : แนวทางการสร้างสรรค์เป็นรูปแบบเครื่องประดับเงิน. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5 “การสร้างสรรคในยุคอุบัติใหม่”, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 194-204. (เกณฑ์ข้อ 10)

ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์ และ ตยานิตย์ มิตรแปง. (2563). ทิวทัศน์ธรรมชาติของล้านนากับการประยุกต์ใช้สร้างสรรค์รูปแบบเครื่องประดับ. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิจัยและงานสร้างสรรค์ ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5 “การสร้างสรรคในยุคอุบัติใหม่”, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 13-24. (เกณฑ์ข้อ 10)

รจนา ชื่นศิริกุลชัย, ตรณ สุทธิภิบาล และ ตยานิตย์ มิตรแปง. (2562). การขึ้นรูปภาชนะเครื่องเงินด้วยโลหะแผ่น. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มทร.พระนคร ครั้งที่ 4, วันที่ 31 พฤษภาคม 2562. กรุงเทพฯ: คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. หน้า 96-101. (เกณฑ์ข้อ 10)

สุพจน์ ใหม่อันทะ และ ตยานิตย์ มิตรแปง. (2561). การศึกษาตลาดเครื่องประดับเงินบ้านวาวลาย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อประยุกต์ใช้ในการออกแบบเงินสตรีตามสมัยนิยม. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติศิลปกรรมวิจัย ครั้งที่ 4 อุตสาหกรรมศิลปกรรมจากรากสู่โลก, วันที่ 13-14 กรกฎาคม 2561. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 385-393. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งตีพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์
ไม่มี

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่
ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 12 ปี

- ชื่อวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา วัสดุสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ

- ชื่อวิชา อัญมณีวิทยาเบื้องต้น
- ชื่อวิชา การจำแนกอัญมณี
- ชื่อวิชา คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา การชุบเคลือบผิวเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา โครงงานสิ่งทอและเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา ศิลปนิพนธ์สิ่งทอและเครื่องประดับ

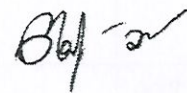
7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน

ปี พ.ศ. 2549 – 2550 พนักงานตำแหน่ง Center/Big Stone ฝ่ายการผลิต ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการสั่งซื้อ ตรวจสอบ และออกไปรับรองเพชรเม็ดใหญ่สำหรับงานเครื่องประดับ บริษัท อี เอฟ ดี จิวเวลรี่ จำกัด

(ลงชื่อ)

(นางสาวตยานิตย์ มิตรแปง)

แบบฟอร์มประวัติ

☒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☐ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

1. หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
2. ชื่อ - สกุล นายไพโรจน์ วรพจน์พรชัย
3. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ	วท.ม.	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	2552
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	ศษ.บ.	หัตถกรรม	2538

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ญาณิศา โกมลสิริโชค, ไพโรจน์ วรพจน์พรชัย, อรุณตฤณ สุธาคำ และ สุริยนต์ สูงคำ. (2562). เครื่องแต่งกายประยุกต์จากผ้าทอกระเหรี่ยง. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 11 และการประชุมวิชาการระดับนานาชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 10, วันที่ 24-26 กรกฎาคม 2562. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 74-75. (เกณฑ์ข้อ 2)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งตีพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์

ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์ และ ไพโรจน์ วรพจน์พรชัย. (2564). กะลาตูดี : การสร้างสรรค์งานหัตถกรรมเครื่องประดับจากกะลามะพร้าว. วารสารศิลปกรรมบูรพา, ปีที่ 24 ฉบับที่ 1. เดือนมกราคม - มิถุนายน 2564. ชลบุรี : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. หน้า 11-24. (เกณฑ์ข้อ 9)

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่

ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 17 ปี

- ชื่อวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา วัสดุสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา การออกแบบและผลิตผืนผ้า
- ชื่อวิชา เทคโนโลยีสิ่งทอ
- ชื่อวิชา การวางแผนการผลิตสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา ผักกานสิ่งทอและเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา การออกแบบและผลิตผ้าพิมพ์
- ชื่อวิชา การออกแบบหัตถกรรมสิ่งทอ
- ชื่อวิชา ศิลปนิพนธ์สิ่งทอและเครื่องประดับ

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน

ไม่มี

(ลงชื่อ)

(นายไพโรจน์ วรพจน์พรชัย)

แบบฟอร์มประวัติ

☒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☐ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

1. หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
2. ชื่อ – สกุล นางสาวตริตส บุญญะฤทธิ์
3. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ศษ.ม.	อาชีวศึกษา	2549
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	คอ.บ	ศิลปอุตสาหกรรม	2540

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

สุพจน์ ใหม่กันทะ และ ตริตส บุญญะฤทธิ์. (2563). การสร้างลวดลายเครื่องประดับร่วมสมัยโดยได้แรงบันดาลใจจากลวดลายยามไทลื้อ. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “พะเยาวิจัย ครั้งที่ 9”, วันที่ 23-24 มกราคม 2563. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา. หน้า 2534-2546.
(เกณฑ์ข้อ 10)

รติรส บุญญะฤทธิ์, สืบสกุล ชื่นชม และ มนต์รี เลากิตติศักดิ์. (2560). การศึกษาและออกแบบเสื้อผ้า โดยแนวคิดจากวัฒนธรรมชาวไทลื้อจังหวัดลำปาง สำหรับกลุ่มเย็บผ้าบ้านเวียงสวรรค์. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “มศว.วิจัย” ครั้งที่ 10, วันที่ 20-21 กรกฎาคม 2560. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. หน้า 242-254. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งตีพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์

Ratirost Boonyarit. (2021). Faith of Goddess Kali (Textiles Art). *Craft in the Air : An International Virtual Exhibition 2021*, 25 January-25 February 2021. Online Exhibition. (เกณฑ์ข้อ 3)

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่

ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 17 ปี

- ชื่อวิชา การทำแบบตัด
- ชื่อวิชา เทคนิคการตัดเย็บเครื่องแต่งกาย
- ชื่อวิชา การออกแบบแฟชั่น
- ชื่อวิชา การตัดเย็บเสื้อผ้า
- ชื่อวิชา การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย
- ชื่อวิชา การทำแบบตัดบนหุ่น
- ชื่อวิชา ศึกษาดูงานสิ่งทอและเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา ศิลปนิพนธ์สิ่งทอและเครื่องประดับ

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน

ปี พ.ศ. 2563-ปัจจุบัน

ที่ปรึกษาด้านการออกแบบและการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป

บริษัท ชินรดา การ์เมนต์ จำกัด

154 หมู่ 8 ตำบลเชิงดอย อำเภอต๋อยสะเท็ด จังหวัดเชียงใหม่

(ลงชื่อ)

(นางสาวรติรส บุญญะฤทธิ์)

แบบฟอร์มประวัติ

☒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☐ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

1. หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
2. ชื่อ - สกุล นายสืบสกุล ชื่นชม
3. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ศศ.ม.	สื่อศิลปะและการ ออกแบบสื่อ	2553
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	คอ.บ	ศิลปอุตสาหกรรม	2535

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

สืบสกุล ชื่นชม, รติรส บุญญะฤทธิ์ และ มนตรี เลากิตติศักดิ์. (2560). การศึกษาเพื่อนำทุนทางวัฒนธรรม
องค์ความรู้ภูมิปัญญาลวดลายล้านนาสร้างสรรค์และออกแบบผลิตภัณฑ์ให้กับผู้ประกอบการ
ท้องถิ่น. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “มศว.วิจัย” ครั้งที่ 10, วันที่
20-21 กรกฎาคม 2560. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. หน้า 288-301.
(เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งตีพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์

Seubsagul Chuenchom. (2021). Lanna River (Textiles Art). *Craft in the Air : An International Virtual Exhibition 2021*, 25 January-25 February 2021. Online Exhibition. (เกณฑ์ข้อ 3)

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่

ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 17 ปี

- ชื่อวิชา การออกแบบแฟชั่น
- ชื่อวิชา การสร้างสรรค์ศิลปะสิ่งทอ
- ชื่อวิชา การออกแบบสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับเชิงสร้างสรรค์
- ชื่อวิชา องค์ประกอบศิลป์เบื้องต้น
- ชื่อวิชา หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์
- ชื่อวิชา การจัดรูปแบบการนำเสนอสิ่งทอ แฟชั่นและเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา ศิลปนิพนธ์สิ่งทอและเครื่องประดับ

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน

ไม่มี

(ลงชื่อ)

(นายสืบสกุล ชื่นชม)

แบบฟอร์มประวัติ

☒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☐ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

1. หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
2. ชื่อ - สกุล นางสาวจุฑามาศ ดอนอ่อนบัว
3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	มหาวิทยาลัยนเรศวร	ศป.ด.	ศิลปะและการออกแบบ	2562
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยนเรศวร	ศป.ม.	ศิลปะและการออกแบบ	2554
5.3 ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา	อส.บ.	เทคโนโลยีเครื่องประดับ และอัญมณี	2549

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์ และ จุฑามาศ ดอนอ่อนบัว. (2564). ช่างเครื่องเงินชนเผ่าลีซู บ้านห้วยจะคำน : ผู้สร้างสรรค์เครื่องประดับเงินของชนเผ่า. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่ 7 ภายใต้หัวข้อ “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตคนเชียงแสนล้านนาในสังคมวิถีใหม่, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2564. ลำพูน: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์. หน้า 235-245. (เกณฑ์ข้อ 10).

ตยานิตย์ มิตรแปง และ จุฑามาศ ดอนอ่อนบัว. (2563). โพลินบ้านบ่อแก้ว อัญมณีทรงคุณค่าแห่งเมืองแพร่ : แนวทางการสร้างสรรค์เป็นรูปแบบเครื่องประดับเงิน. ใน รายงานการประชุมวิชาการวิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5 “การสร้างสรรค์ในยุคอุบัติใหม่”, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 194-204. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งตีพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์
ไม่มี

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่
ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 5 ปี

- ชื่อวิชา องค์ประกอบศิลป์เบื้องต้น
- ชื่อวิชา การออกแบบอย่างยั่งยืน
- ชื่อวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งทอ แฟชั่นและเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา หลักการออกแบบสิ่งทอ แฟชั่นและเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย
- ชื่อวิชา ศิลปนิพนธ์สิ่งทอและเครื่องประดับ

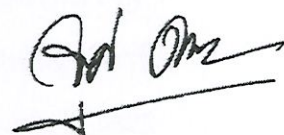
7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน

ไม่มี

(ลงชื่อ)

(นางสาวจุฑามาศ ดอนอ่อนบัว)

แบบฟอร์มประวัติ

☐ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☒ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

1. หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
2. ชื่อ - สกุล นางสาวญาณิศา โกมลสิริโชค
3. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ	วท.ม.	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	2552
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	ศษ.บ.	หัตถกรรม	2538

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ญาณิศา โกมลสิริโชค, อรุณฤกษ์ สุธาคำ และ เผ่าภิญโญค์ ฉิมพะเนาว์. (2564). เครื่องแต่งกายประยุกต์ จากผ้าใยกล้วยงาเผ่าม้ง. ใน วารสารวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และผลงานสร้างสรรค์ ฉบับที่ 6 การประชุมวิชาการวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 7, วันที่ 12-14 พฤษภาคม 2564. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 6-7. (เกณฑ์ข้อ 2).

ญาณิศา โกมลสิริโชค, ไพโรจน์ วรพจน์พรชัย, อรุณตฤณ สุธาคำ และ สุริยนต์ สูงคำ. (2562). เครื่องแต่งกายประยุกต์จากผ้าทอกะเหรี่ยง. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 11 และการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 10, วันที่ 24-26 กรกฎาคม 2562. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 74-75. (เกณฑ์ข้อ 2)

ญาณิศา โกมลสิริโชค. (2560). การพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากผ้าทอกะเหรี่ยงเพื่อสร้างเอกลักษณ์ของอำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ นครสวรรค์ ครั้งที่ 13 วิจัย นวัตกรรม ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม, วันที่ 20-21 กรกฎาคม 2560. พิษณุโลก: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. หน้า 1480-1494. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งตีพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์

ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ และ ญาณิศา โกมลสิริโชค. (2562). เครื่องเงินลัวะ : หัตถกรรมคนชนเผ่าในจังหวัดแม่ฮ่องสอน. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ วิชาการ วิจัย และงานสร้างสรรค์, 6(2). กรกฎาคม – ธันวาคม 2562. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. หน้า 31-35. (เกณฑ์ข้อ 9)

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่

ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 17 ปี

- ชื่อวิชา การออกแบบลายทอลายถัก
- ชื่อวิชา กระบวนการย้อมสีและตกแต่งสำเร็จสิ่งทอ
- ชื่อวิชา กระบวนการผลิตทางสิ่งทอ
- ชื่อวิชา เทคนิคการสร้างสรรค์ลวดลายบนสิ่งทอ
- ชื่อวิชา วิทยาระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ
- ชื่อวิชา การออกแบบลายทอลายถัก
- ชื่อวิชา เทคโนโลยีสิ่งทอ

- ชื่อวิชา หัตถกรรมสิ่งทอ

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์
ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านการปฏิบัติงาน

พ.ศ. 2558 – ปัจจุบัน ที่ปรึกษาทางด้านการออกแบบลายผ้าทอและการย้อมสีสิ่งทอ
บริษัท เอส เอ็ม เอส การทอ จำกัด เลขที่ 189 หมู่ที่ 2 ตำบลมาบไฟ
อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี 20170

(ลงชื่อ)

นุศิดา

(นางสาวญาณิศา โกมลสิริโชค)

แบบฟอร์มประวัติ

☐ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☒ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

1. หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
2. ชื่อ - สกุล นายภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์
3. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	ปร.ด.	การออกแบบผลิตภัณฑ์	2553
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยนเรศวร	กศ.ม.	อุตสาหกรรมศึกษา	2546
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	ค.อ.บ.	ศิลปอุตสาหกรรม	2535

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์ และ จุฑามาศ ดอนอ่อนบัว. (2564). ช่างเครื่องเงินชนเผ่าลื้อ บ้านห้วยจะคำน : ผู้สร้างสรรค์เครื่องประดับเงินของชนเผ่า. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่ 7 ภายใต้หัวข้อ “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตคนเชิงสังคมล้านนาในสังคมวิถีใหม่, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2564. ลำพูน: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์. หน้า 235-245. (เกณฑ์ข้อ 10)

ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์ และ ตยานิตย์ มิตรแปง. (2563). ทุณวัฒนธรรมของล้านนากับการประยุกต์ใช้
สร้างสรรค์รูปแบบเครื่องประดับ. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิจัยและงาน
สร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5 “การสร้างสรรคในยุคอุบัติใหม่”, วันที่ 18
ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 13-24.
(เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งตีพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์

ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์ และ ไพโรจน์ วรพจน์พรชัย. (2564). กะลาตุติ : การสร้างสรรค์งานหัตถกรรม
เครื่องประดับจากกะลามะพร้าว. วารสารศิลปกรรมบูรพา, 24(1). มกราคม – มิถุนายน 2564.
ชลบุรี : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. หน้า 11-24. (เกณฑ์ข้อ 9)

ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์ . (2563). ผ้าชนเผ่าในล้านนา : รูปแบบ ความสวยงาม และคุณค่างาน
หัตถกรรมของคนชายขอบ. วารสารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์, 20(1). มกราคม - มิถุนายน
2563. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. หน้า 26-38. (เกณฑ์ข้อ 9)

ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์ และ ญาณิศา โกมลสิริโชค. (2562). เครื่องเงินลัวะ : หัตถกรรมคนชนเผ่าใน
จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ วิชาการ วิจัย และงานสร้างสรรค์, 6(2).
กรกฎาคม – ธันวาคม 2562. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. หน้า 31-35.
(เกณฑ์ข้อ 9)

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่

ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาโท 3 ปี

- ชื่อวิชา การออกแบบหัตถกรรมเชิงนวัตกรรม
- ชื่อวิชา ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการออกแบบอย่างยั่งยืน
- ชื่อวิชา วิทยานิพนธ์

7.1.2 ระดับปริญญาตรี 8 ปี

- ชื่อวิชา วาดเส้น

- ชื่อวิชา หลักการเขียนแบบ
- ชื่อวิชา หลักการออกแบบสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา การออกแบบสิ่งทอ แฟชั่น เครื่องประดับเชิงสร้างสรรค์
- ชื่อวิชา การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน
- ชื่อวิชา หัตถกรรมเครื่องเงินและเครื่องทอง
- ชื่อวิชา วิทยาระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ
- ชื่อวิชา การเตรียมศิลปนิพนธ์สิ่งทอ และเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา ศิลปนิพนธ์สิ่งทอและเครื่องประดับ

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

- ปี พ.ศ. 2562-2564 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เรื่อง การออกแบบรูปแบบกราฟิกโฆษณาบนสื่อสังคมออนไลน์เฟสบุ๊ค (Facebook) สำหรับผู้สูงอายุ นักศึกษาระดับปริญญาโท ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ศิลปะและการออกแบบสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา
- ปี พ.ศ. 2561-2563 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาบรรจุภัณฑ์แคปซูล เพื่อยืดอายุการเก็บรักษา และสร้างอัตลักษณ์ของฝากท้องถิ่นจังหวัด เชียงใหม่ นักศึกษาระดับปริญญาโท ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ศิลปะและการออกแบบสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา
- ปี พ.ศ. 2559-2561 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างสรรค์แบรนด์และ อัตลักษณ์องค์กรของกลุ่มอาชีพเครื่องเงินชุมชนวัดนันทาราม จังหวัด เชียงใหม่” นักศึกษาระดับปริญญาโท ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ศิลปะและการออกแบบสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา

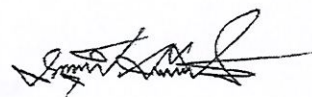
7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน

พ.ศ. 2561 – 2562

ที่ปรึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องประดับเงินชนเผ่าในภาคเหนือของ
พิพิธภัณฑ์ผ้าในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถในรัชกาลที่

9

(ลงชื่อ)

(นายภาณุพงศ์ จงชานสิทธิ์)

แบบฟอร์มประวัติ

☐ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☒ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

1. หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
2. ชื่อ - สกุล นายสุพจน์ ใหม่กันทะ
3. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	ค.ม.	เทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา	2552
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพะเยา	ศ.บ.	เครื่องโลหะและรูปพรรณ อัญมณี	2545

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

สุพจน์ ใหม่กันทะ และ สุพัตรา เพลิงบุตร (2563). การศึกษาลวดลายหมอนหน้าจาก อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำมาออกแบบเป็นเครื่องประดับร่วมสมัย. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ เวทีวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมศึกษา ครั้งที่ 3 หัวข้อ “สังสม หล่อหลอม สร้างสรรค์ มรดกทางวัฒนธรรมเพื่อลูกหลาน”, วันที่ 14 สิงหาคม 2563. มหาสารคาม: สถาบัน วิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. หน้า 280-286. (เกณฑ์ข้อ 10)

สุพจน์ ใหม่กันทะ และ รติรส บุญญะฤทธิ์. (2563). การสร้างลวดลายเครื่องประดับร่วมสมัยโดยได้แรงบันดาลใจจากลวดลายยามไทลื้อ. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “พะเยาวิจัย ครั้งที่ 9”, วันที่ 23-24 มกราคม 2563. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา. หน้า 2534-2546. (เกณฑ์ข้อ 10)

สุพจน์ ใหม่กันทะ. (2562). “สลุงเงิน” แนวทางอนุรักษ์เครื่องเงินวิจิตร วิถีชีวิตคนเมืองล้านนา. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิจัยทางศิลปะและงานสร้างสรรค์ “ศิลปะสถาปัตยกรรม : วิจัยและงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 4, วันที่ 6 กันยายน 2562. พิษณุโลก: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 400-415. (เกณฑ์ข้อ 10)

สุพจน์ ใหม่กันทะ (2562). เครื่องประดับจากประติมากรรมรูปเทวดารอบมหาโพธิเจดีย์วัดเจ็ดยอด เพื่อประยุกต์เป็นงานเครื่องประดับร่วมสมัย. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการด้านความก้าวหน้าทางศิลปะ วัฒนธรรม และการออกแบบระดับชาติ ครั้งที่ 1 ภายใต้ หัวข้อ “ก้าวข้ามขอบเขตศิลปะและงานออกแบบอย่างสร้างสรรค์ (Arts Beyond Border)”, วันที่ 17 พฤษภาคม 2562. ชลบุรี: คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. หน้า 294-303. (เกณฑ์ข้อ 10)

สุพจน์ ใหม่กันทะ และ ตยานิตย์ มิตรแปง. (2561). การศึกษาลวดลายเครื่องประดับเงินบ้านวัวลาย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อประยุกต์ใช้ในการออกแบบเงินสตรีตามสมัยนิยม. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติศิลปกรรมวิจัย ครั้งที่ 4 อุตสาหกรรมศิลปกรรมจากรากสู่โลก, วันที่ 13-14 กรกฎาคม 2561. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 385-393. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งตีพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์

สุพจน์ ใหม่กันทะ. (2563). มนต์เสน่ห์ผ้าทอกะเหรี่ยง : ความสวยงามของลวดลายบนวิถีชาติพันธุ์. วารสารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์, 20(1). มกราคม – มิถุนายน 2563. หน้า 40-48. (เกณฑ์ข้อ 9)

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่

ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 12 ปี

- ชื่อวิชา ศิลปะประจำชาติ

- ชื่อวิชา สุนทรียศาสตร์
- ชื่อวิชา เครื่องเงินเครื่องทองไทย
- ชื่อวิชา สิ่งทอพื้นถิ่น
- ชื่อวิชา ภูมิปัญญาท้องถิ่นสิ่งทอและเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา การผลิตเครื่องประดับต้นแบบด้วยแว็กซ์
- ชื่อวิชา การออกแบบเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา การออกแบบเครื่องประดับเทียม
- ชื่อวิชา ศิลปนิพนธ์สิ่งทอและเครื่องประดับ

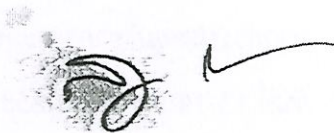
7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน

ไม่มี

(ลงชื่อ)

(นายสุพจน์ ใหม่อันทะ)

แบบฟอร์มประวัติ

☐ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☒ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

1. หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
2. ชื่อ - สกุล ว่าที่ร้อยตรีดร.ณัฐ สุทธิภิบาล
3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ศษ.ม.	อาชีวศึกษา	2549
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพะเยา	ศษ.บ.	หัตถกรรม-เครื่องโลหะ	2534

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ดร.ณัฐ สุทธิภิบาล. (2563). การประยุกต์ใช้เทคนิคการกระจายหน้าที่ทางคุณภาพเพื่อพัฒนาการออกแบบเครื่องประดับแหวนเงินสีชมพู. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 6, วันที่ 2-4 กันยายน 2563. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 441-449. (เกณฑ์ข้อ 10)

ดรณ สุทธิภิบาล. (2562). ทบทวนวรรณกรรมการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการด้านความก้าวหน้าทางศิลปะ วัฒนธรรม และการออกแบบ ระดับชาติ ครั้งที่ 1 ภายใต้หัวข้อ “ก้าวข้ามขอบเขตศิลปะและงานออกแบบ อย่างสร้างสรรค์ (Arts Beyond Border)”, วันที่ 17 พฤษภาคม 2562. ชลบุรี: คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. หน้า 157-167. (เกณฑ์ข้อ 10)

รจนา ชื่นศิริกุลชัย, ดรณ สุทธิภิบาล และ ตยานิตย์ มิตรแปง. (2562). การขึ้นรูปภาชนะเครื่องเงินด้วยโลหะแผ่น. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มทร.พระนคร ครั้งที่ 4, วันที่ 31 พฤษภาคม 2562. กรุงเทพฯ: คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. หน้า 96-101. (เกณฑ์ข้อ 10)

จักรกฤษณ์ ยิ้มแจ้ง, ประเสริฐ ชุมปัญญา และ ดรณ สุทธิภิบาล. (2562). การศึกษาอุณหภูมิการหล่อต้นแบบแว็กซ์ชนิด EC500 เพื่อลดของเสียจากกระบวนการผลิตเครื่องประดับ. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มทร.พระนคร ครั้งที่ 4, วันที่ 31 พฤษภาคม 2562. กรุงเทพฯ: คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. หน้า 126-133. (เกณฑ์ข้อ 10)

จักรกฤษณ์ ยิ้มแจ้ง และ ดรณ สุทธิภิบาล. (2561). การวิจัยและพัฒนาผลของอุณหภูมิต่ำที่เกี่ยวข้องต่อการเร่งการแข็งตัวของยางซิลิโคนเหลวชนิด RTV (Room Temperature Vulcanization). ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ครั้งที่ 3, วันที่ 23 มีนาคม 2561. กรุงเทพฯ: คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. หน้า 149-152. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งตีพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์

สมลักษณ์ วรรณกุล ก็ยลาโรว่า, ดรณ สุทธิภิบาล, เขมรัฐ จันทร์คา, สุนิษา แสนศรี, ประภัสสร ประดุจพงษ์เพชร และ เฉลิมรัฐ วาวงศ์มูล. (2560). การศึกษาอัตลักษณ์ของเครื่องเงินบ้านวัวลายเพื่อใช้ในการออกแบบเครื่องประดับเงินตามความชอบของกลุ่มลูกค้าชาวจีนในแหล่งท่องเที่ยวล้านนา. วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยนเรศวร, 10(3). กรกฎาคม-กันยายน 2560. หน้า 114-123. (เกณฑ์ข้อ 9)

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่

ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 17 ปี

- ชื่อวิชา ศิลปะประจำชาติ
- ชื่อวิชา การผลิตตัวเรือนเครื่องประดับด้วยโลหะ
- ชื่อวิชา การทำแม่พิมพ์ยางและการหล่อตัวเรือน
- ชื่อวิชา การผลิตเครื่องประดับในระบบอุตสาหกรรม
- ชื่อวิชา การวางแผนการผลิตสิ่งทอ แพชั่น และเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา ศิลปนิพนธ์สิ่งทอและเครื่องประดับ

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน

ปี พ.ศ. 2560 – ปัจจุบัน	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์สมาคมเครื่องถมเครื่องเงินไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
ปี พ.ศ. 2561 – ปัจจุบัน	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์สมาคมช่างทองไทย
ปี พ.ศ. 2552 – ปัจจุบัน	ประธานคลัสเตอร์เครื่องเงินวัวลาย จังหวัดเชียงใหม่

(ลงชื่อ)

(ว่าที่ร้อยตรีตรณ สุทธิภิบาล)

แบบฟอร์มประวัติ

☐ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☒ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

1. หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ
2. ชื่อ - สกุล นายเผ่าภิญโญค์ ฉิมพะเนา
3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ศษ.ม.	จิตวิทยาการศึกษาและ การแนะแนว	2542
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ค.อ.บ.	ศิลปอุตสาหกรรม	2540

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ญาณิศา โกมลสิริโชค, อรุณตฤณ สุธาคำ และ เผ่าภิญโญค์ ฉิมพะเนา. (2564). เครื่องแต่งกายประยุกต์จากผ้าใยกล้วยงเผ่าม้ง. ใน วารสารวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และผลงานสร้างสรรค์ ฉบับที่ 6 การประชุมวิชาการวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 7, วันที่ 12-14 พฤษภาคม 2564. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 6-7. (เกณฑ์ข้อ 2).

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งตีพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์

ไม่มี

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่

ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 17 ปี

- ชื่อวิชา คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับเบื้องต้น
- ชื่อวิชา คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสิ่งทอ
- ชื่อวิชา คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น
- ชื่อวิชา การออกแบบเคหะสิ่งทอ
- ชื่อวิชา การออกแบบแฟชั่นเพื่อการตลาด
- ชื่อวิชา การสร้างแบรนด์สิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ
- ชื่อวิชา ศิลปนิพนธ์สิ่งทอและเครื่องประดับ

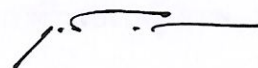
7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน

ไม่มี

(ลงชื่อ)

(นายเผ่าภิญโญ ฉิมพะเนาว์)

ภาคผนวก ญ

ตารางเปรียบเทียบรายวิชา มคอ.1 สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ กับหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์

สาขาศิลปกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ในลักษณะเชิงวิชาชีพหรือกึ่งวิชาชีพ เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิจิตรศิลป์ และกลุ่มประยุกต์ศิลป์ มีทฤษฎีและปฏิบัติเป็นศิลปวิทยา เพื่อการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสต่างๆ เช่น การรับรู้ภาษาเขียน ภาษาภาพ และการเคลื่อนไหวผ่านทางตา การรับรู้ภาษาเสียงผ่านทางหู การรับรู้ กลิ่นผ่านทางจมูก การรับรู้รสผ่านทางลิ้น และการสัมผัสจับต้อง อันเป็นลักษณะของความรู้ ทั้งแบบเฉพาะด้านของสาขาวิชาและความรู้เชิงสหวิทยาการ การบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ที่เริ่มจากภายในสาขาวิชา ข้ามสาขาวิชา เป็นต้นว่า สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การบริหารจัดการ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มวิจิตรศิลป์ มี 3 กลุ่มสาขาวิชา คือ
 - 1.1 กลุ่มสาขาวิชาทัศนศิลป์
 - 1.2 กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์
 - 1.3 กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง
2. กลุ่มประยุกต์ศิลป์ มี 1 กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ

เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชา

สาขาวิชาแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ อยู่ในกลุ่มประยุกต์ศิลป์ คือ กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ ซึ่งประกอบ ด้วยองค์ความรู้ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปทางศิลปะและการออกแบบ เช่น ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย สุนทรียศาสตร์ การวิจัยทางศิลปะและการออกแบบ ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ
2. ความรู้ทางประวัติการออกแบบ เช่น ประวัติศาสตร์ศิลปะ ประวัติการออกแบบในสาขาต่าง ๆ ฯลฯ
3. ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติทางการออกแบบ ได้แก่ ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติพื้นฐาน เช่น การออกแบบเบื้องต้น องค์ประกอบศิลป์ ทฤษฎีสีและการใช้สี การสร้างสรรค์งาน 2 มิติ และ 3 มิติ ฯลฯ
4. ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติเฉพาะทางการออกแบบ เช่น การออกแบบนิเทศศิลป์ การออกแบบแฟชั่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ ศิลปะดิจิทัล ศิลปะภาพถ่าย การออกแบบเครื่องประดับ เครื่องเคลือบ ดินเผา ประยุกต์ศิลปศึกษา ฯลฯ

5. ความรู้ทางเทคโนโลยีการออกแบบ เช่น คอมพิวเตอร์เพื่อการสร้างสรรค์งานออกแบบ เทคโนโลยีเฉพาะทางการออกแบบในสาขาต่าง ๆ

6. ความรู้ทางวิชาชีพการออกแบบ เช่น การนำเสนองานออกแบบ การบริหารจัดการทางการออกแบบ การตลาด ธุรกิจการออกแบบ

7. ศิลปนิพนธ์ และ/หรือการนำเสนอผลงานทางการออกแบบ

เนื้อหาความรู้	องค์ความรู้						
	1	2	3	4	5	6	7
BAACC403 ศิลปะพื้นถิ่น	✓						
BAACC404 วาดภาพเพื่อการออกแบบ			✓				
BAACC405 ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ			✓				
BAACC406 องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานออกแบบ			✓				
BAACC407 เขียนแบบเบื้องต้น			✓				
BAACC408 ระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ	✓						
BAACC409 ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงานออกแบบ		✓					
BAATJ106 การออกแบบแฟชั่น		✓			✓		
BAATJ107 การออกแบบเครื่องประดับ		✓			✓		
BAATJ110 การตัดเย็บเสื้อผ้า		✓					
BAATJ112 การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย		✓					
BAATJ125 เทคนิคการสร้างสรรค์ลวดลายบนสิ่งทอ		✓		✓			
BAATJ126 กระบวนการย้อมสีและตกแต่งสำเร็จสิ่งทอ		✓					
BAATJ127 การออกแบบและผลิตผ้าพิมพ์		✓		✓			
BAATJ128 การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ		✓		✓			
BAATJ129 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสิ่งทอ			✓			✓	
BAATJ130 การทดสอบสิ่งทอ	✓						
BAATJ131 การสร้างสรรค์ศิลปะสิ่งทอ			✓	✓	✓		
BAATJ132 การออกแบบเคหะสิ่งทอ			✓	✓	✓		
BAATJ133 การออกแบบหัตถกรรมสิ่งทอ			✓	✓	✓		
BAATJ134 การทำแบบตัด		✓		✓			
BAATJ135 การทำแบบตัดบนหุ่น		✓		✓			
BAATJ137 การออกแบบแฟชั่นเพื่อการตลาด		✓			✓	✓	
BAATJ138 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น			✓			✓	

เนื้อหาความรู้		องค์ความรู้						
		1	2	3	4	5	6	7
BAATJ141	การทำต้นแบบเครื่องประดับด้วยแว็กซ์		✓					
BAATJ142	การทำตัวเรือนเครื่องประดับด้วยโลหะ		✓					
BAATJ143	การทำแม่พิมพ์และการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ		✓					
BAATJ145	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเครื่องประดับ			✓			✓	
BAATJ147	การออกแบบเครื่องประดับเทียม		✓	✓		✓		
BAATJ148	การเจียรไนและการประดับอัญมณี		✓					
BAATJ149	การชุบเคลือบผิวเครื่องประดับ		✓				✓	
BAATJ150	การสลักคุณโลหะ		✓	✓	✓			
BAATJ151	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ		✓					
BAATJ152	วัสดุแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ		✓					
BAATJ153	หลักการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ			✓				
BAATJ154	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับเบื้องต้น		✓	✓			✓	
BAATJ155	ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ	✓						
BAATJ156	การออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับเชิงสร้างสรรค์		✓					
BAATJ157	ทุนวัฒนธรรมกับการออกแบบ	✓						
BAATJ158	การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					✓		
BAATJ159	การสร้างสไตล์เพื่องานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ		✓					✓
BAATJ160	การวิเคราะห์แนวโน้มเพื่อการออกแบบ		✓			✓		
BAATJ161	การสร้างแบรนด์สำหรับธุรกิจสร้างสรรค์ด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ		✓					✓
BAATJ162	การวางแผนการผลิตสิ่งทอ แฟชั่น และเครื่องประดับ				✓			

เนื้อหาความรู้		องค์ความรู้						
		1	2	3	4	5	6	7
BAATJ163	การถ่ายภาพแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ			✓				
BAATJ164	การนำเสนอผลงานด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ				✓	✓		✓
BAATJ165	การสัมมนาและศึกษาดูงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ				✓	✓		
BAATJ166	การร่างภาพแฟชั่น		✓					
BAATJ167	เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า		✓			✓		
BAATJ168	การออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง		✓					✓
BAATJ169	การออกแบบแฟชั่นร่วมสมัย		✓					✓
BAATJ170	เทคโนโลยีสิ่งทอและการผลิตผืนผ้า				✓		✓	
BAATJ171	การออกแบบเครื่องเงินและเครื่องทองไทย	✓				✓		
BAATJ172	เทคโนโลยีการผลิตเครื่องประดับ				✓		✓	
BAATJ173	การออกแบบเครื่องประดับร่วมสมัย		✓					✓
BAATJ174	ศิลปะเครื่องประดับ					✓		
BAATJ175	ฝึกงานแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ			✓	✓	✓		
BAATJ176	การเตรียมศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ							✓
BAATJ177	ศิลปนิพนธ์แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ							✓

ภาคผนวก ก

รายละเอียด มคอ.1 สาขาศิลปกรรมศาสตร์

หน้า ๗

เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๒๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๙ มกราคม ๒๕๕๙

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๕๘

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาใดจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๐

ข้อ ๔ กรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๘.๑.๓ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง ประกอบด้วยองค์ความรู้ ดังนี้

- ๑) ความรู้ทางสุนทรียศาสตร์ (ให้มีเนื้อหาการสอนที่เอื้อต่อศิลปะการแสดง เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจศาสตร์แต่ละศาสตร์ร่วมกัน)
- ๒) ความรู้ทางประวัติศาสตร์ศิลปะการแสดง เช่น ประวัติศิลปะการแสดงไทย ประวัติศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ประวัติศิลปะการแสดงตะวันตก ประวัติศิลปะการแสดงร่วมสมัย ประวัติวรรณกรรมละคร ฯลฯ
- ๓) ทฤษฎีศิลปะการแสดง เช่น องค์ประกอบทางศิลปะ และออกแบบเพื่อการแสดง วิวัฒนาการของการคิด (พัฒนาการ/วิธีคิด/รูปแบบ) ของศิลปะการแสดงไทย ศิลปะการแสดงตะวันตกและเอเชีย ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ศิลปะการแสดงร่วมสมัย วรรณกรรมละคร ฯลฯ
- ๔) ทักษะปฏิบัติทางศิลปะการแสดง
- ๕) การประยุกต์ศาสตร์ทางศิลปะการแสดง และการบริหารจัดการ
- ๖) ศิลปะการแสดงนิพนธ์ และ/หรือการนำเสนอผลงานทางศิลปะการแสดง

๘.๒ กลุ่มประยุกต์ศิลป์ มี ๑ กลุ่ม คือ กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ ประกอบด้วยองค์ความรู้ ดังนี้

๘.๒.๑ ความรู้ทั่วไปทางศิลปะและการออกแบบ เช่น ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย สุนทรียศาสตร์ การวิจัยทางศิลปะและการออกแบบ ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ

๘.๒.๒ ความรู้ทางประวัติการออกแบบ เช่น ประวัติศาสตร์ศิลปะ ประวัติการออกแบบ ในสาขาต่างๆ ฯลฯ

๘.๒.๓ ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติทางการออกแบบ ได้แก่ ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติพื้นฐาน เช่น การออกแบบเบื้องต้น องค์ประกอบศิลป์ ทฤษฎีสีและการใช้สี การสร้างสรรค์งาน ๒ มิติ และ ๓ มิติ ฯลฯ

๘.๒.๔ ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติเฉพาะทางการออกแบบ เช่น การออกแบบนิเทศศิลป์ การออกแบบแฟชั่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ ศิลปะดิจิทัล ศิลปะภาพถ่าย การออกแบบเครื่องประดับ เครื่องเคลือบดินเผา ประยุกต์ศิลป์ศึกษา ฯลฯ

๘.๒.๕ ความรู้ทางเทคโนโลยีการออกแบบ เช่น คอมพิวเตอร์เพื่อการสร้างสรรค์งานออกแบบ เทคโนโลยีเฉพาะทางการออกแบบในสาขาต่างๆ

๘.๒.๖ ความรู้ทางวิชาชีพการออกแบบ เช่น การนำเสนองานออกแบบ การบริหารจัดการทางการออกแบบ การตลาด ธุรกิจการออกแบบ

๘.๒.๗ ศิลปนิพนธ์ และ/หรือการนำเสนอผลงานทางการออกแบบ

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ ให้ระบุ ดังนี้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

การศึกษาและการเรียนการสอน

๙.๑.๑ ศึกษาสาระการเรียนรู้ ๓ ด้าน คือ ภาควิชา ทฤษฎี และการสร้างสรรค์ รวมทั้งความรู้ด้านคุณค่า กลุ่มความรู้ทั้งสามคุณลักษณะเน้นความรู้ความสามารถในเชิงสหวิทยาการ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ เข้าถึงธรรมชาติของสาขาศิลปกรรมศาสตร์ โดยเรียนรู้จากโลกภายนอก

ที่เป็นธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่มองเห็นได้ สัมผัสรับรู้ได้จากอายตนะต่างๆ และโลกภายในที่เป็นความคิด จินตนาการ ผ่านอารมณ์ ความรู้สึก

๙.๑.๒ การเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการค้นคว้าเฉพาะตัว กำหนดประเด็นศึกษา กำหนดแนวทางค้นคว้าวิจัย นักศึกษาเสนอแนวทางค้นคว้าวิจัย มีการวิพากษ์วิจารณ์ทั้งของนักศึกษาในชั้นเรียนและของอาจารย์ การสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการสาธิตจากอาจารย์ผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญ สอดแทรกเนื้อหา/กิจกรรมที่ส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม ในการเรียนการสอนต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ ฝึกทักษะในการนำเสนอและอภิปรายโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารกับผู้อื่น ทักษะการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในตนเอง วิชาชีพและสังคม

นอกจากนี้ การสอนควรเน้นการได้มาซึ่งทฤษฎีและกฎเกณฑ์ต่างๆ ในเชิงวิเคราะห์ และชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีกับปรากฏการณ์ต่างๆ ในสังคม ให้ผู้เรียนได้ทำการปฏิบัติจริง และมีโอกาสใช้เครื่องมือด้วยตนเอง ได้มีการฝึกฝนทักษะด้านต่างๆ เพื่อวิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยสร้างทักษะ ในการอภิปรายและนำเสนอด้วยการแสดงผลงานสู่สาธารณะ

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

๙.๒.๑ วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ใช้วิธีการประเมินหลากหลายวิธี โดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียน และผลการเรียนรู้ที่ต้องการวัด เช่น การสอบ การนำเสนอผลงาน การทดสอบ ทักษะการปฏิบัติงาน การอภิปรายในชั้นเรียน การสังเกตพฤติกรรม ซึ่งอาจเป็นการประเมินโดยตนเอง โดยผู้สอน และโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๙.๒.๒ เกณฑ์การวัดและประเมินผลความรู้ อาศัยเกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จ การศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การวัดผล และเกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละรายวิชา โดยมีทั้งแบบอิงเกณฑ์และแบบอิงกลุ่ม ตามพัฒนาการของผู้เรียนสำหรับการให้ช่วงระดับคะแนนให้เป็นไปตามนโยบายการวัดผลของสถาบันอุดมศึกษา

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

สถาบันอุดมศึกษาต้องกำหนดให้มีระบบและกลไกการทวนสอบเพื่อยืนยันว่านักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีผลการเรียนรู้ทุกด้านตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ดังนี้

๑๐.๑ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาขณะที่กำลังศึกษา

การทวนสอบในระดับรายวิชา มีการประเมินทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอน ส่วนการทวนสอบในระดับหลักสูตร มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

๑๐.๒ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลไกการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังสำเร็จการศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตร รวมทั้งประเมินคุณภาพหลักสูตรอาจใช้การประเมินจากตัวอย่างต่อไปนี้

มคอ.๑

๑๐.๒.๑ ภาวะการได้งานทำของบัณฑิต โดยประเมินจากบัณฑิตแต่ละรุ่นที่สำเร็จการศึกษาในด้านของระยะเวลาในการหางานทำ ความเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบการทำงานอาชีพ

๑๐.๒.๒ การทวนสอบจากผู้ประกอบการ เพื่อประเมินความพึงพอใจในบัณฑิตที่จบการศึกษา และเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้นๆ

๑๐.๒.๓ การประเมินจากสถานศึกษาอื่น ถึงระดับความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และคุณสมบัติด้านอื่นๆ ของบัณฑิตที่เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในสถานศึกษานั้นๆ

๑๐.๒.๔ การประเมินจากบัณฑิตที่ไปประกอบอาชีพ ในส่วนของความพร้อมและความรู้จากสาขาที่เรียนตามหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

๑๐.๒.๕ มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และผู้ประกอบการ มาประเมินหลักสูตร

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรู้

๑๑.๑ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

๑๑.๑.๑ สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

๑๑.๑.๒ ผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ/หรือเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับการคัดเลือกของสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนด

๑๑.๒ การเทียบโอนผลการเรียนรู้

การเทียบโอนผลการเรียนรู้ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และระเบียบข้อบังคับตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

๑๒. คณาจารย์ และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๑๒.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีจำนวนและคุณสมบัติเป็นไปตาม

๑๒.๑.๑ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๑.๒ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๒ อาจารย์ต้องมีความเข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร

๑๒.๓ อาจารย์ต้องมีความรู้และทักษะในการจัดการเรียนการสอนและประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา และมีประสบการณ์ทำวิจัยหรือประสบการณ์ประกอบวิชาชีพในสาขาวิชาที่สอน

๑๒.๔ ควรเชิญผู้เชี่ยวชาญจากภาคธุรกิจ หรือภาคอุตสาหกรรม ที่มีประสบการณ์ตรงในรายวิชาต่างๆ มาเป็นวิทยากรหรืออาจารย์พิเศษ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา

๑๒.๕ สักสวนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ให้เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องให้การสนับสนุนและจัดการทรัพยากร เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ดังนี้

๑๓.๑ มีการจัดทรัพยากรการเรียนการสอนสำหรับภาคทฤษฎีที่เหมาะสม และเพียงพอกับผู้เรียน เช่น ตำรา และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

๑๓.๒ มีการจัดหาและจัดการห้องปฏิบัติการสำหรับภาคปฏิบัติที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่เปิดสอนอย่างพอเพียงต่อการเรียนการสอน

๑๔. แนวทางการพัฒนาอาจารย์

๑๔.๑ มีการปฐมนิเทศหรือแนะนำอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และหลักสูตรที่เปิดสอน รวมทั้งอบรมวิธีการสอนแบบต่างๆ

๑๔.๒ ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์ในสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่อง และให้การสนับสนุนการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศ หรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

๑๔.๓ มีการเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย

๑๔.๔ มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม

๑๔.๕ สนับสนุนให้อาจารย์จัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมการมีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชานี้ต้องสามารถประกันคุณภาพหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ โดยกำหนดตัวบ่งชี้หลักและเป้าหมายผลการดำเนินงาน ดังนี้

ภาคผนวก

รายละเอียดของสาขาศิลปกรรมศาสตร์

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ มีธรรมชาติสาขาที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปตามฐานศาสตร์ด้านการรับรู้ของภาษาภาพ ภาษาเสียง และภาษาการเคลื่อนไหว ขณะเดียวกันมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปตามสังคม วัฒนธรรมด้านต่างๆ โดยลำดับเพื่อให้มาตรฐานความรู้ด้านทฤษฎี ปฏิบัติ สร้างสรรค์และด้านคุณภาพศิลปกรรมศาสตร์ มีความเจริญก้าวหน้าในระดับชาติ และนานาชาติ

อนึ่ง เพื่อให้การนำมาตรฐานฯ นี้ไปใช้ในการพัฒนาสาขาวิชาต่อไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสถาบันฯ ที่เปิดสอนในแต่ละแห่งได้อย่างกว้างขวาง และสอดคล้องกับธรรมชาติของแต่ละสาขาวิชาตามนี้ข้างต้น จึงให้อยู่ในดุลพินิจของผู้เชี่ยวชาญซึ่งแต่งตั้งโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และองค์กรวิชาการ คือ สมาคมบัณฑิตศิลปะแห่งประเทศไทย และ/หรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ให้คำชี้ขาด โดยนัยามคำสำคัญของสาขาศิลปกรรมศาสตร์ ดังนี้

๑. กลุ่มสาขาวิชาทัศนศิลป์ หมายถึง ศิลปะที่แสดงออกมาทางสื่อที่ต้องใช้การดูผ่านภาษาภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาประติมากรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์ สาขาวิชาศิลปะไทย สาขาวิชาศิลปะสื่อผสม และ/หรือ ศิลปะที่สื่อภาษาทางการเห็นในรูปอื่นเฉพาะฐานศาสตร์เดียว หรือสาขาวิชาทัศนศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านหลายสาขาวิชาในฐานศาสตร์เดียวกัน หรือตามฐานศาสตร์มาเป็นหลักในการเรียนรู้

๒. กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หมายถึง สาขาวิชาศิลปะที่แสดงออกมาทางสื่อที่ต้องใช้การฟังผ่านภาษาเสียง เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ สาขาวิชาคีตศิลป์ สาขาวิชาดุริยศิลป์ สาขาวิชาดนตรี ฯลฯ กลุ่มสาขาวิชาทางดุริยางคศิลป์อาจเน้นสาขาวิชาดนตรีไทย หรือสาขาวิชาดนตรีสากล

๓. กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง หมายถึง สาขาวิชาทางด้านศิลปะที่สื่อสารผ่านการรำ การเต้น การเคลื่อนไหว และ/หรือการแสดงละคร การออกแบบเพื่อการแสดง เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาศิลปะการแสดง สาขาวิชาการละครหรือสาขาวิชาการละคอน สาขาวิชานาฏศิลป์ สาขาวิชานาฏยศิลป์ สาขาวิชานาฏกรรมไทย รวมถึงการนำศาสตร์เหล่านี้ไปใช้ร่วมกับศาสตร์อื่น เช่น ศิลปะการแสดงประยุกต์ นาฏศิลป์การละคร ฯลฯ

๔. กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ หมายถึง การประดิษฐ์คิดค้น สร้างสรรค์ผลงาน เพื่อประโยชน์ใช้สอย โดยคำนึงถึงความงาม วัสดุ เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา รวมถึงการประยุกต์ศาสตร์ทางการออกแบบกับศาสตร์อื่นๆ เช่น สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ สาขาวิชาการออกแบบแฟชั่น สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ สาขาวิชาศิลปะดิจิทัล สาขาวิชาศิลปะภาพถ่าย สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา สาขาวิชาประติมากรรมสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ฯลฯ

1

100

100

100

100

100

100

100

100

100